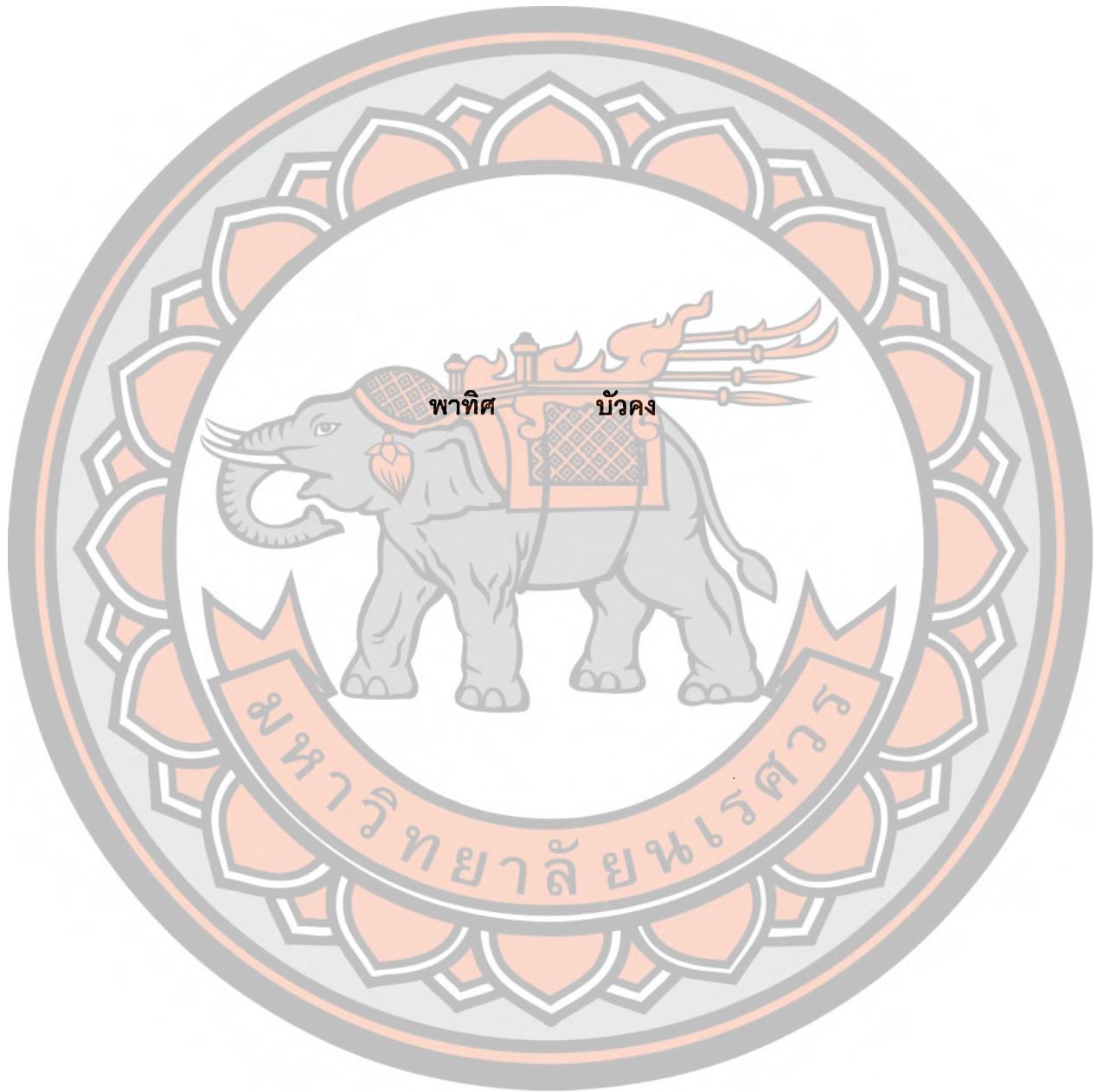

ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลงานادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณา
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

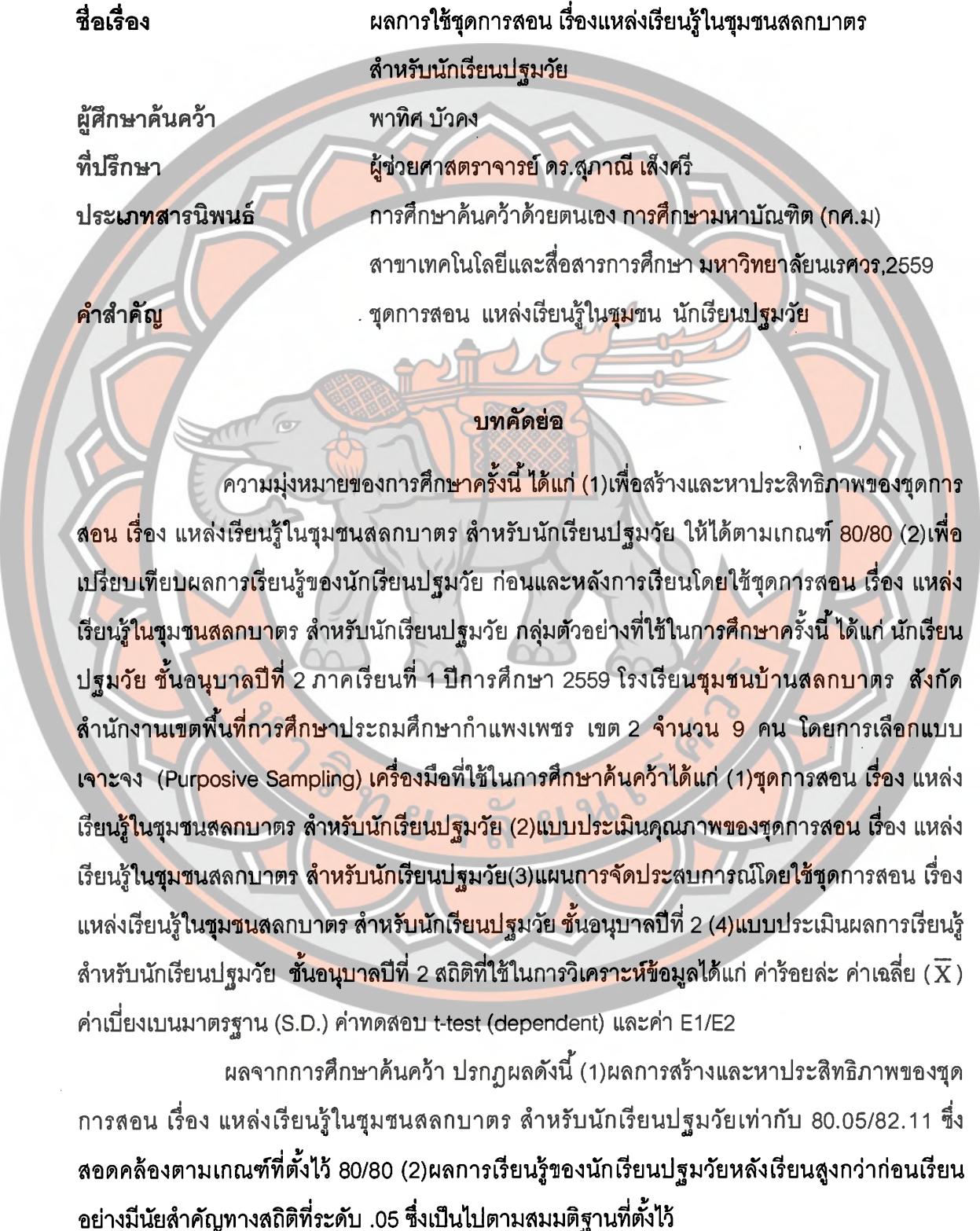
ประกาศคุณปการ

การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะผู้ศึกษาได้รับคำแนะนำช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภานิ เสิงศรี อาจารย์ที่ปรึกษาในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ดิเรก ธีระภูร คณะศึกษาศาสตร์ ภาคเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ผศ.ดร.วุฒิไวย์ หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ดร.สุจิตรา เขียวศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชา เทคโนโลยีการให้ความช่วยเหลือ วิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, นายดันวัศ ภาชนะพรวน หัวหน้างานบริการคอมพิวเตอร์และสื่อการสอน กองบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, นายกิตติ คุ้มชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนวิชารศึกษา ตำบลสลกบາตร อำเภอชาน្តูลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร, นายสมชาย ปัญญาสุ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอชาน្តูลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร, นายอำนาจ สังข์วะระบีรชา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านช่องลม ตำบลสลกบາตร อำเภอชาน្តูลักษบุรี จังหวัด กำแพงเพชร, นางกฤชณา สังข์วะระบีรชา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอชาน្តูลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร, นางถาวร บัวสด ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอชาน្តูลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ได้ กุญแจให้คำแนะนำตัวจริงแก้ไขเนื้อหาและการใช้สำเนียงภาษา ตลอดจน ความเหมาะสมทั่วไปของ ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลกบາตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย และ แบบสอบถามความสามารถในการศึกษาค้นคว้าครั้นนี้

ขอขอบพระคุณ คณะครุผู้สอนโรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอชาน្តูลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ได้กุญแจให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

คุณค่าของการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ขออุทิศเป็นเครื่องบูชาแก่บิดามารดา บุรพาจารย์และผู้ มีพระคุณทุกท่าน

Title	THE INSTRUCTION'S RESULT OF THE RESOURCES IN SALOKBAT COMMUNITY FOR PRESCHOOL STUDENTS
Authors	Pathit Buakong
Advisor	Assistant Professor Supanee Sengsri, Ph.D..
Academic Paper	Independent Study ,Master of Educational in Educational Technology and Communication ,Naresuan University, 2016
Keywords	Instruction, Community resource, Preschool student

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to establish and evaluate the efficiency of the instruction's result of the resources in Salokbat Community for preschool students as a case study, and be as criterion 80/80 (2) to compare their learning records, both before and after learning through the instruction "The Community Resource in Salokbat Community". Nine sample were selected by choice (Purposive Sampling) from 2nd kindergartner, 1st semester, 2016 academic year, Salokbat Kindergarten, Kamphengphet Primary Educational Office 2. Indicators were selected for this study namely (1) the Salokbat Community for preschool students' instruction (2) Evaluation quality of the Salokbat Community for preschool students' instruction (3) the Study Plan for the Salokbat Community for preschool students' instruction for 2nd kindergartner (4) Evaluation of learning for the samples.

Statistical method which use to analyze the data were Percentage, Average (\bar{x}), Standard Deviation (S.D.), T-Test (dependent) and E1/E2.

The results of this research have found that (1) results and Efficiency of the Salokbat Community for preschool students' instruction were 80.5/82.11 which conform to the criteria (80/80) (2) the students' outcome were higher than their perviousness which according to the base of statistic significantly and hypothesis.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัจจุบัน.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แหล่งเรียนรู้ในชุมชน.....	10
นักเรียนปฐมวัย.....	17
การออกแบบและพัฒนา.....	31
ชุดการสอน.....	33
การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน.....	40
ชุมชนสลาบادอ.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การสร้างและประสิทธิภาพเครื่องมือ.....	52
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4 ผลการวิจัย.....		60
ผลการวิเคราะห์การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย.....		60
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลัง การเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับ นักเรียนปฐมวัย.....		62
5 บทสรุป.....		64
สรุปผลการวิจัย.....		64
อภิปรายผลการวิจัย.....		65
ข้อเสนอแนะ.....		67
บรรณานุกรม.....		69
ภาคผนวก.....		73
ภาคผนวก ก รายรายนามผู้เขียนชั้นในในการตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย.....		74
ภาคผนวก ข แบบประเมินการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย.....		76
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		90
ภาคผนวก ง แผนการจัดประสบการณ์.....		123
ภาคผนวก จ คู่มือการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย.....		175
ประวัติผู้วิจัย.....		186

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงมาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย.....	26
2 แสดงพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย.....	27
3 แสดงพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย.....	28
4 แสดงพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย.....	29
5 แสดงพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย.....	30
6 แสดงแสดงผลประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย.....	60
7 แสดงแสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย จำนวน 20 คน ตามเกณฑ์ 80/80.....	62
8 แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียนและหลังเรียนของการใช้ชุดการ สอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย.....	62
9 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของผลชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	91
10 ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน ปฐมวัย เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน จำนวน 10 ข้อ.....	93
11 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยของ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	94
12 ผลแสดงความสอดคล้องข้อคำถามของแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย.....	96
13 ผลแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมแผนการจัด ประสบการณ์ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียน ปฐมวัย.....	97

14	ผลการหาประสิทธิภาพชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ของนักเรียนจำนวน 9 คน.....	98
15	ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ของนักเรียนจำนวน 20 คน.....	99
16	ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 9 คน.....	100

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1 แสดงหน้าหลักของเว็บไซต์.....	177
2 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 1.1 ความหมายของชุมชน.....	178
3 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 1.2 ประวัติของชุมชนสลักบาตร.....	178
4 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 2.1 ความเป็นมาของวัดแห่งทอง.....	179
5 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 2.2 ความเป็นมาของวัดสลักบาตรและวัดสิงคาราม...	179
6 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 3.1 ความเป็นมาของสวนสาธารณะ.....	180
7 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 3.2 ประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว.....	180
8 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 4.1 ลักษณะของต้นกล้วย.....	181
9 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 4.2 สวนประกอบของต้นกล้วย.....	181
10 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 5.1 ความเป็นมาของศาลเจ้าจอมทอง.....	182
11 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 5.2 สถานที่ตั้งของศาลเจ้าจอมทอง.....	182
12 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 6.1 การทำเจากีวี่ชา กังราว.....	183
13 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 6.2 การทำเห็ดนางพื้า.....	183
14 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 7.1 การปลูกมันสำปะหลัง.....	184
15 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 7.2 การเลี้ยงปลาดุก.....	184
16 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 8.1 มาฐานักผัก.....	185
17 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 8.2 ประโยชน์ของผัก.....	185

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 25 รู้ด้วยสังสึมการดำเนินงานและการจัดแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์ศึกษา และนั้นนกการแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้อื่นอย่างพอดีเพียงและมีประสิทธิภาพ ในหมวด 9 มาตรา 65 ให้มีการพัฒนานบุคคลการด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ในมาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จากแนวคิดและหลักการดังกล่าวเป็นผลทำให้การเรียนการสอนในปัจจุบันต้องมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อการศึกษามากขึ้น

ปัจจุบันความก้าวหน้าของนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามายึดทบทาทเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนทั่วโลกอย่างกว้างขวาง ทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด ประสบการณ์ทำได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ในโลก การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญโดยตรงกับการสร้างองค์ความรู้ โดยเป็นเครื่องมือช่วยรวมรวมข่าวสาร ความรอบรู้ การจัดระบบ การประมวลผล การส่งผ่านและสื่อสารด้วยความเร็วสูงและมีปริมาณมาก ดังเช่น แหล่งเรียนรู้ถือว่า เป็นการจัดการโดยจัดให้เป็นแหล่งส่งเสริม สนับสนุนและบริการข้อมูลความรู้อย่างเป็นระบบ แล้วจัดเก็บข้อมูลความรู้ ให้คำปรึกษา ฝึกอบรมและการศึกษาวิจัย และพัฒนา นอกจากนี้แนวโน้มทางการศึกษาจะเน้นรูปแบบที่เป็นการเรียนมากกว่าการสอน ผู้เรียนจะมีแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้หลากหลาย ซึ่งไม่ได้อยู่แต่เฉพาะในห้องเรียน (Gerlach

and Eiy, 1971 ข้างต้นจาก กิตานันท์ มลิทอง, 2543) อีกทั้งการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาในปัจจุบันดำเนินไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและคุณธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามระบบการศึกษาในปัจจุบันยังไม่สามารถสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามความมุ่งหวังได้อย่างสืบเนื่องมาจากการบัญญากลายประการทั้งด้านโครงสร้าง กระบวนการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการและระบบสนับสนุนต่างๆ รวมทั้งกระบวนการทัศนคติยังไม่สอดรับกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใหม่ บัญหาต่างๆ เหล่านี้ จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเง่งด่วนและรวดเร็วด้วยการปฏิรูปการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545 : คำนำ) การปฏิรูปการศึกษานั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในทุกระดับ จะนั้นในการปฏิรูปการศึกษาควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัยเพราเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุด

จากนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาวย พ.ศ. 2550-2559 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความสนใจและความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่มีการพัฒนาการด้านสมองและการเรียนรู้อย่างรวดเร็วที่สุด ดังนั้นจึงถือได้ว่า ช่วงปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่ต้องการการปลูกฝังดูแลเป็นพิเศษ เพื่อจะได้เป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ และการพัฒนาต่อไป ให้เด็กโตเป็นเด็กฉลาดและประสบความสำเร็จในชีวิต (การดูแลและการศึกษาเด็กปฐมวัย, 2556) ดังนั้น การพัฒนาเด็กที่เป็นทรัพยากรที่มีค่านั้น ควรเริ่มจากการศึกษาที่เป็นรากฐานสำคัญ การจัดการศึกษาปฐมวัยจึงถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ การปลูกฝังสิ่งต่าง ๆ ให้กับเด็กวัยนี้ เด็กจะสามารถซึบซึบสิ่งต่างๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดี การพัฒนาเด็ก ในวัยนี้จะเป็นรากฐานของความพร้อมสำหรับการพัฒนาในระดับต่อ ๆ ไป ซึ่งสอดคล้องกับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ นักจิตวิเคราะห์ที่ได้ย้ำให้เห็นว่า วัยเริ่มต้นของชีวิตมนุษย์คือ ระยะ 5 ปีแรกของคนเรา ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับในตอนต้น ๆ ของชีวิตจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของคนเราตลอดจนถึงวัยสุดท้าย เช่นเช่นเดียวกับการอบรมเลี้ยงดูในระยะปฐมวัยนี้ จะมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในอนาคต (ยศ สันตสมบติ, 2538)

การพัฒนาคนให้มีคุณภาพดังกล่าว เป็นภารกิจหลักของการศึกษา เนื่องจาก การศึกษา เป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางแผน人生 ของชีวิตตั้งแต่เกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำเนินชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันและสามารถปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การพัฒนาคนให้เหมาะสมกับสภาพภารณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคตนั้น จำเป็นต้องอาศัยการมองกว้างและยาวไกล ทั้งนี้ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยเวลาในการเตรียมคนให้มีคุณภาพที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. มปป : 82) อีกทั้งในยุคนี้เป็นยุคที่สังคมเปลี่ยนแปลงไป การเตรียมคนให้มีคุณภาพ จึงต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่อยู่ในชุมชนหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพราะภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความสำคัญ การนำแหล่งเรียนรู้มาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนับว่าเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

จัดการเรียนรู้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด จะนับครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสดงความสามารถสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กรมวิชาการ 2545: 21) ครูผู้สอนจึงต้องใช้เทคนิคหรือการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำ ได้นำเรียนรู้อย่างมีความสุขและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้การสอนที่จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ในชุมชน จำเป็นต้องใช้สื่อการสอนเข้ามาช่วยเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นเป็นรูปธรรม เพราะสื่อการสอนเป็นตัวกลางที่ครูใช้สำหรับนำเสนอหัว ความรู้ความคิด ของครูไปให้นักเรียนได้รับรู้โดยง่าย รวดเร็วและถูกต้อง สื่อการสอนจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสื่อชนิดหนึ่งที่เหมาะสมนำมาใช้คือ ชุดการสอนซึ่งเป็นสื่อปะสมประเภทหนึ่ง ที่ได้จัดระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(ชัยยงค์ พรมวงศ์ 2553: 14-5) นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยที่พบว่า การใช้ชุดการสอนทำให้ผลลัพธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เช่น งานวิจัยของ พูนศิริ ศรีโพธิ์ເຜົກ (2551: 54-55) ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเปรียบเทียบผลลัพธิ์ทางการเรียน เรื่องการอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อมก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัย ของ นุจринทร์ สิทธิเดิคประสีฐ (2550: 57-58) ซึ่งได้พัฒนาชุดการเรียนการสอนเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 และได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะกับชีวิตประจำวันโดยใช้บริบทของภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วม และเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้จากบริบทหรือสถานการณ์จริง ซึ่งนอกจากจะช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่าให้กับนักเรียนแล้ว นักเรียนยังสามารถใช้ความรู้ได้อย่างเต็มที่ (เจนสมุทร แสงพันธ์, 2549, หน้า 4) การนำเรื่องราวที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน หรือมีการนำเอาประเด็นในห้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องราวใกล้ตัวมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ผลลัพธ์ให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงสามารถน่าความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน (อินชาทวี, 2550, หน้า 57) และนักเรียนมีความพึงพอใจและมีผลการเรียนเพิ่มขึ้นเมื่อโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้จากสภาพแวดล้อมและสถานที่รอบ ๆ ตัว รวมถึงการได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เป็นห้องเรียนธรรมชาติที่ผู้เรียนจะซึมซับในสิ่งที่ได้เห็นได้สัมผัส ได้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา เป็นประสบการณ์ตรงสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (เออมอ อนุวัทธสกุล, 2550, บทคัดย่อ, หน้า 95)

จากการความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ของชุมชนสลักบาตร เพื่อให้นักเรียนได้ใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลความรู้มาประกอบการเรียนรู้ในห้องถิ่น และให้ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ของชุมชนสลักบาตร ได้ใช้เป็นแหล่งข้อมูล อีกทั้งเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียนให้ตระหนักรถึงคุณค่าของชุมชนสลักบาตรตลอดจนสามารถเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันโดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ นับเป็นอีกหนทางหนึ่งในการช่วยการปลูกฝังจิตสำนึกรักบ้านเกิด และ เพื่อถ่ายทอดให้คนรุ่นต่อๆ ไปในอนาคต

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80
- เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ความสำคัญของการวิจัย

- ได้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย สำหรับให้ นักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านสลักบาตร โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย ประชาชนในชุมชนสลักบาตร และ ผู้ที่มีความสนใจเข้ามาใช้บริการค้นหาความรู้และเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับชุดการสอนใน เรื่องอื่นๆต่อไป
- นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีการพัฒนาการเรียนรู้ได้เร็วและช่วยให้การเรียนการ สอนบรรลุวัตถุประสงค์ สามารถประเมินความเข้าใจในบทเรียนของผู้เรียนแต่ละคนได้
- ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยนี้ จะช่วยแบ่ง เปนภาระของผู้สอน เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนใน การเลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่ส่งเสริมทักษะด้านต่างๆให้แก่เด็กอย่างเหมาะสม
- เป็นการฝึกความพร้อมทางด้านสติปัญญาและด้านอื่นๆ ให้แก่เด็กปฐมวัยในการเรียน ในระดับประถมศึกษาต่อไป
- เป็นแนวทางในการศึกษาในการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยในเรื่องอื่นๆต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

- ขอบเขตด้านเนื้อหา

ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยได้กำหนดเนื้อหา ที่ใช้ในการสอน ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ชุมชนของเรา

1.1 ความหมายของชุมชน

1.2 ประวัติของชุมชนสลักบาตร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 สายไชยชุมชน

2.1 ความเป็นมาของวัดแห่งทอง

2.2 ความเป็นมาของวัดสลกบารตรและวัดสิงคาราม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สวนสาธารณะ

3.1 ความเป็นมาของสวนสาธารณะ

3.2 ประโยชน์ของสวนสาธารณะบนองค์กรองวัว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 กล้วยจ้ำ

4.1 ลักษณะของต้นกล้วย

4.2 ส่วนประกอบของต้นกล้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ศาลเจ้าจอมทอง

5.1 ความเป็นมาของศาลเจ้าจอมทอง

5.2 สถานที่ตั้งของศาลเจ้าจอมทอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ชื่นชมอาชีพ

6.1 การทำเจ้าก้ายชาภังรา

6.2 การทำเห็ดนางฟ้า

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 อาชีพน้ำรู้

7.1 การปลูกมันสำปะหลัง

7.2 การเลี้ยงปลาดุก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ผักสด

8.1 มาตรฐานผัก

8.2 ประโยชน์ของผัก

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านสลกบารตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนจากชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

3.2.2 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดการสอน หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนของครูผู้สอน โดยมี ครูเป็นผู้แนะนำการใช้ ภายใต้ชุดการสอนประกอบไปด้วย สื่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย แผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร แบบประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยก่อนและหลังเรียน

แหล่งเรียนรู้ในชุมชน หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่รวมความรู้ ที่ได้จากการสอบถาม สำรวจ จากครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คนในชุมชนประสบการณ์ของคนในชุมชน ลีบคัน จากชุมชน รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถให้คุณค่าต่อการเรียนรู้ สงเสริมให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำมาใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าทางการศึกษาในชุมชน สลักบาตร เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร ซึ่งผู้ค้นคว้าได้จัดทำขึ้นในรูปแบบเว็บไซต์ ลักษณะ เป็น คลิปวิดีโอ สั้นา

นักเรียนปฐมวัย หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ในชุมชนบ้านสลักบาตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2

ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่ทำให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีประสิทธิภาพ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย เป็นสื่อในการค้นคว้าหาความรู้ ได้ค่าเฉลี่ยอย่าง น้อยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนจากการทำแบบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนหลังเรียน ได้ค่าเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 80

ผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถทางการเรียน โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย เป็นสื่อในการเรียนการสอน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการประเมินหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการใช้ชุดการสอน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนชั้นวัดได้จากการประเมินแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ชุมชนส lokale หมายถึง ชุมชนที่นักเรียนปฐมวัย ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน อาศัยอยู่ บทเรียนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย มีผลการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย สูงกว่าก่อนการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย

บทที่ 2

เอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสร้างแหล่งเรียนรู้ในชุมชน โดยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

- 1.1 ความหมายแหล่งเรียนรู้
- 1.2 ประเภทของแหล่งเรียนรู้
- 1.3 ประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
- 1.4 การนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน

2. นักเรียนปฐมวัย

- 2.1 ความหมายของเด็กปฐมวัย
- 2.2 ความสามารถของเด็กปฐมวัย
- 2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.4 การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
- 2.5 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
- 2.6 การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.7 มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์
- 2.8 พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

3. การออกแบบและพัฒนา

- 3.1 ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)
- 3.2 ขั้นการออกแบบ (Design)
- 3.3 ขั้นการพัฒนา (Development)
- 3.4 ขั้นการทดลองใช้ (Implementation)
- 3.5 ขั้นการประเมินผล (Evaluation)

4. ชุดการสอน

- 4.1 ความหมายของชุดการสอน
- 4.2 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

- 4.3 ประเภทของชุดการสอน
- 4.4 การสร้างชุดการสอน
- 4.5 องค์ประกอบของชุดการสอน
- 4.6 การวางแผนการผลิตชุดการสอน
- 4.7 วิธีการใช้ชุดการสอน
- 4.8 การประเมินชุดการสอน

5. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

- 5.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ
- 5.2 ความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพ
- 5.3 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ
- 5.4 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ
- 5.5 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ
- 5.6 การเลือกนักเรียนมาทดสอบประสิทธิภาพ

6. ชุมชนสลักบาตร

- 5.1 ที่ดึงและอ่านเลข
- 5.2 อาชีพในชุมชน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

1.1 ความหมายของแหล่งเรียนรู้

แหล่งเรียนรู้มีความสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างมาก เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสภาพจริง แหล่งเรียนรู้ จะมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ คือ บุคคล สถานที่ ธรรมชาติ ภูมิปัญญา การประกอบอาชีพ เป็นต้น ซึ่งแหล่งเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษา ค้นคว้า หาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ได้เอง นับเป็นชุมพรพย์มหาศาลของความรู้ที่มีอยู่ แหล่งการเรียนรู้เหล่านั้น มีทั้งที่อยู่ในโรงเรียนและอยู่ในชุมชน จึงมีผู้ให้ความหมาย ไว้หลากหลาย ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545. หน้า43) ได้นิยามความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า หมายถึง แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนໄຟເຮັດໄຟຮູ້ แสดงให้ความรู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ที่วัยขยายแวงความคิดใน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กวางช้างช่วงชั้น แหล่งเรียนรู้กระตุ้นให้เกิดการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จันทร์ อ่อนระหง (2550. หน้า10) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า หมายถึง แหล่งที่รวม ซึ่งอาจเป็นสภาพหรือสถานที่หรือศูนย์รวมที่ประกอบด้วยข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้หรือกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบแตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอนหรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นการเรียนที่มีกำหนดเวลาอยู่ในสอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน

จิรศักดิ์ ประทุมรัตน์ (2550. หน้า11) ให้ความหมายของคำว่า แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งวิชาการที่เป็นตัวบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถให้คุณค่าต่อการเรียนรู้ สงเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำมาใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ได้

เนาวรัตน์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ (2544. หน้า28) แหล่งเรียนรู้ คือ ถิ่น ที่อยู่ บริเวณ ป่าเกิดแห่งที่ หรือศูนย์รวมความรู้ที่ให้เข้าไปศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้ง สิ่งที่เป็นธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นได้ทั้งบุคคล สิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิต

ลัดดา ศิลปาน้อย (2545. หน้า 34) ได้ให้ความหมายของแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งวิชาการหรือแหล่งทวิพยากรแหล่งข้อมูลในท้องถิ่นแต่ละแห่ง ประกอบไปด้วยบุคคลในชุมชน สถานที่สำคัญในชุมชน รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544, หน้า2) ได้กำหนดความหมายของแหล่งการเรียนรู้ ว่าหมายถึง “แหล่ง” หรือ “ที่รวม” ซึ่งอาจเป็นสถานที่ หรือศูนย์รวมที่ประกอบด้วย ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอนหรือศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่มีกำหนดเวลาอยู่ในสอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน

สรุปได้ว่า แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มีคุณค่าทางการศึกษาในชุมชน ซึ่งผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญ สามารถศึกษาเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและเสริมสร้างประสบการณ์ในการดำรงชีวิต

1.2 ประเภทของแหล่งเรียนรู้

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารพบว่า ได้มีผู้แบ่งกลุ่มหรือประเภทแหล่งการเรียนรู้ไว้หลายลักษณะ ดังนี้

เกษตร คำนุตดา (2550. หน้า10) ได้จำแนกแหล่งการเรียนรู้ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นบุคคล เช่น ครู เพื่อในห้องเรียน เพื่อนต่างห้องเรียน เพื่อต่างระดับบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คนในชุมชน เป็นต้น

2. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นแหล่งวิชาการ ได้แก่ สถานที่ต่างๆ ภายในโรงเรียนและชุมชน เช่น ห้องสมุด ตลาด ร้านค้า สถานีตำรวจนครบาล สถานีอนามัย โบราณสถาน สวนสัตว์ เป็นต้น

3. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นแหล่งธรรมชาติ ได้แก่ หัวยง หนอง คลอง สวนสาธารณะ ป่า ต้นไม้ ใบไม้ อุทยานธรรมชาติ รวมทั้งสัตว์ต่างๆ เช่น สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า เป็นต้น

4. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีต่างๆ เช่น หนังสือ ตำรา นิตยสาร วารสาร สิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ แผ่นปลิว ป้ายโฆษณาต่างๆ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เสียงตามสาย เกมคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ เป็นต้น

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม (2545.หน้า6) ได้จำแนกแหล่งการเรียนรู้ ไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. แหล่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้จากสภาพจริง เช่น อุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษาสัตว์ ภูเขา ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ฝนตก แดดร้อน น้ำท่วม ความแห้งแล้ง ฯลฯ

2. แหล่งการเรียนรู้ที่จัดหรือสร้างขึ้น ซึ่งมีในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษาหากความรู้ได้สะดวกและรวดเร็ว

2.1 แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ ห้องเรียน ห้องสมุด สวนสนุน ไฟฟ้า สวนสุขภาพสนามกีฬา ฯลฯ

2.2 แหล่งการเรียนรู้นอกสถานศึกษา ได้แก่ ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์ สถานีน้ำ กันควัน แหล่งวิชาการ แหล่งบริการ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ห้องสมุดประชาชน ศูนย์กีฬา ศูนย์การค้า ฯลฯ

3. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นทรัพยากรบุคคล ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น บุคคลที่เป็นภูมิปัญญาในสาขาอาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2547.หน้า3-4) ได้จัดประเภทของแหล่งเรียนรู้ ได้หลายแบบตามความสอดคล้องกับโรงเรียนแต่ละแห่งเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการใช้

แบบที่ 1 จัดตามลักษณะของแหล่งเรียนรู้

1. แหล่งเรียนรู้ตามธรรมชาติเป็นแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนจะศึกษาหากความรู้ได้จาก

สิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ภูเขา ลำธาร กรวดหิน ดิน ทราย ชายทะเล

2. แหล่งเรียนรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มนุษย์สร้างเพื่อสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนเทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกของมนุษย์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุดประชาชน สถาบันทางการศึกษา สวนสาธารณะ ตลาด บ้านเรือน ที่อยู่อาศัย สถานประกอบการ

3. บุคคล เป็นแหล่งเรียนรู้ที่จะถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ คุณธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งด้านการประกอบอาชีพและการสืบสานวัฒนธรรม ตลอดจนนักคิดนักประดิษฐ์และผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในด้านต่างๆ

แบบที่ 2 จัดตามแหล่งที่ตั้งของแหล่งเรียนรู้

1. แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เดิมจะมีแหล่งเรียนรู้ที่เป็นหลัก คือ ครู อาจารย์ ห้องเรียน ห้องสมุด ต่อมามีการพัฒนาเป็นห้องปฏิบัติการต่างๆ เช่น ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องโถงหัศศึกษา ห้องจริยธรรม ห้องศิลปะ เป็นต้น ตลอดจนการใช้อาคารสถานที่บริเวณและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เช่น ห้องอาหาร สนาม ห้องน้ำ สวนดอกไม้สวนสมุนไพร แหล่งน้ำในโรงเรียน เป็นต้น

2. แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ครอบคลุมทั้งด้านสถานที่และบุคคล ซึ่งอาจอยู่ในชุมชนใกล้เคียง โรงเรียนและชุมชนที่โรงเรียนพานักเรียนไปศึกษาหาความรู้ เช่น แม่น้ำ ภูเขา ชายทะเล วัด ตลาด ห้องสมุดประชาชน สถานีตำรวจนครบาล สถานีอนามัย สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ทุ่งนา สวนผัก สวนผลไม้

ข้าวลา วงศ์ประเสริฐ (2537. หน้า 58-59) แบ่งแหล่งการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นบุคคล หมายถึง บุคคลที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นได้ซึ่งได้แก่ สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ จากประสบการณ์ของตนเอง เป็นต้นซึ่งแหล่งบุคคลนี้จะเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารแบบสองทางมากกว่าแหล่งการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ

2. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสื่อมวลชน เป็นแหล่งที่เป็นการให้ข้อมูล ข่าวสาร โดยผ่านทางสื่อมวลชนประเภทต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสื่อมวลชนจะสามารถเข้าถึงผู้ใช้ได้อย่างกว้างขวางแต่การสื่อสารจากแหล่งสื่อมวลชนจะเป็นการสื่อสารแบบทางเดียว

3. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสถาบัน เป็นองค์กรซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐบาลหรือเอกชนเพื่อทำหน้าที่ในการแสวงหาสารสนเทศแล้วนำมารวิเคราะห์ จัดเก็บและให้บริการ เผยแพร่

ได้แก่ ห้องสมุดหรือศูนย์สารสนเทศ แหล่งข้อมูลของหน่วยงานองค์กรทางราชการ สมาคมวิชาชีพ เป็นต้น

Ramirez (1954. หน้า 386) จำแนกแหล่งความรู้ในชุมชนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งความรู้ที่เป็นธรรมชาติ อาทิ แสงแดด อากาศ ดิน น้ำ เป็นต้น
2. แหล่งความรู้ที่เป็นบุคคล ได้แก่ บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชน
3. แหล่งความรู้ทางด้านเทคโนโลยี ได้แก่ แหล่งความรู้ที่เกิดจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ การคิดประดิษฐ์สิ่งต่างๆ เช่น เครื่องยนต์
4. แหล่งความรู้ที่เป็นสถานบัน ได้แก่ สถานบันต่างๆ ที่มีนุชร์สร้างขึ้น เช่น โรงเรียน โบสถ์ เป็นต้น

Jarolimek (1969. หน้า 189) จำแนกแหล่งความรู้ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทที่เป็นวัสดุในการอ่าน (Reading Materials) ได้แก่ หนังสือ จุลสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ต่างๆ
2. ประเภทที่ไม่ใช้วัสดุในการอ่าน (Non-Reading Materials) ได้แก่ ภาพ yen รูปภาพ ฟิล์มสติ๊ก เครื่องบันทึกเสียง แผนที่ ลูกโลก และแหล่งวิทยาการอื่นๆ

Nichols (1971. หน้า 342) แบ่งประเภทของแหล่งความรู้ที่มีอยู่ในชุมชน ดังนี้

1. ผู้นำนาฏพิเศษ เช่น นักดนตรี จิตรกร ผู้นำนาฏงานพิเศษ นักกีฬา พนักงานชื่อชاختะ และบริการ พ่อค้า นักธุรกิจ นายธนาคาร นักอุตสาหกรรม ชาวนา
2. พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง
3. ตัวแทนองค์กรต่างๆ ได้แก่ ตัวแทนของสังคม เทศบาล ศูนย์วัฒนธรรมหรือหน่วยงานอื่นๆ
4. ผู้แทนทางด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม ได้แก่ บุคคลที่ทำงานทางด้านธุรกิจการค้าขาย หรือโรงงานอุตสาหกรรม เช่น บริษัทขนส่ง เหมืองแร่ บริษัทห้างร้านต่างๆ
5. ผู้แทนรัฐบาล เช่น ตำรวจ เทคโนโลยี เจ้าหน้าที่อนามัย เป็นต้น
6. คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ประชาชน เช่น กรรมการศึกษา โรงเรียน คณะกรรมการบริการให้โรงเรียน คณะกรรมการคุณภาพในโรงเรียน เป็นต้น
7. ทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วย พืช สัตว์ป่า น้ำ ดิน แร่ และวัสดุชนิดต่างๆ ทางธรรมชาติ
8. สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น อาคารสถานที่ เครื่องบิน ถนน รถไฟ ห้องสมุดพิพิธภัณฑ์ ปูนซีเมนต์สถาน เป็นต้น

จากการจำแนกประเภทของแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่รอบๆ ตัวเรา จะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ออกเป็นภูมิภาคหลายประเทศ สามารถได้สรุปแหล่งการเรียนรู้ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นบุคคล เช่น ครู ประชาน์ ผู้รู้ ภูมิปัญญาห้องถิน นักการศึกษา นักวิจัย ผู้ประกอบการต่างๆ

2. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสถานที่ เช่น โรงเรียน ห้องสมุด สถานประกอบการต่างๆ ศาสนสถาน แหล่งเกษตร สถานที่ทางธรรมชาติต่าง เป็นต้น

3. แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสื่อสารสนเทศ และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ สื่อทางคอมพิวเตอร์ ผลงานประดิษฐ์คิดค้น นวัตกรรมต่างๆ เป็นต้น

1.3 ประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมข้าวสาร ความรู้ และวิทยาการใหม่ๆ เกิดขึ้นและหลังให้มาในสังคมอยู่ตลอดเวลาจากการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ผู้เรียนต้องเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวจากเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นจากการเรียนการสอนของครูแหล่งเรียนรู้ในชุมชนแหล่งความรู้ที่สามารถให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพความเป็นจริงได้ลงมือทำหรือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย ดังนั้น แหล่งเรียนรู้ในชุมชนจึงมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมากนัก การศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้ในชุมชนไว้ดังนี้

ชาลทิตย์ เอี่ยมสำอาง และวิศนี ศิลตระกูล (2533, หน้า 233) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแหล่งวิทยาการท้องถิ่นให้โดยสรุปว่าแหล่งวิทยาการท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ในส่วนของการศึกษาในระบบสามารถใช้แหล่งทัศนศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมให้กับเด็กและนักศึกษาที่สนใจและเพิ่มเติมจากหลักสูตรและสามารถใช้เป็นสถานประกอบการเพื่อใช้เป็นแหล่งฝึกฝีมือ ฝึกคน ในภาคปฏิบัติของหลักสูตรทุกประเภทและทุกระดับอีกด้วย สำหรับการจัดการศึกษาระบบทั่วไป แหล่งวิทยาการท้องถิ่นเป็นแหล่งที่ข้อมูลที่สามารถให้ความรู้และทักษะใน 2 ลักษณะ คือ เป็นแหล่งวิทยาการให้ความรู้พื้นฐาน โดยอาศัยบุคคลและสถานที่ที่มีอยู่แล้วในตำบล หมู่บ้านมาช่วยจัดการศึกษา เช่นอาศัยผู้ชำนาญการที่มีฝีมือดีในท้องถิ่นมาช่วยถ่ายทอดฝีหัดให้กับผู้ที่ต้องการจะเรียนรู้และนำไปใช้ประกอบอาชีพ อาศัยวัดเป็นสถานที่จัดการศึกษาต่อตลอดจนใช้สถานที่ที่มีอยู่ในชุมชน เช่น ศาลารวัด แหล่งความรู้หมู่บ้าน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านห้องสมุด ศาลาประชาคม เป็นแหล่งในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ และข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ในลักษณะการศึกษาตลอดชีวิต นอกจากนี้แหล่งวิทยาการท้องถิ่นยังมีประโยชน์หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นแหล่งวิทยาการที่ประชาชนสามารถเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของตนเอง

2. ช่วยให้เกิดการประยัดสามารถศึกษาหาความรู้โดยไม่ต้องเดินทางไปไกลประยัดงบประมาณเพื่อวางแผนหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนโดยไม่คิดค่าบริการหรือคิดค่ายบริการในราคากำ
3. เป็นการเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ช่วยให้ประชาชนมีภาระต่อรือวันสนใจฝ่าหานความรู้อยู่เสมอ
4. ส่งเสริมคุณธรรมการอยู่ร่วมกัน ช่วยสร้างความผูกพันระหว่างคนในท้องถิ่น
5. ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่าอย่างมีประโยชน์ต่อผู้คนในท้องถิ่น
6. ช่วยให้สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มพูนทักษะ
7. ช่วยให้เกิดการอนุรักษ์ของดีมีคุณค่าในชุมชนหรือพื้นที่วัฒนธรรมของท้องถิ่นสามารถสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมต่อไป
8. เป็นการสร้างโอกาสให้ท้องถิ่นเกิดการพึ่งพาตนเองได้ รักษาประสานประโยชน์เพื่อดำเนินการแหล่งวิทยาการท้องถิ่น

1.4 การนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 ยึดหลักว่า การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นความหมายเดียวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยผู้เกี่ยวข้องต้องจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศรวมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆให hn หลากหลาย เพื่อเอื้อต่อความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนได้ตามความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ชุมชนสังคม และประเทศไทย ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง บุคคล ชุมชน และทุกส่วนของสังคม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักประสบการณ์จริง ฝึกให้เกิดการฝึกเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ อย่างเหมาะสม

การนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดย กพ. เลขาฯ ไฟบูลย์ (2542, หน้า 40) กล่าวถึงการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อจัดการเรียนการสอน สรุปได้ว่า ใน การจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนได้รับรู้ กระทำ ทดลอง และสังเกตจากสถานการณ์จริงที่เกี่ยวกับสิ่งที่เรียน เช่น การศึกษาอกส้านที่ การไปพบผู้ทำงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน การศึกษาแหล่งสืบในชุมชน และการใช้แหล่งเรียนรู้จะเกิดประโยชน์ได้ ต้องดำเนินไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม ปฏิชาติ สุจริต (2547, หน้า 25) และวิสาหกิจ

ชาวชา (2526, หน้า 45) ได้แยกประเภทเหล่งการเรียนรู้มาใช้ประกอบการเรียนการสอนออกเป็น 2 ทางเมื่อนอกนั้น คือ การนำผู้เรียนออกไปสู่แหล่งเรียนรู้ และการนำเหล่งเรียนรู้เข้ามาสู่ห้องเรียน

2. นักเรียนปฐมวัย

2.1 ความหมายของเด็กปฐมวัย

“เด็กปฐมวัย” ตามความหมายของสมาคมการศึกษาด้านปฐมวัยแห่งชาติ

The National Association for Education of Young Children's Early Childhood Education Guidelines (เยาวภา เดชะคุปต์, 2542 : 12 ข้างต้นจาก Seefeldt & Barbour, 1986 : Prefac) ให้ความหมายว่า หมายถึง เด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 8 ปีนอกจากนี้คณะกรรมการดำเนินการวิจัย “การบริการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2522, หน้า 8) ได้ระบุเอาไว้ในรายงานผลการวิจัยว่า “เด็กปฐมวัย” (เด็กก่อนวัยเรียน) หมายถึง

1. เด็กที่อยู่ในศูนย์ในการศึกษาหรือสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือที่เรียกว่าศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนนั่นเอง

2. เด็กที่เรียนในชั้นอนุบาลในโรงเรียนรัฐบาลของรัฐและเอกชน รวมทั้งเด็กที่เรียนในชั้นอนุบาล ในโรงเรียนอื่นใดที่เปิดชั้นอนุบาลหรือชั้นเด็กเล็ก เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนซึ่งเด็กทั้งไปจะ มีอายุประมาณ 3-6 ปี

สรุปได้ว่า คำว่า เด็กปฐมวัย มีผู้เรียกซื้อแตกต่างกันไป เช่น เด็กก่อนวัยเรียน เด็กปฐมวัย แต่ไม่ว่าจะให้ชื่อโดยอ้อมมีความหมายเดียวกัน เด็กปฐมวัยหมายรวมถึงเด็กที่มีอายุตั้งแต่ปีที่ 1 จนถึง 6 ปี ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ซึ่งพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา กำลังพัฒนาอย่างเต็มที่ ในภาคการศึกษาคันคัวครั้นนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้ามุ่งคือเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 5-6 ปี หรือเด็กที่เรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 2

2.2 ความสำคัญของเด็กปฐมวัย

เด็กเป็นทรัพยากรที่มีค่า ยิ่งเป็นความหวังของครอบครัวเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม และเป็นมนุษยชาติ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อนาคตของประเทศไทยจึงขึ้นอยู่กับ คุณภาพของเด็ก เด็กที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายจิตใจมีพัฒนาการในทุกด้านที่เหมาะสมกับวัย ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม จะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์ต่อสังคมและ ประเทศชาติ

เด็กในวัยเริ่มแรกของชีวิต หรือที่เรียกว่า “เด็กปฐมวัย” คือ วัยตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 8 ปี จัดได้ว่าเป็นระยะที่สำคัญที่สุดของชีวิต ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ โดยเฉพาะด้าน

สติปัญญา จะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้ และพัฒนาการได้ฯ ในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการในช่วงอื่น ๆ ของชีวิตเป็นอย่างมาก ดังที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของเด็กในวัยนี้ ดังนี้ (เยาวภา เดชะคุปต์, 2542 : 12-13)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1949) นักจิตวิเคราะห์ได้ย้ำให้เห็นว่า วัยเดิมต้นของชีวิตมนุษย์คือ ระยะ 5 ปีแรกของคนเรา ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับในตอนต้นของชีวิตจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของคนเราตลอดจนถึงวัยสุดท้าย เข้าใจว่าการอบรมดูในระยะปฐมวัยนี้จะมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในอนาคต

เบนجامิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1964) ได้รายงานผลการวิจัยของเขาระบุในหนังสือชื่อ “ความมั่นคงและเปลี่ยนแปลงในบุคลิกภาพของมนุษย์” (Stability and Change in Human Characteristics) หนังสือเล่มนี้ได้ทำให้นักศึกษาหลาย ๆ ท่านที่มีข้อสงสัยในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัยในระยะเริ่มแรกมีความเชื่อมั่นและเข้าใจว่า เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงช่วงปีแรกจะพัฒนาร้อยละ 20 เมื่อมากไป 4 ปี จะพัฒนาด้านสติปัญญาถึงร้อยละ 50 และจากช่วงอายุ 4 – 8 ปี จะพัฒนาเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 30 รวมเป็น 80 % และที่เหลืออีก 20 % จะอยู่ในช่วง 8 – 17 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสติปัญญาของมนุษย์มากกว่า 3 ใน 4 จะได้รับการพัฒนาเมื่อเด็ก ซึ่งถ้าหากว่าไม่ได้รับการพัฒนาในด้านสติปัญญาอย่างถูกต้อง ความสามารถในการเรียนรู้อาจจะถูกยับยั้ง บลูมยังพบอีกด้วยว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนสำคัญที่จะทำให้พัฒนาการของบุคลคละง坎ั่นหรือเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งแสดงว่า สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กในระยะปีแรกของชีวิตมากกว่าในระยะอื่น ๆ

อีริกสัน (Erikson, 1967) กล่าวว่า ภัยทารกตอนปลายเป็นช่วงที่บุคคลเรียนรู้เจตคติของความมั่นใจหรือไม่มั่นใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับการที่พ่อแม่ให้สิ่งที่เด็กต้องการ สำหรับอาหาร การเอาใจใส่ และความรักอย่างชื่นชม เจตคติเหล่านี้จะเติบโตอยู่ในช่วงเด็กมีอยู่จะคงอยู่มากหรือลดลงชีวิตและสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจของคนทั่วไปและสถานการณ์ของบุคคลได้

โจ แฟล ฟรอสท์ (Joe L. Frost, 1977) กล่าวว่า เด็กในช่วง 4 – 5 ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงเวลาที่ความเจริญของงานทางด้านร่างกายและจิตใจเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุด นอกจากนี้ยังมีความรู้สึกที่ไวต่ออิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก

จากการเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นช่วงที่พัฒนาการทุกด้านเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะด้านสติปัญญา จะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้ และการพัฒนาได้ฯ ในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาในช่วงอื่น ๆ ของชีวิตเป็นอย่างมาก ช่วงปฐมวัยเป็นช่วง

ที่สำคัญยิ่งของชีวิต ซึ่งการพัฒนาเด็กในช่วงวัยนี้จะเป็นการวางแผนพื้นฐานทางด้านจิตใจ อุปนิสัย และความสามารถ ซึ่งจะมีผลต่อไปในอนาคตของเด็กและของชาติในที่สุด ดังนั้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและได้มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน สำหรับนักเรียนปฐมวัย : กรณีศึกษาชุมชนลูกบات蝠ื่น

2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ มีผู้ศึกษาค้นคว้าและวางแผนความคิดไว้หลายทฤษฎี แต่ละทฤษฎีก็มีแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป ทฤษฎีที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียน การสอน และฝึกหัดเด็กปฐมวัย มีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526 : 45 – 60)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner) สกินเนอร์ เป็นผู้คิดทฤษฎีการวางแผนการเรียนรู้แบบการกระทำหรือแบบปฏิบัติการ ซึ่งมีชื่อเรียกด่า " กัน คือ Operant Conditioning Theory หรือ Instrumental conditioning theory หรือ Type - R Conditioning Theory สกินเนอร์ได้เสนอแนวความคิดโดยจำแนกทฤษฎีทางพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้แบบ Type S (Response Behavior) ซึ่งมีสิ่งเร้า (Stimulus) เป็นตัวกำหนดหรือดึงออกมานั่น ถ้าอย่างไหลนเองจากใส่อาหารเข้าไปในปาก สะตุ้ง เพราะถูกเคาะที่สะบ้ำห้างเข่า หรือการหีดตามเมื่อถูกแสงไฟ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการตอบสนองแบบอัตโนมัติ

2. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้แบบ Type R (Operant Behavior) พฤติกรรมหรือการตอบสนองขึ้นอยู่กับการเสริมแรง (Reinforcement) การตอบสนองแบบนี้จะต่างกับแบบแรกเพราะอินทรีย์เป็นตัวกำหนดหรือเป็นผู้ส่งให้กระทำการต่อสิ่งเร้า ไม่ใช่ให้สิ่งเร้าเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมของอินทรีย์ เช่น การถางหญ้า การเขียนหนังสือ การรีดผ้า พฤติกรรมต่าง ๆ ของคนในชีวิตประจำวันเป็นพฤติกรรมแบบ Operant Conditioning หลักการเรียนรู้ที่สำคัญ หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีการวางแผนการกระทำ เช่นการกระทำการของผู้ที่เรียนรู้มากกว่าสิ่งเร้าที่กำหนดให้ กล่าวคือ เมื่อต้องการให้อินทรีย์เกิดการเรียนรู้จากสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง เราจะให้ผู้เรียนรู้เลือกแสดงพฤติกรรมของโดยไม่บังคับหรือบอกแนวทางในการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วเจึง "เสริมแรง" พฤติกรรมนั้นทันทีเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งทฤษฎีการเรียนรู้การวางแผนการเรียนรู้แบบการกระทำนั้น พฤติกรรมการตอบสนองจะขึ้นอยู่กับการเสริมแรง (Reinforcement) ตัวเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ซึ่งเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้อัตราการตอบสนองเพิ่มมากขึ้น เช่น คำชมเชย รางวัล อาหาร

- ตัวเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง สิ่งร้ายๆ ซึ่งเมื่อนำมามีเข้าแล้วทำให้การตอบสนองเพิ่มขึ้นในทางลบ เป็นตัวเสริมแรงทางลบ เช่น เสียงดัง อากาศร้อน คำตำหนินิ กลืน การทำโทษ เป็นการนำตัวเสริมแรงลบเข้ามา เพราะการทำโทษบางอย่างหากนำไปใช้จะมีผลให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนไปในลักษณะที่เข้มข้น

การนำทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ไปใช้ในการจัดการศึกษาปฐมวัย

1. การใช้เสริมแรง (Reinforcement) ทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรม ครูควรให้การเสริมแรงโดยการชุมเชยหรือให้แรงจูงใจ โดยวิธีการต่างๆ เช่น การให้รางวัล ทั้งนี้ เพราะเด็กในวัยนี้ต้องการให้ผู้อื่นสนใจตนหรือเห็นว่าตนเองสำคัญกว่าคนอื่น การให้แรงจูงใจจะทำให้เด็กเกิดความสนใจ พอดีที่จะเรียน

2. การปลูกฝังพฤติกรรมบางอย่างและการลดพฤติกรรมบางอย่าง (Shaping Behavior) หลักการสำคัญของทฤษฎีการวางแผน กล่าวคือ เราจะให้การเสริมแรงเฉพาะในเรื่องที่ต้องการเพื่อให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว ดังนั้นถ้าเราต้องการให้เด็กมีพฤติกรรมใหม่ในเรื่องใด ก็ควรให้การเสริมแรงพุติกรรมนั้น เพื่อให้เด็กทำต่อไปจนเป็นนิสัย แต่ถ้าต้องการให้พุติกรรมใดหายไป ก็ควรลดการเสริมแรงพุติกรรมนั้น ก็จะทำให้พุติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นหายไป การปลูกฝังพฤติกรรมใหม่ให้แก่เด็กโดยการใช้การเสริมแรงเป็นสิ่งควบคุมพุติกรรม ครูควรมีการวางแผนให้เหมาะสม

3. บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Maching) และเครื่องช่วยสอน (Teaching Learning) สกินเนอร์ได้เสนอการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งจัดแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นส่วนย่อยๆ เป็นขั้นตอนและจัดลำดับให้เป็นเหตุเป็นผลเพื่อให้เรียนได้ง่าย และเมื่อสำเร็จแต่ละขั้นจะได้รับแรงเสริมหรือให้รางวัลทันที ทั้งบทเรียนสำเร็จวูปและเครื่องช่วยสอนต่างเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีคำตอบที่ถูกต้องไว้ให้ ซึ่งบทเรียนลักษณะนี้มาใช้ประกอบการเรียนการสอนจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน อีริกสัน (Erikson) ได้เน้นความสำคัญที่วัยของเด็ก ขั้นตอนของการพัฒนาการและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเด็กว่า ถ้าเด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เข้าพอใจ ประสบความสำเร็จ เข้าจะมองโลกในแง่ดี มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจผู้อื่น แต่ถ้าเด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ไม่พอใจ จะมองโลกในแง่ร้าย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และไม่วางใจผู้อื่น อีริกสัน ยังได้ย้ำว่า ถ้าหากเด็กไม่พัฒนาและผ่านขั้นต้นแล้ว เด็กก็จะไม่สามารถพัฒนาในขั้นต่อๆ ไปได้การนำมาใช้ในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถม ศึกษานั้น การจัดกิจกรรมในขั้นก่อนประถมศึกษา เน้นการที่เด็กได้ประสบความสำเร็จและพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของห้องเรียน ต่อเพื่อนฝูงและต่อครู ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมองสังคมใหม่ สังคมโรงเรียน

ในด้านดี มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจต่อผู้อื่นและถ้าหากว่าเด็กพอยังไม่รู้สึกและมีความต้องการเรียนในสิ่งใดแล้ว เด็กก็อยากมาโรงเรียน ก็จะได้รับการพัฒนาให้เจริญเติบโตขึ้น การช่วยเหลือตนเอง เช่น การไปห้องน้ำ การแต่งกาย การเก็บของเล่นเข้าที่นั่น ในระยะเริ่มต้น ครูจะดูแลอยู่อย่างใกล้ชิด และใช้การชุมชน การซักซานให้ทำกิจกรรมร่วมกับครู ก็จะเป็นการไม่บังคับ เด็กไม่เกิดการต่อต้านและเกิดความพอยังเป็นแรงวัลในการทำกิจกรรมช่วยเหลือ การหัวเราะเยาะในสิ่งที่เด็กทำ หรือการจัดแข่งขันผลงานที่อาจจะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท ไม่ควรใช้ เพราะจะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงออกอีกต่อไปกิจกรรมในระดับก่อนประถมศึกษา เป็นผ่านการเล่น ซึ่งเป็นการสนุกสนาน สื่อสื่อสารที่ใช้ก็เรียกว่า “เสียงดนตรี” ต่อการเข้าร่วมการใช้จินตนาการรอบทุบทามสมมติ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อพัฒนาของเด็กวัยนี้มีการจัดให้อยู่ตลอดเวลา

2.4 การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งมีผลเนื่องมาจากประสบการณ์ ครูควรจัดสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อความรู้จะได้คงทนถาวรไม่ลืมง่ายและครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เมื่อมีสิ่งเร้าให้ผู้เรียนรับรู้
2. การเรียนรู้เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงพฤติกรรมเมื่อได้รับประสบการณ์
3. การเรียนรู้ไม่มีวุฒิภาวะ
4. การเรียนรู้จะเกิดได้ง่าย ถ้าสิ่งที่เรียนนั้น ๆ เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing)

การทำให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วว่องไวในทางทักษะต้องลงมือปฏิบัติและฝึกฝนบ่อย ๆ ถ้าเรียนการสอนโดยใช้วิธีครูเป็นผู้บรรยายโดยตลอดไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติแล้ว นักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนน้อยที่สุด ดังนั้น ครูไม่ควรผูกขาดในการบรรยายความรู้ ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน ปฏิบัติศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มากที่สุด ครูควรเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างแน่นหนึ่น

การเรียนรู้โดยมีเป้าหมาย (Purposful Learning)

ในการสอนของครูทุกครั้ง ควรตั้งเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่แน่นอนก่อนว่าสอนเรื่องนั้น ๆ เพื่ออะไรและเวลาสอนก็ดำเนินการสอนไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ภูมิแห่งแรงจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจ หมายถึง แรงดันที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรคำนึงถึงว่าผลลัพธ์ที่เกิดจากเนื้อหา ตลอดจนวิธีสอนเกี่ยวข้องกับความต้องการ และประสบการณ์ที่มีมาก่อนของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด เทคนิคและการสอน

ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากแรงจูงใจภายใน และภายนอกเพื่อเร้าให้นักเรียนสนใจเรียน แรงจูงใจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)
2. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายนอก เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งเร้าภายนอกที่ครูเป็นผู้จัดขึ้น เช่น การสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ การจัดกิจกรรม และประสบการณ์ที่น่าสนใจ การสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน อันเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ครูอาจสร้างแรงจูงใจภายนอกได้ในการจัดการเรียนการสอน

แรงจูงใจภายใน เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเอง เช่น เกิดความสนใจความกระตือรือร้น ความอยากรู้อยากเห็นความใฝ่รู้ มีความกระตือรือร้นหรือเกิดแรงบันดาลใจ อย่างที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและสนุกกับการเรียน

การเสริมกำลังใจ (Reinforcement)

ในการเรียนการสอน นักเรียนย่อมต้องการการเสริมกำลังใจในขณะที่การเรียนการสอน กำลังดำเนินไปนั้น ครูควรเสริมกำลังใจเป็นระยะ ๆ นักเรียนย่อมต้องการทราบว่า พฤติกรรมหรือทักษะที่ตนแสดงออกมานั้น ถูกต้องหรือเหมาะสมเทียงใด และเมื่อเข้าทราบว่าถูกต้อง ก็จะเกิดความภาคภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นโดยหวังว่าจะได้รับการชื่นเชยอีก และในกรณีที่นักเรียนทำผิดพลาด ก็ไม่ควรแสดงกิริยาอาการหือหรือใช้คำพูดที่กระทบกระเทือนใจ อาจใช้คำพูดทำนองว่า “ยังไม่ถูกต้องที่เดี๋ยวนักลง功夫ให้ใหม่” หรือหาคำตอบใหม่ คือ ถึงแม่ว่าเด็กจะตอบไม่ตรงๆ ก็เสริมกำลังใจและหาทางให้นักเรียนลองทำใหม่ก่อน ให้มีการเสริมกำลังใจจะเป็นหนทางช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและยังส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นอีกด้วย วิธีเสริมกำลังใจมีหลายวิธี แต่ที่นิยมใช้มีดังนี้ การเสริมกำลังใจด้วยวาจา เป็นการเสริมกำลังใจที่ใช้ได้ง่าย ที่สุดและดีที่สุด คือครูใช้คำว่า “ดี” ดีมาก เข้าท่าดีน่าสนใจ เป็นความคิดที่ดี ในกรณีที่นักเรียนตอบผิด หรือตอบไม่ตรงๆ ครูไม่ควรใช้ถ้อยคำที่ทำให้เด็กเกิดความสะเทือนใจ การเสริมกำลังใจด้วยทำทาง เช่น การพยักหน้า ยิ้ม ผงศรีษะใช้สายตาแสดงความพอใจ บางครั้งใช้พักร้อมกัน กับการเสริมกำลังใจด้วยจากการเสริมกำลังใจด้วยการให้ได้รับรางวัล เช่น ให้สิ่งของ ให้บัตรเกียรติคุณให้ดาว แต่ข้อควรระวัง คือ อย่าให้นักเรียนหวังผลทางด้านวัตถุมากเกินไป การเสริมกำลังใจด้วยการให้นักเรียนมีส่วนร่วม เช่น ให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเล่นเกมต่าง ๆ ให้เกิดความรู้สึกว่าเขามีความสำคัญหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย: ตามแนวคิดมนต์เสน่ห์เป็นการถอดแนวคิดสู่การปฏิบัติในสังคมไทย ที่มุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนรู้ตามความต้องการของตนเอง จากสิ่งแวดล้อมที่ได้เติร์ยมให้

และให้เด็กประสบความสำเร็จตามความต้องการ การให้เด็กได้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ภายในของแต่ละคน เอกสารนี้มุ่งจะอธิบายให้ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง ได้ทราบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยความแนวอนเตสซอร์ เด็กจะได้รับการพัฒนาอย่างไรในแต่ละวันครู จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร พ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร รศ.ดร. จีรพันธุ์ พูลพัฒน์ และค้าแก้ว ไกรสรพงษ์

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย : ตามแนวคิดแรกจิโอล เอมีเลียเป็นการถอดแนวคิดสู่การปฏิบัติในสังคมไทย ที่มุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านโครงการ ตามความสนใจของเด็ก การให้เด็กได้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ภายในของเด็กแต่ละคน เอกสารนี้มุ่งจะอธิบายให้ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง ได้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแรกจิโอล เอมีเลีย เด็กจะได้รับการพัฒนาอย่างไร ในแต่ละวันครูจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร พ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร สุจินดา ใจรุ่งศิลป์ และธิดา พิทักษ์สุข : หนังสือหริ

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย : ตามแนวการเรียนรู้ภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวมเป็นการถอดแนวคิดสู่การปฏิบัติในสังคมไทย ที่มุ่งเน้นการจัดสิ่งแวดล้อมด้านภาษาที่ดี ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำด้วยตนเองจนเกิดองค์ความรู้ และผลงานขึ้นเอง เอกสารนี้มุ่งจะอธิบายให้ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง ได้ทราบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวม เด็กจะได้รับการพัฒนาอย่างไรในแต่ละวัน ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร พ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร มูลนิธิชุมชนไทย – อิสราเอลในพระราชนูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย : ตามแนวคิดไฮสโคบ เป็นการถอดแนวคิดสู่การปฏิบัติในสังคมไทยที่มุ่งเน้นการเรียนรู้แบบลงมือกระทำ คือ ได้จัดกระทำกับวัสดุมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ความคิด และเหตุการณ์ จนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เอกสารนี้มุ่งจะอธิบายให้ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง ได้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดไฮสโคบ เด็กจะได้รับพัฒนาอย่างไร ในแต่ละวัน ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร พ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ผลโยธิน และคณะ . การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย : 2552

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย : ตามแนวทางลดอร์ฟ เป็นการถอดแนวคิดสู่การปฏิบัติในสังคมไทย ที่มุ่งเน้นการจัดประสบการณ์สิ่งแวดล้อมที่ดี การให้เด็กได้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในเด็กแต่ละคน เอกสารนี้มุ่งอธิบายให้ครู พ่อแม่ และผู้ปกครอง ได้ทราบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดาวลดอร์ฟ เด็กจะได้รับการพัฒนาอย่างไร พ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร

การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี โดยการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กตามพัฒนาการ ภายใต้ปริบัติสังคม วัฒนธรรม เพื่อสร้างรากฐาน คุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม ซึ่งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาไว้ ดังนี้

หลักการ

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ
3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข
5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัวชุมชนและสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

จุดหมาย เพื่อให้เด็ก 3 – 5 ปี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรงให้ได้อย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
4. มีคุณธรรมและจริยธรรม มีจิตใจที่ดีงาม
5. ซื่อซึ้งและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิงแวดล้อม และความเป็นชาติไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบครอบครัวอันเป็น一体

9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

10. มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย

11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสดงความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถหรือพัฒนาการตามธรรมชาติ เมื่อเด็กมีอายุกับสภาพแวดล้อมการอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์ที่เด็กได้รับ

2.6 การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย 3-5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้(กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 44)

2.6.1. หลักการจัดประสบการณ์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดหลักการจัดประสบการณ์ ดังนี้

- 1) จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง
- 2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนใจความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการและผลลัพธ์
- 4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์
- 5) ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2.6.2 แนวทางการจัดประสบการณ์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้ให้แนวทางการจัดประสบการณ์ คือ

- 1) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือ เนาะเก็บ อายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 2) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ คือ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลองและคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 3) จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสารการเรียนรู้
- 4) จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่ม คิด วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และนำเสนอความคิดโดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
- 5) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ภายใน

สภาพ แวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ กัน

6) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก

7) จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริmlักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

8) จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

9) ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ทั้งการวางแผนการสนับสนุนสื่อการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

10) จัดทำสารนิเทศด้วยการรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำข้อมูลที่ได้มาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและภาระจัดการเรียน

2.7 มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์

การกำหนดตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์โดยยึดมาตรฐานในจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นหลักและกำหนดตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงอายุ

ตารางที่ 1 มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	3 ขวบ	4 ขวบ	5 ขวบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1 สนทนาได้ตอบ/เล่า เรื่องด้วยประโยชน์สัมพันธ์ เรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	สนทนาได้ตอบ/เล่า เรื่องด้วยประโยชน์สัมพันธ์ เรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	สนทนาได้ตอบ/เล่า เรื่องด้วยประโยชน์สัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง	สนทนาได้ตอบ/เล่า เป็นเรื่องราวได้
	พึงและปฏิบัติตาม คำสั่งง่ายๆ	พึงแล้วปฏิบัติตาม คำสั่งที่ต่อเนื่องได้	พึงแล้วนำมา ถ่ายทอดได้
ตัวบ่งชี้ที่ 2 อ่านเขียนภาพและ สัญลักษณ์	สนใจเรื่องที่ผู้อื่นอ่าน ให้ฟัง	เปิดและทำท่าอ่าน หนังสือ	เปิดและทำท่าอ่าน หนังสือพร้อมทั้งเล่า เรื่องไปด้วย

	ขีดเขียนเส้นอย่างอิสระได้	ขีดเขียนเป็นเส้นคล้ายตัวหนังสือ	เขียนซื่อของตัวเอง/คำ/ข้อความที่ลอกแบบหรือจำมา
--	---------------------------	---------------------------------	--

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2546

2.8 พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัย มี 4 ด้าน ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา พัฒนาการทางด้านภาษาเป็นอีกด้านหนึ่งที่อยู่ในด้านสติปัญญา ภาษาของเด็กในยังนี้มีความสำคัญมาก เด็กพร้อมที่จะฝึกทักษะทางภาษาทั้งในด้านการรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำให้ชัดเจน การใช้ประโยคเพื่อการติดต่อสื่อสาร การบอกซื้อวัตถุ สิ่งของ เป็นต้น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ เพศ โอกาสและสิ่งแวดล้อมที่เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาได้ดีกว่าเด็กชายในระยะแรก แต่อย่างไรก็ตามลักษณะพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นไปตามขั้นตอนมีลักษณะเหมือนขั้นบันไดเริ่มตั้งแต่การฟัง พูด อ่านและเขียน โดยแต่ละขั้นตอนจะมีความเหลื่อมล้ำเชื่อมสัมพันธ์กันและกัน ไม่แยกกันโดยสิ้นเชิง พัฒนาการทางภาษาขั้นต้นจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการทางภาษาขั้นที่สูงขึ้น

พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ครอบคลุมทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งแต่ละทักษะจะมีพัฒนาการไปตามวัย ดังนี้

2.8.1. พัฒนาการด้านการฟัง

การฟังเป็นกระบวนการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่แค่การฟังเสียง แต่เป็นการเข้าใจและตอบสนองสิ่งที่ฟังได้ การฟังเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความสามารถทางภาษาที่หลากหลาย เช่น การฟังเสียงดนตรี การฟังเสียงธรรมชาติ การฟังเสียงมนต์เสน่ห์ การฟังเสียงภาษาต่างประเทศ เป็นต้น การพัฒนาการฟังจะเป็นขั้นตอนตามระดับอายุของผู้ฟัง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 พัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย

อายุ	พัฒนาการด้านการฟัง
4 ปี - 5 ปี	<ol style="list-style-type: none"> ชอบฟังนิทาน เรื่องสั้น ๆ หรือเรื่องราวและบอกตัวละครที่ชอบได้ โดยเฉพาะประเภทนิทาน เช่น สโนไวท์ ชิลเดอร์เรลล่า เจ้าหญิงนิทรา ถ้ามีโอกาสได้แสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง เด็กจะพูดใจมาก ปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่อง 3-4 ขั้นตอน
5 ปี - 6 ปี	<ol style="list-style-type: none"> ชอบฟังเรื่องราว เรื่องสั้นต่าง ๆ โดยเฉพาะเกี่ยวกับปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ และบอกตัวละครที่ชอบได้ มีมารยาทในการฟัง

อายุ	พัฒนาการด้านการฟัง
	3. มีสมรรถภาพในการฟังเรื่องที่สนใจ 4. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 5. ฟังคำสั่งหลายขั้นตอนที่ไม่เกี่ยวข้องและสามารถปฏิบัติได้

ที่มา (ศิริพาร เอี่ยมสะอาด, 2548 : 24)

2.8.2 พัฒนาการด้านการพูด

พัฒนาการทางภาษาพูดของเด็กเป็นไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับการฟัง ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับสติปัญญา การส่งเสริม และโอกาสในการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการพัฒนาที่มีกระบวนการต่อเนื่องมาตั้งแต่แรกเกิด โดยเริ่มจากการฟังเสียงรอบตัวและพัฒนาไปถึงขั้นการใช้คำอย่างมีความหมาย มีการใช้ประโยชน์จากชีวิตประจำวัน ความสามารถในการฟังและการพูดจะมีความหมายสมบูรณ์มากขึ้น เป็นลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 พัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย

อายุ	พัฒนาการด้านการพูด
4 ปี - 5 ปี	1. พูดคำคล้องจอง ร้องเพลงสัน្ឋ ฯ และทำท่าประกอบได้ 2. สามารถเข้าใจคำพูดมากขึ้น 3. สนใจติด kob หรือเล่าเรื่องราวที่จะพูดเป็นประโยชน์ต่อเนื่องได้ 4. เข้าใจข้อความยาว ๆ ของผู้ใหญ่ได้ดีขึ้น และพูดประโยชน์ที่ซับซ้อนโดยใช้คำต่าง ๆ ได้ 5. บอกชื่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายหรือสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว อยู่ในชุมชนและสังคม รวมทั้งเรียกชื่อวันสำคัญต่าง ๆ ได้ 6. บอกความรู้สึกและความต้องการพื้นฐานได้อย่างมีความหมายมากขึ้น 7. ซักถามสิ่งที่อยู่ในใจด้วยคำถาม อะไร ทำไม อย่างไร และตอบคำถามเหล่านั้นได้ 8. ใช้ภาษาถูกกาลเทศะชี้ 9. พยายามพูดข้อความยาว ๆ โดยเลียนแบบผู้ใหญ่ในการสร้างประโยค เช่น “หนูจะอ่านหนังสือทุกวัน จะได้เก่งเหมือนพ่อ” 10. รู้จักคำประมาณ 3,000 - 6,000 คำ 11. ขอบพูดคำว่า “เพราะว่า...”

อายุ	พัฒนาการด้านการพูด
5 ปี - 6 ปี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชอบสนทนากับเพื่อนหรือผู้ใหญ่มากกว่าเล่นสิงของ 2. มีความสนใจที่ได้สนทนา 3. บอกความต้องการพื้นฐานได้ 4. อธิบายความรู้สึกและความต้องการได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว 5. ให้ท่าทางประกอบในการเล่าเรื่อง 6. อธิบายภาพและเล่าเรื่องจากภาพได้ 7. เล่านิทานที่เคยไดยินหรือสิงที่พบเห็นได้ 8. ตั้งคำถามตามผู้อื่นว่าอย่างไร 9. ตอบคำถามโดยอาศัยการรับรู้ 10. ซักถามสิ่งที่สงสัยและร่วมอภิปรายหาคำตอบได้ 11. ใช้คำบุพบท สันฐานง่าย ได้ เช่น กับ แต่ และ เป็นต้น 12. พูดคุยกับลูกของ ร้องเพลง และทำท่าประกอบได้

ที่มา (ศิตาพร เอี่ยมสะอาด, 2548 : 26 – 28)

2.8.3 พัฒนาการด้านการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องเริ่มต้นตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยทารก และเด็กนั้นพร้อมจะอ่านตั้งแต่อยู่ในวัยเกื้อจเจริญเกิด โดยเริ่มด้วยความสนใจในรูปภาพที่ร้าวใจ ก่อนเริ่มอ่านอักษร หรืออ่านสัญลักษณ์ อักษณะการอ่านจะเป็นการอ่านจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันหรืออ่านจากหนังสือภาพแล้วพัฒนาเป็นการอ่านประกอบคำ อ่านพยัญชนะ หรืออ่านประโยคโดยรู้ความหมายมากขึ้นตามลำดับของพัฒนาการเด็ก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 พัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย

อายุ	พัฒนาการด้านการอ่าน
4 ปี – 5 ปี	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถเข้าใจหนังสือรูปภาพได้รวดเร็ว 2. ชอบหนังสือเกี่ยวกับอนามัย หรือการใช้เหตุผลง่าย ๆ หรือการใช้คำสุภาพ 3. อ่านชื่อตัวเอง บ้ายประกาศ ชื่อขนมที่รับประทานบ่อยได้บ้าง 4. ชอบอ่านโฆษณาในโทรทัศน์ ยี่ห้อรถยนต์ หรือยี่ห้อสินค้าอื่น ๆ

อายุ	พัฒนาการด้านการอ่าน
5 ปี – 6 ปี	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านเป็นจริงเป็นจังชื่น 2. สนูกับการอ่านซึ่งประวัติบุคคลสำคัญ 3. อ่านหนังสือรู้ความหมายมากขึ้น 4. เปิดและทำท่าอ่านหนังสือโดยอาศัยภาพและความจำ 5. เลือกหนังสือที่ตนเองสนใจให้ผู้อื่นอ่านให้ฟัง

ที่มา (ศูนย์ฯ เจียมสระศาสตร์, 2548 : 29 – 30)

2.8.4 พัฒนาการด้านการเขียน

การเขียนของเด็กเริ่มจากการเขียนเส้นที่ไม่มีความหมายจนเป็นตัวอักษรได้ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ ซึ่งพัฒนาการในการเขียนของเด็กนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความสนใจ ภูมิภาวะทางอารมณ์ ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อตาและสติปัญญา ครูผู้สอนจึงควรเตรียมเด็กให้พร้อมในองค์ประกอบดังกล่าวก่อนที่จะสอนเขียนอย่างเป็นทางการ การสอนนั้นไม่ควรบังคับเด็ก เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเครียดวิตกกังวลต่อการเขียน ท้ายสุดส่งผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียน จากแรงจูงใจภายในที่จะเขียน แต่ควรให้เขียนเมื่อเด็กต้องการจะเขียน สำคัญที่สุดคือควรเตรียมความพร้อมในการเขียนให้เด็กตามพัฒนาการแต่ละวัย ซึ่งพัฒนาการเขียนของเด็กปฐมวัยสรุปได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 พัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย

อายุ	พัฒนาการด้านการเขียน
4 ปี – 6 ปี	<ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนชื่อตนเองได้แต่ตัวอักษรอาจไม่เท่ากัน 2. เขียนพยัญชนะ ตัวเลขได้ แต่อาจไม่เรียงลำดับ 3. เขียนตัวอักษรได้แต่บางที่หักล้ม หรือลับตัวอักษร 4. เขียนตามแบบผู้ใหญ่ได้ 5. วาดภาพที่ยกขึ้นได้และภาพมีความสมบูรณ์ขึ้น 6. วาดรูปสี่เหลี่ยมตามแบบและวงกลมเข้าด้วยกันได้ 7. ใช้เชือกร้อยลิ้งของได้ 8. ตัดกระดาษให้อยู่ในแนวระหว่างเส้นสองเส้นได้ 9. จัดเขียนเป็นลายเส้นคล้ายตัวอักษร

อายุ	พัฒนาการด้านการเขียน
5 ปี – 6 ปี	<ol style="list-style-type: none"> 1. วาดรูปสามเหลี่ยม (Δ) ตามแบบได้ 2. ใช้เชือกร้อยวัสดุตามแบบได้ 3. ตัดกระดาษตามเส้นได้ 4. เขียนโดยคิดตัวสะกดชื่อของ เข่น “ก ข” แทนคำว่ากินข้าว 5. เขียนสะกดคำใกล้เคียงกับวิธีสะกดของผู้ใหญ่ 6. เรียนคำที่คุ้นเคยได้ 7. สื่อความหมายของคำที่เขียนได้มากขึ้น 8. จัดเรียนเรื่องตอนเอง คำ ข้อความที่ลอกหรือจำมาได้

ที่มา (ศิตาพร เอี่ยมสะอาด, 2548 : 31 – 32)

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาเริ่มพัฒนาเป็นกระบวนการการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่แรกเกิด แล้วจะพัฒนาการไปตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการตามวัยของเด็ก โดยเริ่มจากการฟัง เสียงจากสิ่งรอบตัว แล้วพัฒนาไปสู่คำที่มีความหมายพัฒนาการทางภาษาของเด็กปูมวัยมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามระดับอายุ และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน นั่นคือพัฒนาการทางภาษาขั้นต้นเป็นพื้นฐานของการพัฒนาขั้นที่สูงขึ้นโดยเริ่มจากทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ กล่าวคือ พัฒนาการด้านการฟังเป็นฐานข้อมูลไปสู่พัฒนาการด้านการเขียน เป็นต้น

3. การออกแบบและพัฒนา

การออกแบบและพัฒนาจำเป็นต้องมีการออกแบบการสอนเพื่อเป็นหลักประกันว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของทุกรูปแบบการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีการพัฒนาขึ้นตามหลักของการออกแบบและพัฒนาระบบการสอน ซึ่งมีหลักการออกแบบและพัฒนาระบบรูปแบบ (Model) หลักการและขั้นตอนการออกแบบ และพัฒนาการสอนอย่างมีระบบตามหลักการของ Generic ID Model : ADDIE

ชีลและกลาสโกลว์ (Seilis, Brabala & Glasgow, Zita, 1990, p.8) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาบทเรียนในรูปแบบ ADDIE MODEL 5 ขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)
- 3.2 ขั้นการออกแบบ (Design)
- 3.3 ขั้นการพัฒนา (Development)

3.4 ขั้นการทดลองใช้ (Implementation)

3.5 ขั้นการประเมินผล (Evaluation)

3.1 ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)

การวิเคราะห์เป็นขั้นตอนแรกของการออกแบบระบบการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ส่งผลไปยังขั้นตอนอื่นๆ ทั้งระบบถ้าการวิเคราะห์ไม่ละเอียดเพียงพอ จะทำให้ขั้นตอนต่อไปขาดความสมบูรณ์ ในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นๆ โดยพิจารณาถึงรายละเอียดของภารกิจและเป้าหมายที่ต้องดำเนินการภายใต้ของเขตความต้องการ

3.2 ขั้นการออกแบบ (Design)

เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งวัตถุประสงค์ (Objective) ซึ่งจะทำให้เห็นว่าการเรียนรู้นั้นได้อย่างไร ขึ้นมาบ้างและจะเป็นแนวทางให้พัฒนาระบบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดเนื้อหาความรู้และข้อทดสอบ (Subject Matter/Test) การกำหนดเนื้อหาความรู้จะต้องกำหนดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาความรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ก่อน และในการออกแบบทดสอบ ควรได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนโดยกำหนดวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ใช้ข้อทดสอบต้องแนวใจว่า ข้อทดสอบนั้น สอดคล้องวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ใช้ข้อทดสอบต้องมีลักษณะที่เชื่อถือได้แม่นยำ รวดเร็ว ถูกต้อง ตามที่ต้องการ การเลือกและการออกแบบสื่อ (Media selection/Design) ต้องให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการเรียน โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของเงินทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้สื่อชนิดนั้น ๆ

3.3 ขั้นการพัฒนา (Development)

ขั้นตอนนี้เป็นการนำผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการออกแบบมาดำเนินการต่อเป็นการลงมือปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาเป็นบทเรียนตามแผนการที่วิเคราะห์ไว้ตั้งแต่ขั้นตอนแรกโดยใช้เครื่องมือหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ประกอบไปด้วยการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งบทเรียนด้านแบบที่พร้อมจะนำไปทดลองใช้ในขั้นต่อๆ ไป

3.4 ขั้นการทดลองใช้ (Implementation)

การทดลองใช้เป็นการนำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายตามวิธีการที่วางแผนไว้ตั้งแต่ต้น

3.5 ขั้นการประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อประเมินผลตัวบทเรียน และผลลัพธ์ที่ได้ไปปรับปูงส่วนต่างๆ ที่พบข้อบกพร่องเพื่อให้เดบทเรียนที่มีคุณภาพ

4. ชุดการสอน

4.1 ความหมายของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2553: 14 – 5) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอน หรือชุดการเรียน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Instructional Package เป็นสื่อประสบประเททหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน แม้ชุดการเรียนการสอนจะเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่สำหรับบุคคล แต่นักศึกษาไทย ได้มีแนวคิดการทำชุดการเรียนการสอนมาเป็นเวลานานแล้ว แม้จะยังไม่มีคำว่า ชุดการเรียนการสอนขึ้นมาก็ตามนักศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนไว้ดังนี้

พิศาล แรมณี (2552: 374) ได้ให้ความหมายของชุดการสอน หรือวิธีการสอนโดยใช้ศูนย์การเรียน ว่า เป็นเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ใช้สื่อการสอนหลายอย่าง ประสานกัน เอาไว้ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้คำแนะนำ ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

กูด (Good, 1973: 306) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง โปรแกรมทางการสอนที่จัดไว้โดยเฉพาะ ประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ คู่มือครุ เนื้อหา แบบทดสอบ มีการกำหนดความมุ่งหมายของการเรียนไว้ในชุดการสอน ใช้สำหรับให้นักเรียนแต่ละคนได้ศึกษาและฝึกฝนด้วยตนเอง โดยมีครุเป็นผู้แนะนำการใช้เท่านั้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดการสอน เป็นสื่อประสบที่มุ่งให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและฝึกฝนด้วยตนเองโดยมีครุเป็นผู้แนะนำการใช้ ภายในชุดการสอนจะประกอบด้วยคู่มือการใช้สื่อ การสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

ชัยยงค์ พรมวงศ์และคณะ (2553: 14-7) ได้เสนอแนวคิดที่นำมาสู่การผลิตชุดการสอน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

4.2.1 การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนรายบุคคลหรือการศึกษาตามเอกกัตภาพ

4.2.2 เป็นการเปลี่ยนวิธีการสอนโดยครุเป็นศูนย์กลางมาเป็นการจัดประสบการณ์ และสื่อประสบที่ตรงตามเนื้อหาวิชาในรูปของชุดการสอน โดยให้นักเรียนศึกษา หาความรู้ด้วยตนเองจากชุดการสอน โดยมีครุเป็นเพียงผู้แนะนำ หรือผู้ช่วยเหลือเท่านั้น 3.2.3 เป็นการจัดระบบ

การผลิตและการใช้สื่อการสอนให้เป็นรูปสื่อประสม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อ เพื่อช่วยครูสอนมาเป็นการช่วยนักเรียนในการเรียนรู้

4.2.4 เป็นการสร้างปฏิกริยาสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม โดยนำ สื่อการสอนและทฤษฎีกระบวนการกลุ่มมาใช้ในรูปของชุดการสอน

4.2.5 เป็นแนวคิดในการจัดสภาพการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กระทำ สิ่งต่อไปนี้

- 1) ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนด้วยตนเอง
- 2) มีทางทราบว่าการตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร
- 3) มีการเสริมแรงบวกที่ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูกขึ้นจะทำให้การกระทำพฤติกรรมนั้นร้ากวิโนด
- 4) ได้ค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสนใจของนักเรียนเองโดยไม่ต้องมีเครื่องคัด การจัดสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ จะมีเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดหมายปลายทาง โดยการจัดการสอนแบบโปรแกรมในรูปของกระบวนการและการใช้ชุดการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การผลิตชุดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องให้ครอบคลุมทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และการเน้นความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

4.3 ประเภทของชุดการสอน

ชัยยศ พรมวงศ์ (2553: 14-12) ได้แบ่งชุดการสอนออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

- 1) ชุดการเรียนการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระที่บรรยายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลงและให้สื่อการสอนทำหน้าที่แทนชุดการสอนแบบบรรยายนี้ニิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา
- 2) ชุดการเรียนการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการเรียนการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น ในการสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น
- 3) ชุดการเรียนการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาทำความรู้ด้วยตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจและความพร้อมของผู้เรียนชุดการเรียนการสอนรายบุคคลอาจออกแบบมาในรูปของหน่วยการสอนย่อยหรือ “โมดูล”

4) ชุดการเรียนการสอนทางไกล เป็นชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ต่างกันต่างเวลา กันมุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยินต์และการสอนเสริมตามศูนย์บริการศึกษา เช่น ชุดการสอนทางไกลมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

โดยสรุป ชุดการเรียนการสอนจำแนกได้ 4 ประเภทคือ ชุดการเรียนการสอน ประกอบการบรรยาย ชุดการเรียนการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ชุดการเรียนการสอนรายบุคคล และ ชุดการเรียนการสอนทางไกล

4.4 การสร้างชุดการสอน

ในการออกแบบการสร้างชุดการสอน ขัยยองค์ พระมหาวชิร (2532: 119) ได้เสนอการผลิตชุดการสอนแผนจุฬาแบ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ 10 ขั้น คือ

1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม

2) กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาการสอนออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งครึ่ง

3) กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง เลือกกำหนดหัวเรื่องเป็น 4 - 6 หัวเรื่อง

4) กำหนดโมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

5) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นชุดประสงค์ที่ไว้ปักก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นเชิงพฤติกรรมได้ทุกครั้ง

6) กำหนดกิจกรรมการเรียน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียน” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เล่นเกมส์ ฯลฯ

7) กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบสอบถามเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8) เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ เป็นสื่อการสอน

ทั้งสิ้น เมื่อผลิตการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านี้ไว้เป็นหมวดหมู่ ในกล่องที่ เตรียมไว้เรียกว่า "ชุดการสอน" ก่อนนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพ

9) หาประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นล่างหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่าการ เรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10) การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอน (แบบบรรยาย แบบกลุ่ม และรายบุคคล และตามระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา) โดยกำหนด ขั้นตอนการใช้ดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิม ของผู้เรียนใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที

10.2 ขั้นนำเข้าบทเรียน

10.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน (ขั้นสอน) ผู้สอนบรรยายหรือให้มีการ แบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียน

10.4 ขั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปมโนทัศน์และหลักการที่สำคัญ

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อคุณภาพการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว การผลิตชุดการสอนตามแผนจุฬา เป็นระบบการนำเสนอสื่อการสอน แบบประสบมาช่วยเพื่อ ประสิทธิภาพการสอน ไม่ว่าจะเป็นแบบบรรยาย แบบกลุ่มกิจกรรม เพื่อช่วยลดบทบาทของผู้สอน จากการเป็นศูนย์กลางของห้อง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนของ ตนเองมากขึ้น

ชุดการสอนที่ผลิตขึ้นตามแผนจุฬา จะช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่ ลักษณะเป็นนามธรรมสูง ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังเรียน สร้างความพร้อมและ ความมั่นใจแก่ครุਆจารย์ ทำให้การเรียนของนักเรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของ ผู้สอน และจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ รู้จักแสดงหาความรู้ ด้วยตนเองและสังคม

4.5 องค์ประกอบของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2553: 14-34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีในชุดการเรียนการ สอน ได้แก่ คุณภาพการใช้ชุดการเรียนการสอนแบบฝึกปฏิบัติ เนื้อหาสาระ สื่อ และการประเมิน

4.5.1 คุณภาพการใช้ชุดการเรียนการสอน เป็นการซึ่งแนวทางให้ผู้ใช้ชุดการเรียนการ สอนทราบแนวทางการใช้ชุดการเรียนการสอน คุณภาพการสอนอาจเป็นแผ่นหรือเล่มก็ได้

ส่วนประกอบของคู่มือชุดการสอนประกอบด้วย คำนำ ส่วนประกอบของชุดการเรียนการสอนคำชี้แจงสำหรับผู้ใช้ สิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนต้องเตรียม บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การจัดชั้นเรียน แผนการสอน เนื้อหาสาระของชุดการเรียนการสอน แบบฝึกปฏิบัติพร้อมเฉลย และแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมเฉลย

4.5.2 แบบฝึกปฏิบัติ เป็นคู่มือของผู้เรียนที่ผู้เรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียนจากชุดการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนดำเนินไปจนบรรลุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกปฏิบัติอาจเป็นแผ่นหรือเป็นเล่มก็ได้ ส่วนประกอบของแบบฝึกปฏิบัติประกอบด้วยคำชี้แจง แผนการสอน บันทึกสาระสำคัญของแต่ละศูนย์ และกิจกรรมที่กำหนดให้

4.5.3 เนื้อหาสาระ การถ่ายทอดเนื้อหาสาระจะผ่านทางสื่อ เนื้อหาสาระที่ใช้ถ่ายทอดต้องมีการจำแนกเป็นลำดับหัวข้ออยหรือประเด็น เช่น บัตรเนื้อหา แผ่นคำสอน เอกสารคำสอน เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ สไลด์ เป็นต้น

4.5.4 สื่อ ในการเสนอเนื้อหาสาระอาจจะต้องมีสื่อประกอบเนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระชัดเจน เช่น ใช้บัตรเนื้อหาในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ อาจมีภาพชุด การตูน หรือเทปบันทึกเสียง ฯลฯ ประกอบเนื้อหาสาระ หรือใช้เทปบันทึกภาพในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระอาจจะต้องมีสื่อสิ่งพิมพ์ สรุปคำบรรยายในเทปบันทึกภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระชัดเจนขึ้น

4.5.5 การประเมินองค์ประกอบที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ในชุดการเรียนการสอน คือ การประเมิน การประเมินต้องประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องหรือที่เรียกว่า กระบวนการคือ การประเมินงานที่ผู้เรียนทำในแบบฝึกปฏิบัติหรือกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนกำหนดให้ทำ และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย เป็นการประเมินการเรียนของผู้เรียนประเมินจากแบบทดสอบหลังเรียนกล่าวโดยสรุปชุดการเรียนการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม มีองค์ประกอบคือ คู่มือชุดการสอนแบบฝึกปฏิบัติ เนื้อหาสาระ สื่อ และการประเมิน

4.6 การวางแผนการผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2553: 14-35) กล่าวว่า การวางแผนการผลิตชุดการเรียนการสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ต้องดำเนินก่อนผลิต ซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์เนื้อหา การกำหนดแนวทาง การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกิจกรรม การกำหนดสื่อการสอน การกำหนดแนวทางการประเมิน และจัดทำแผนการสอน

4.6.1 การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการจำแนกเนื้อหาที่นำมาผลิตชุดการเรียนการสอนให้เป็นหน่วย แล้วแยกเนื้อหาอยออกเป็นหน่วย และหัวเรื่อง

1) การกำหนดหน่วย เป็นมวลประสบการณ์หรือความรู้ที่ผู้สอนทำการสอนผู้เรียน ซึ่งมีเวลาเรียนแตกต่างกันตามระดับของผู้เรียน ในการกำหนดหน่วยมีแนวทางที่ต้องดำเนินการ ดังนี้

ก. ศึกษาคำอธิบายวิชาสำหรับระดับอุดมศึกษา หรือแผนการสอนของหลักสูตรทั้งแผนสำหรับระดับมัธยมศึกษาและป्रถบมศึกษา เพื่อดูเค้าโครงและขอบเขตของเนื้อหาสาระอย่างละเอียด

ข. ศึกษาวัตถุประสงค์ และเปรียบเทียบวัตถุประสงค์กับเนื้อหา ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่

ค. แบ่งเนื้อหาโดยพิจารณาจากคำอธิบายรายวิชา หรือแผนการสอนของหลักสูตรสำหรับเนื้อหาในแผนการสอนของหลักสูตรแม้จะแบ่งเนื้อหาย่อยแล้ว แต่ละเนื้อหาย่อยก็ยังมีขนาดใหญ่มากจึงต้องแบ่งเนื้อหาย่อยลงไปอีก ในการแบ่งเนื้อหาย่อยเพื่อเป็นหน่วยการสอนต้องคำนึงถึงจำนวนหน่วย และขนาดของหน่วย และจะแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา อาทิระดับอุดมศึกษา 1 หน่วยอาจใช้เวลา 60 นาที หรือ 120 นาที ในระดับมัธยมศึกษา 1 หน่วยอาจเท่ากับ 1-2 คาบ คาบละ 50 นาที ในระดับปฐบมศึกษา 1 หน่วย อาจเท่ากับ 3-4 คาบ คาบละ 20 นาที

ง. การกำหนดหัวข้อเรื่อง เมื่อกำหนดหน่วยการสอนให้แบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวเรื่อง การกำหนดหัวเรื่อง เป็นการกำหนดหน่วยย่อยของหน่วย

4.6.2 การกำหนดแนวคิด การเขียนข้อความที่เป็นแนวคิดควรใช้ภาษาที่มีการขัดแย้งเป็นอย่างดี ครอบคลุมประเด็นสำคัญครบถ้วน

4.6.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นผลที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ โดยทั่วไป วัตถุประสงค์มี 2 ประเภท คือ วัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมมักจะเขียนในรูปวัตถุประสงค์เฉพาะหรือวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.6.4 การกำหนดกิจกรรม เป็นภาระทำที่ผู้เรียนแสดงออกซึ่งอาจสังเกตได้ด้วยตาหรือดูผลการกระทำได้ กิจกรรมที่ใช้ในการสอน ซึ่งใช้ชุดการเรียนการสอน มีหลายประเภทได้แก่ กิจกรรมที่ใช้วัสดุและอุปกรณ์ กิจกรรมที่เป็นวิธีการ

4.6.5 การกำหนดสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในชุดการเรียน การสอนมีทั้งสื่อประเภทวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

4.6.6 การกำหนดการประเมิน โดยปกติในการเรียนการสอนจะประเมินจากผล

การสอบผู้เรียนเพียงอย่างเดียว สำหรับการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนจะประเมิน 2 ระดับคือ

(1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง และ (2) ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย

4.6.7 การจัดทำแผนการสอน เป็นการกำหนดขั้นตอนการสอนด้วยการใช้ชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาและประสบการณ์ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ องค์ประกอบของแผนการสอนประกอบด้วย วิชา/เรื่องที่จะสอน/ขั้นตอนที่เรื่อง แนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน และการประเมิน การเรียนแผนการสอนมักใช้แบบเข้าตาราง (ตั้งแต่เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน และการประเมิน)

4.6.8 การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน โดยการนำชุดการเรียนการสอนไปทดลองใช้เบื้องต้น ปรับปรุงและนำไปใช้จริง

กล่าวโดยสรุปกระบวนการแผนการผลิตชุดการเรียนการสอน ครอบคลุมการวิเคราะห์เนื้อหา การกำหนดแนวคิด การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดกิจกรรมการเรียน การกำหนดแนวทางประเมิน การกำหนดสื่อการเรียนการสอน การจัดทำแผนการสอน และการทดสอบประสิทธิภาพ

4.7 วิธีการใช้ชุดการสอน

4.7.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน เป็นการศึกษาความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนที่จะเรียน เรื่องนั้นจากชุดการเรียนการสอน

4.7.2 ขั้นนำเข้าสู่เรื่อง เป็นการซึ่งประดิษฐ์ที่ผู้เรียนจะเรียน หรือทบทวนเนื้อหาสาระที่เรียนไปแล้วเพื่อเตรียมโยงกับเนื้อหาสาระใหม่

4.7.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนเรียนจากชุดการเรียนการสอนในกรณีชุดการเรียนการสอน

4.7.4 ขั้นสรุปบทเรียน เป็นการสรุปสาระสำคัญที่เรียนจากชุดการเรียนการสอน

4.7.5 ขั้นทดสอบหลังเรียน เป็นการศึกษาความก้าวหน้าของผู้เรียนที่เรียนจากชุดการเรียนการสอน

4.8 การประเมินชุดการสอน

ในการใช้ชุดการเรียนการสอนแบบจะต้องมีการประเมิน คือการ

ทดสอบประสิทธิภาพ และการประเมินคุณภาพชุดการเรียนการสอน เป็นการตรวจสอบ คุณภาพของชุดการเรียนการสอนเพื่อให้ทราบว่าชุดการเรียนการสอนมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หรือไม่

โดยสรุปแล้ว การใช้ชุดการเรียนการสอนครอบคลุมเกี่ยวกับ การเตรียมสภาพแวดล้อม วัตถุประสงค์การใช้ วิธีการใช้ การศึกษาคุณภาพของการใช้ชุดการเรียนการสอนและการประเมิน

5. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

5.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

5.1.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึงสภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายามและค่าใช้จ่ายคุ้มค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรืออัตราระหว่างปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output) ประสิทธิภาพเน้นการดำเนินการที่ถูกต้องหรือกระทำถูกต้อง อย่างถูกวิธี (Doing the thing right)

คำว่าประสิทธิภาพ มักสับสนกับคำว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) ซึ่งเป็นคำที่คลุ่มเครื่อ ไม่เน้นปริมาณ และมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์และเน้น การทำถูกต้องที่ควร (Doing the right thing) ดังนั้นสองคำนี้จึงมักใช้คู่กัน คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.1.2 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน จึงหมายถึงการหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing”

Developmental Testing คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของผลิตสื่อ หรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอนการทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อ หรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการทดสอบขั้นตอนคือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียน และทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ผลลัพธ์ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมายاهเปรี่เป็นจำนวนมาก

5.1.2.1 การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น

เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) แล้วไปทดลองประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อ หรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

5.1.2.2 การทดสอบประสิทธิภาพ

สอนจริง หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพให้แล้วรับปัจจุบันได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วย ทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง อาทิ 1 ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่และผลิตออกมานเป็นจำนวนมาก

การทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอนจะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development-R&D) โดยต้องดำเนินการวิจัยในชั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจทดสอบประสิทธิภาพช้ำในชั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้เพื่อประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

5.2 ความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนมีความจำเป็นด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ

5.2.1 สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อหรือชุดการสอน

การสอน การทดสอบประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอนว่า อยู่ในชั้นสูง เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมานเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพ เสียก่อนแล้ว เมื่อผลิตออกมานำไปขายไม่ได้ดี ก็จะต้องผลิตหรือทำซ้ำใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

5.2.2 สำหรับผู้ใช้สื่อหรือชุดการสอน

สื่อหรือชุดการสอนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดี ในการสร้างสภาพการเรียนให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งชุดการสอนต้องช่วยครูสอนบางครั้งต้องสอนแทนครู (อาทิในโรงเรียนครูคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำสื่อหรือชุดการสอนไปใช้ ครูจึงควรรับรู้ว่า ชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนจริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้สื่อหรือชุดการสอนที่มีคุณค่า ทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2.3 สำหรับผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอน

การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในสื่อหรือชุดการสอนมีความเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงานแรงงาน เวลาและเงินทองในการเตรียมตัวแบบ

5.3 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

5.3.1 ความหมายของเกณฑ์ (Criterion)

เกณฑ์เป็นขีดกำหนดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครึ่งแรกครึ่งเดียวเพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขึ้นต่อไป ตั้งแต่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่นเมื่อการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 awanแบบสนาม ตั้งไว้ 80/80 ถือว่า เป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้องอนึ่งเนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้นหากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีสำคัญที่ระดับ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

5.3.2 ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ

หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มแก่การลงทุนผลิตออกมานะเป็นจำนวนมากการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพจะทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_1 = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_2 = \text{Efficiency of Product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

5.3.2.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อของผู้เรียน เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่งานที่มีขอบเขตและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดให้

5.3.2.2 ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบปลายภาคเป็นประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1/E_2 = \text{ประสิทธิภาพของกระบวนการ}/\text{ประสิทธิภาพของผลลัพธ์} \times 100\%$ หมายความว่าเมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติ หรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและ

งานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80% การที่จะกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่ากันนี้ ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยพิจารณาพิสัยการเรียนที่จำแนกเป็นวิทยพิสัย(Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิทยพิสัย เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมาคือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัย จะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนาไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลง นั่นคือ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่างกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใด ก็มักได้ผลเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากระบบการสอนของไทยปัจจุบัน (2520) ได้กำหนดเกณฑ์ โดยไม่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ 0/50 นั่นคือ ให้ประสิทธิภาพกระบวนการมีค่า 0 เพราะครูมักไม่มีเกณฑ์เวลาในการให้งานหรือแบบฝึกปฏิบัติแก่นักเรียน ส่วนคะแนนผลลัพธ์ที่ให้ผ่านคือ 50% ผลลัพธ์ปรากฏว่า คะแนนวิชาต่างๆ ของนักเรียนต่ำในทุกวิชา

5.4 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของสื่อเป็นการหาประสิทธิภาพและการนำมาเบรี่ยบเทียบกับเกณฑ์ในที่นี้การหาประสิทธิภาพตัวสื่อจะเป็นการหาประสิทธิภาพแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้สื่อมีความมั่นใจว่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนจริงเมื่อใช้สื่อนั้นแล้ว การหาประสิทธิภาพของแหล่งเรียนรู้ (E) หาจากอัตราส่วนของประสิทธิภาพของกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมาย (E_1) ต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยพิจารณาจากผลการสอบ (E_2) หรือ

$$E = E_1 : E_2$$

E_1 หมายถึงการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องของการทำกิจกรรมหรือความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนที่ได้รับมอบหมาย

E_2 หมายถึงการประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายโดยพิจารณาจากคะแนนสอบหลังการใช้แหล่งเรียนรู้

$$E_1 \quad \text{หาจาก} \frac{\text{ร้อยละของ}}{\text{}} (\sum X / N) / A$$

$\sum X$ หมายถึง คะแนนรวมของแบบฝึกหัดของผู้เรียนแต่ละคนในกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย

A หมายถึง ผลรวมของคะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชนิด

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

$$E_2 \quad \text{หาจาก} \frac{\text{ร้อยละของ}}{\text{}} (\sum F / N) / B$$

$\sum F$ หมายถึง คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

5.5 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

เมื่อผลิตสื่อหรือชุดการสอนขึ้น เป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหา ประสิทธิภาพตาม ขั้นตอนดังไปนี้

ก. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว(1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าจัง หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประเมินการเรียนจากกระบวนการ กิจกรรม หรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวจะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่มีต้องวิจกเมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

ข. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม(1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-10 คน (คละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิดทำหน้าจัง หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์คือการทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำป่วย ให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพหากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหาประสิทธิภาพหากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั้นคือ E1/E2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

ค. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม(1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น (ปกติให้ใช้กับผู้เรียน 30 คน แต่ในโรงเรียนขนาดเล็กอนุกรมให้ใช้กับนักเรียน 15 คนขึ้นไป) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าจัง หรือทำท่าทางไม่เข้าใจ หรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียนนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลัง

เรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2-3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่น่าจะทดสอบประสิทธิภาพ เกินสามครั้ง ด้วยเหตุนี้ ขั้นทดสอบประสิทธิภาพ

ภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกัน เกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำ จากเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ให้ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หากค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำ จนกว่าจะถึงเกณฑ์ จะหยุดปรับปรุงแล้วสรุปว่าชุดการสอนไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือจะลดเกณฑ์ลงเพราะ “ถอดใจ” หรือยอมแพ้ไม่ได้หากสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ก็ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หากค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์เกิน +2.5 ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น เช่น ตั้งไว้ 80/80 ก็ให้ปรับขึ้นเป็น 85/85 หรือ 90/90 ตามค่าประสิทธิภาพที่ทดสอบประสิทธิภาพได้

5.6 การเลือกนักเรียนมาทดสอบประสิทธิภาพ

สื่อหรือชุดการสอนนักเรียนที่ผู้สอนจะเลือกมาทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน ควรเป็นตัวแทนของนักเรียนที่เราจะนำสื่อหรือชุดการสอนนั้นไปใช้ดังนั้น จึงควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

5.6.1 สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพ ครู่ 1 คน ต่อเด็ก 1-3 คน ให้ทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กอ่อนเตี้ยก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กปานกลาง และนำไปทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กเก่งอย่างไรก็ตามหากเวลาไม่อำนวยและสภาพการณ์ไม่เหมาะสม ก็ให้ทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กอ่อนหรือเด็กปานกลาง โดยไม่ต้องทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กเก่งก็ได้ แต่การทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กทั้งสามระดับจะเป็นการสะท้อนธรรมชาติการเรียนที่แท้จริง ที่เด็กเก่ง กลาง อ่อนจะได้ช่วยเหลือกัน เพราะเด็กอ่อนบางคนอาจจะเก่งในเรื่องที่เด็กเก่งทำไม่ได้

5.6.2 สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 :10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ครู่ 1 คนทดสอบประสิทธิภาพกับเด็ก 6-12 คนโดยให้มีผู้เรียนคละกันทั้งเด็กเก่งปานกลาง เด็กอ่อนห้ามทดสอบประสิทธิภาพกับเด็กอ่อนล้วน หรือเด็กเก่งล้วน ขณะทำการทดสอบประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องจับเวลาด้วยว่า กิจกรรมแต่ละกลุ่มใช้เวลาเท่าไหร่ทั้งนี้เพื่อให้ทุกกลุ่ม กิจกรรมใช้เวลาใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะการสอนแบบศูนย์การเรียนที่กำหนดให้ใช้เวลาเท่ากัน คือ 10-15 นาที สำหรับระดับประถมศึกษาและ 15-20 นาที สำหรับระดับมัธยมศึกษา

5.6.3 สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1 :100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ใช้ครู่ 1 คน กับนักเรียนทั้งชั้น กับนักเรียน 30-40 คน (หรือ 100 คน สำหรับสื่อหรือ

ชุดการสอนรายบุคคล) ขั้นเรียนที่เลือกมาทดสอบประสิทธิภาพจะต้องมีนักเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน ไม่ควรเลือกห้องเรียนที่มีเด็กเก่งหรือเด็กอ่อนล้วน

สัดส่วนที่ถูกต้องในการกำหนดจำนวนผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ควรยึดจำนวนจากการแจกแจงปกติ ที่จำแนกนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม คือนักเรียนเก่งมาก (หรือญเพชร) ร้อยละ 1.37 (1 คน) นักเรียนเก่ง (หรือญเงิน) ร้อยละ 14.63 (15 คน) นักเรียนปานกลาง (หรือญเงิน) ร้อยละ 68 (68 คน) นักเรียนอ่อน (หรือญทองแดง) ร้อยละ 14.63 (15 คน) และนักเรียนอ่อนมาก (หรือญตะกั่ว) ร้อยละ 1.37 (1 คน) เมื่อยield การแจกแจงปกติเป็นเกณฑ์กำหนดจำนวนนักเรียนที่จะนำมาทดสอบประสิทธิภาพสื่อและชุดการสอน ก็จะได้นักเรียนเก่งประมาณร้อยละ 16 นักเรียนปานกลางร้อยละ 68 และ นักเรียนอ่อนร้อยละ 16 เนื่องจาก การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน ต้องใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมและใช้เวลามากกว่า สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว และแบบกลุ่ม ควรใช้เวลาออกขั้นเรียนหรือแยกนักเรียนมาเรียนต่างหากจากห้องเรียนอาจเป็นห้องประชุมของโรงเรียน โรงอาหารหรือสนามได้ร่มไม้ก็ได้

ส่วนการทดสอบประสิทธิภาพแบบสนามควรใช้ห้องเรียนจริง แต่นักเรียนที่ใช้ทดสอบประสิทธิภาพต้องสุ่มนักเรียนแต่ละระดับมาจากหลายห้องเรียนในโรงเรียนเดียวกันหรือต่างโรงเรียน เพื่อให้ได้สัดส่วนจำนวนตามการแจกแจงปกติ

ในกรณีที่ไม่สามารถหานักเรียนตามสัดส่วนการแจกแจงปกติได้ ผู้ทดสอบประสิทธิภาพอาจสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้ห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่งทำการทดสอบประสิทธิภาพ แต่จะต้องระบุไว้ในข้อจำกัดของการวิจัยในบทนำและนำไปอภิปรายผลในบทสุดท้าย เพราะค่าประสิทธิภาพที่ได้แม้จะถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็ถือว่ามีเงื่อนไข เพราะกลุ่มตัวอย่างมิได้ส่วนที่สัดส่วนที่แท้จริงตามการแจกแจงปกติ

6. ชุมชนสลักบาตร

6.1 ที่ตั้งอาณาเขต

ตำบลสลักบาตร ตั้งอยู่ที่ทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอขนาดวัดลักษบุรี เป็นระยะทางประมาณ 11 กิโลเมตร ห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดประมาณ 80 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลสลักบาตรเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสมในการทำการเกษตร มีเนื้อที่ประมาณ 34.72 ตารางกิโลเมตร / 21,700 ไร่

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลดอนแดง และ ตำบลแสนตอ อ.ขนาดวัดลักษบุรี จ.กำแพงเพชร

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลบ่อถ้ำ อ.ขนาดวัดลักษบุรี จ.กำแพงเพชร

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลบางแก้ว อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลวงศะพูด อ.ชาติธรรมกาษบุรี จ.กำแพงเพชร

6.2 อาชีพในชุมชน

อาชีพหลัก ทำนา , ทำสวน / ทำไร่ , ค้าขาย , รับจ้าง , รับราชการ , กรรมกร

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

พاคำมีง ทองดอนอ่อน (2555) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้บนเครือข่าย อินเตอร์เน็ตเรื่อง พลังงานทดแทนที่ใช้ในโรงเรียนวัดเขาน้อยและชุมชนบ้านเขาน้อย อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้วชั้นที่ 2 ในโรงเรียนวัดเขาน้อยและโรงเรียนวัดสมอสุวรรณาราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 20 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง พบร่วมกับ (1)การหาประสิทธิภาพของ การสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่อง พลังงานทดแทนที่ใช้ในโรงเรียนวัดเขาน้อยและชุมชนบ้านเขาน้อย อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก มีประสิทธิภาพ $80.50/81.75$ (2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3)ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

มยุรี ขับสันเทียะ และคณะ (2251) ทำการศึกษาเรื่องการสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่าย อินเตอร์เน็ต : การหล่อพะจังหัวดพิษณุโลกโดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนวัดดอน ทองวิทยา อำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลกปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจงผลการศึกษาพบว่า (1.) การสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องการหล่อพะจังหัวดพิษณุโลกผลการวิเคราะห์คุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) และมีประสิทธิภาพ $87.33/89.17$ ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนจากแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 และ (2.) ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องการหล่อพะจังหัวดพิษณุโลก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$)

นฤมล กัมมา และคณะ (2551) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้บนเครือข่าย อินเตอร์เน็ต พิพิธภัณฑ์เมืองพิจิตรโดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเทศบาล 2 อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่าผลการประเมินคุณภาพของแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตพิพิธภัณฑ์ เมืองพิจิตรด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีความเหมาะสมมากที่สุดส่วนผลเฉลี่ยโดยรวมอยู่ใน

ระดับดี ($\bar{X} = 4.21, S.D = 0.47$) แหล่งการเรียนรู้บันเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตพิพิธภัณฑ์เมืองพิจิตรมีประสิทธิภาพเท่ากับ $82.78/81.63$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยแหล่งเรียนรู้บันเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตพิพิธภัณฑ์เมืองพิจิตรของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

คำรพ กานุจนพิชณ์ และคณะ (2547) ทำการศึกษาเรื่องการสร้างแหล่งเรียนรู้บันเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องเข้าสมองแครง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า (1.) การสร้างแหล่งเรียนรู้บันระบบเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องเข้าสมองแครง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกมีประสิทธิภาพ $89.33/90.22$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (2.) การวิเคราะห์คุณภาพของแหล่งการเรียนรู้บันระบบเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องเข้าสมองแครง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมากจำนวน 2 รายการ ระดับดีมีจำนวน 19 รายการ ระดับปานกลางจำนวน 4 รายการ (3) ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนจากแหล่งเรียนรู้บันระบบเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องเข้าสมองแครงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 (4) ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้บันระบบเครื่อข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องเข้าสมองแครง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีจำนวน 13 รายการ ระดับดีมีจำนวน 3 รายการ

จิราพร ภูสึม่วง และคณะ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแหล่งเรียนรู้สมீองจิง : วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนพิณพลายราชภัฏดึงดักจิตาร 12 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงผลการศึกษาพบว่า การหาประสิทธิภาพของ การสร้างแหล่งเรียนรู้สมீองจิง : วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร มีความเหมาะสม ซึ่งมีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการพิจารณาความเหมาะสมอยู่ระหว่าง $0.75-1.00$ พบร่วมกับ มีประสิทธิภาพระหว่างเรียน $E1 = 81.51$ และประสิทธิภาพหลังเรียน $E2 = 84.00$ การวัดความพึงพอใจการสร้างแหล่งเรียนรู้สมீองจิง : วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร พบร่วมกับ ความพึงพอใจของนักเรียน ด้านกิจกรรมในแหล่งเรียนรู้สมீองจิงน่าสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ทุกรายการอยู่ในระดับมาก ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยที่ระดับ $3.50 - 4.49$

ขัยยุทธ กันทะยะ และคณะ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแหล่งเรียนรู้สมือนจริงบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง อุทัยานประวัติศาสตร์ครีเทพ อำเภอครีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านกลาง สังกัดศูนย์พัฒนาวิชาการกลุ่มท่าแดง – วังท่าดี อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน ได้มากจากการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพของแหล่งเรียนรู้สมือนจริงบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง อุทัยานประวัติศาสตร์ครีเทพ อำเภอครีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ประสิทธิภาพของแหล่งเรียนรู้สมือนจริงบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง อุทัยานประวัติศาสตร์ครีเทพ อำเภอครีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เท่ากับ 81.11/82.77 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแหล่งเรียนรู้สมือนจริงบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง อุทัยานประวัติศาสตร์ครีเทพ อำเภอครีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

นาดาและลินดา (Nada and Linda. 2000) ได้ศึกษาถึงการออกแบบการพัฒนาการนำไปใช้ และการประเมินผล ระดับมัธยมศึกษาโดยใช้การสอนผ่านบทเรียนบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดเตรียมคำแนะนำ หลักการของบทเรียนช่วยสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตและบทบาทในการสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ ในกรณีที่จะนำเข้าไปใช้ในการจัดการแหล่งทรัพยากรในระบบอินเตอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยอยู่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา การประเมิน การทดลองใช้ คือ ความสามารถของผู้เรียนในการบูรณาภูมิ วัตถุประสงค์การเรียนและประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะส่งผลต่อஆமுழுமாயான்களின்

เคซี (Casey. 1994) ได้อธิบายถึงการการท่องไปกับโลกของข้อมูลของครูกับนักเรียนโดยระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตที่ออกแบบโดยมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียสเตท (California State University) สำหรับนักเรียนและครู จากการศึกษาของผู้เข้าร่วมโครงการ ปรากฏว่ากับนักเรียนมีความกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ทุกคนจะเสาะหาข้อมูลและใช้อินเตอร์เน็ตที่บ้านมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายงาน พบร่วมกับการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ตทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสนใจสืบค้นข้อมูลมากขึ้น ผู้เรียนมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นแต่ก็ยังมีปัญหาอยู่บางประการ เช่น ความเร็วในการเชื่อมต่อข้อมูลเครือข่ายอินเตอร์เน็ต รูปแบบการเรียนของนักเรียนและวิธีการสอนของครูที่เปลี่ยนแปลงไป

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการนำกระบวนการการเรียนรู้บนระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนตามอัธยาศัย สอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ.2542 มาตรา 15 และจากงานวิจัยที่ผู้ศึกษาได้ไปศึกษาค้นคว้า สามารถ

สรุปได้ว่า การสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตอย่างเป็นระบบชั้นตอน มีประสิทธิภาพสอดคล้องตามเกณฑ์กำหนด 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยโดยผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ
4. วิธีการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านสลักบาตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้นนี้ ประกอบด้วย

- 2.1 ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย
- 2.2 แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

2.3 แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสล咯บادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

2.4 แบบประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชน สล咯บادر

ในการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสล咯บادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย ได้นำหลักการออกแบบและพัฒนาตามรูปแบบ หลักการออกแบบและพัฒนาตามรูปแบบของ Generic ID Model : ADDIE (Michale Tomas, Marlon Mitchell ,and Roberto Joseph, P 40-44) เป็นกรอบในการสร้างชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสล咯บادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย ซึ่งมีลำดับชั้นตอนการพัฒนา 5 ชั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)
2. ขั้นการออกแบบ (Design)
3. ขั้นการพัฒนา (Development)
4. ขั้นการนำไปใช้ (Implementation)
5. ขั้นการประเมินผล (Evaluation)

ขั้นการพัฒนาตามกรอบระบบ Generic ID Model : ADDIE ทั้ง 5 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาอนามัยจะอธิบายถึงการดำเนินงานในแต่ละขั้น ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสล咯บادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย จำแนกตามวุฒิชั้นเรียน จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวิธีการดังนี้

1.1 วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องของแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสล咯บادر จำแนกตามวุฒิชั้นเรียน จังหวัดกำแพงเพชร จากการสำรวจ พบว่า โรงเรียนชุมชนบ้านสล咯บادر มีสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นที่ต้องเพิ่มเติม ในเรื่องการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ในท้องถิ่นที่เพิ่มเติม ตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียนชุมชนบ้านสล咯บادر โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน แต่ทางโรงเรียนยังขาดเอกสาร ตำรา ข้อมูล ซึ่งเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ให้กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ได้เข้ามาศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้

1.2 การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดการสร้างและพัฒนาชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ได้วิเคราะห์ข้อมูลก่อนสร้างและพัฒนาชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ผู้ศึกษาค้นคว้า ได้ทำ การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนชุมชนบ้านสลักบาตร ซึ่งได้กำหนดให้ นักเรียนปฐมวัย ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ ในท้องถิ่นเพิ่มเติมในเรื่อง การใช้แหล่งเรียนรู้ ในชุมชน และได้วิเคราะห์มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อมาพัฒนาชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ในท้องถิ่นที่เพิ่มเติม ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยพบอุปสรรคในการ เลือกใช้และค้นคว้าเนื้อหาสาระการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ ในท้องถิ่นที่จะถ่ายทอดให้กับผู้เรียน เนื่องจากยังไม่มีการรวบรวมเนื้อหา เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร ที่แน่นอนทำให้ขาด แหล่งข้อมูล สำหรับแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่พบรูปได้ดังนี้คือ ความเป็นมาของหมู่บ้านสลักบาตร วัดแหงษ์ทอง วัดสลักบาตร วัดสิงคaram ศาลเจ้าพ่อจอมทอง สวนสาธารณะหนองคลองวัว สวนกล้วย สวนผักสด การทำงาน การทำเจ้ากีวยชาภรราก การทำเห็ดนางพื้า การทำกระยา สาฟ การทำปูมันสำปะหลัง การ-san ตะกร้า การเลี้ยงปลาดุก และการเลี้ยงไก่

1.2.2 วิเคราะห์ผู้เรียนผู้เรียนเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านสลักบาตร มีคอมพิวเตอร์เพื่อการใช้งานในห้องเรียน จึงสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ เป็นสื่อในการเรียนการสอนได้และค้นคว้าหาข้อมูลได้ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า นักเรียน ขาดสื่อและแหล่งค้นคว้าในการหาความรู้ และชุดการสอน และการนำนักเรียนเดินทางไปศึกษา ค้นคว้าจากสถานที่จริง เนื่องจากการศึกษาจากสถานที่จริงมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถเอื้ออำนวย การศึกษาให้เสร็จสิ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพราะบางกระบวนการมีการจัดทำเป็นช่วงๆ และต้องใช้ เทคนิคที่ยากนาน จึงเป็นบُญหาและอุปสรรคหลายด้าน เช่น ระยะเวลาในการเดินทางใช้ งบประมาณสูง ความปลอดภัย ซึ่งพอสรุปได้ว่า พนความต้องการให้ผลิตชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย มาประกอบการเรียนการสอน

1.2.3 วิเคราะห์งานและกิจกรรม ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์งานและกิจกรรม ดังนี้

(1) วิเคราะห์โครงสร้างและองค์ประกอบของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

(2) วิเคราะห์การออกแบบชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชน
สลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

(3) วิเคราะห์เนื้อหา ภาษาที่จะนำเสนอในชุดการสอน เรื่อง แหล่ง
เรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

(4) วิเคราะห์สื่อเกี่ยวกับชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลัก
บาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่ได้สร้างขึ้น

2. ขั้นการออกแบบ

เป็นการนำข้อมูลเกี่ยวกับชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียน
ปฐมวัย ข้ามอาณาจักรบุรี จังหวัดกำแพงเพชรมาออกแบบเป็นแหล่งเรียนรู้โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดเนื้อหาที่จะนำเสนอให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่เพิ่มเติม
ของสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านสลักบาตร เพื่อให้เป็นสื่อสำหรับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยของ
โรงเรียนชุมชนบ้านสลักบาตร ใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์
และสรุปในข้อ 1.2.1 มากำหนดเป็นเนื้อหาของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย

2.2 คัดเลือกเนื้อหามาจัดทำชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยคัดเลือกเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นปฐมวัย โดยศึกษาจาก
สาระการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาและแบบประเมินผลการ
เรียนรู้ และขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

2.3 ออกแบบโครงสร้างเนื้อหาของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลัก
บาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย และจัดเรียงเนื้อหาในการนำเสนอประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ชุมชนของเรา

1.1 ความหมายของชุมชน

1.2 ประวัติของชุมชนสลักบาตร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 สายใยชุมชน

2.1 ความเป็นมาของวัดแห่งทอง

2.2 ความเป็นมาของวัดสลักบาตรและวัดสิงคาราม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สวนสาธารณะ

3.1 ความเป็นมาของสวนสาธารณะ

3.3 ประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 กลั่วյจ่า

4.1 ลักษณะของต้นกลั่วย

4.2 ส่วนประกอบของต้นกลั่วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ศาลเจ้าพ่อจอมทอง

5.1 ความเป็นมาของศาลเจ้าพ่อจอมทอง

5.2 สถานที่ตั้งของศาลเจ้าพ่อจอมทอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ชื่นชมอาชีพ

6.1 การทำเจ้ากี้ยวชา กังราว

6.2 การทำเห็ดนางฟ้า

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 อาชีพน่ารู้

7.1 การปลูกมันสำปะหลัง

7.2 การเลี้ยงปลาดุก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ผักสด

8.1 มาตรฐานผัก

8.2 ประโยชน์ของผัก

3. ขั้นการพัฒนา

การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสละกาบادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย มีวิธีการสำคัญ ดังนี้

3.1 สร้างชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสละกาบادر สำหรับนักเรียน ปฐมวัยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้เครื่องมือและโปรแกรมในการพัฒนาชุดการสอน ได้แก่

- 3.1.1 เครื่องคอมพิวเตอร์มีซีพียู dual-core ความเร็ว 2.0 Ghz. ขึ้นไป
- 3.1.2 หน่วยความจำ (RAM) อย่างน้อย 2 GB
- 3.1.3 จอภาพแบบ LCD มีความละเอียดอย่างน้อย 800x600 จุด สามารถแสดงสีได้อย่างน้อย 256 สีขึ้นไป
- 3.1.4 เครื่องซีดีรอม (CD ROM)
- 3.1.5 มีการ์ดเสียง และอุปกรณ์ติดตั้งที่ใช้เสียงได้

3.2 โปรแกรมที่ใช้ในการสร้างชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสละกาบادر สำหรับนักเรียนปฐมวัย ได้แก่

- 3.2.1 โปรแกรมประยุกต์สำหรับสร้างเว็บไซต์ให้ในการสร้างชุดการสอน
- 3.2.2 โปรแกรมประยุกต์สำหรับสร้างภาพเคลื่อนไหวให้ในการสร้างภาพ

เคลื่อนไหว

3.2.3 โปรแกรมประยุกต์สำหรับสร้างภาพกราฟฟิกใช้ในการสร้างภาพกราฟฟิกสามารถสร้างตัวอักษรตัวเลขสัญลักษณ์ต่างๆ ได้

3.2.4 โปรแกรมประยุกต์สำหรับตกแต่งภาพใช้ในการตกแต่งภาพและสร้างภาพกราฟฟิกสามารถสร้างตัวอักษรตัวเลขสัญลักษณ์ต่างๆ ได้

3.2.5 โปรแกรมประยุกต์สำหรับการตัดต่อวิดีโอใช้ในการตัดแต่งวิดีโอละ

3.2.6 โปรแกรมประยุกต์สำหรับเสียงใช้ในการบันทึกเสียงแต่งเสียงได้

3.3 การสร้างแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชน
สลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ผู้ศึกษาด้านครัวได้สร้างแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยการนำแบบประเมินของ ชัยยงค์ พรมวงศ์ และเครื่องมือประเมินจากการศึกษาเอกสารของนักวิชาการอื่นๆ มาประยุกต์ให้ เหมาะสมกับการใช้งานจากเอกสารหลายเล่มมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อให้ได้สื่อที่เกิดจากการ ออกแบบในลักษณะการเรียนการสอนจริงโดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กะ耶' (Robert Gagné') 9 ประการซึ่งเป็น มโนคติกว้างๆ แต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ทั้งบทเรียนสำหรับการเรียนการสอนปกติในห้องเรียน และการสร้างชุดการสอน

3.4. นำแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักปัตตาล สำหรับนักเรียนปฐมวัย ไปประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและแบบประเมิน จำนวน 4 คน ด้านสื่อ จำนวน 5 คน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้ ด้านการออกแบบและนำเสนอข้อมูล และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5 นำแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสักบานตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยที่ได้จากการสำรวจแต่ละที่มาปรับแก้ในจุดที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านกำหนด และนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินได้ตรวจสอบอีกครั้ง

3.6 สร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชน
สลงกษาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยและแบบประเมิน ผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้น
อนุบาลปีที่ 2 จากชุดการสอนเป็นแบบประเมินที่ผู้ศึกษาดันคกว่าได้สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้
ของนักเรียน โดยทำเป็นแบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน 10 ข้อ หลังเรียน 10 ข้อ

3.7 นำแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัยและแบบประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนปฐมวัย ขั้nonุบาลปีที่ 2 จากชุดการสอนไปประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

4. ขั้นการนำไปใช้

4.1 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ประกอบไปด้วย สื่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale แผนการจัดประสบการณ์ และแบบประเมินผลการเรียนรู้ ที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อ ตรวจสอบและรับรองก่อนนำไปใช้จริง

4.2 นำชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย สื่อแหล่งเรียนรู้ ที่ผ่านการรับรองจากข้อ 1 แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ใกล้เดียวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองแบบเดี่ยว (One to One Test, 1:1) โดยทดลองกับนักเรียนปฐมวัย ขั้nonุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านรังແ/do อำเภอชาน្តุรักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อนระดับละ 1 คน เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดเบื้องต้น

ครั้งที่ 2 ทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing, 1:3) โดยทดลองกับนักเรียนปฐมวัย ขั้nonุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวิชารสาศึกษา อำเภอชาน្តุรักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ระดับละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 โดยกลุ่มทดลองเรียนจบในแต่ละครั้งแล้ว ต้องทำการประเมินหลังเรียน เพื่อทำการประเมินความรู้ระหว่างเรียน นำผลมาหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และเมื่อกลุ่มทดลองศึกษาเนื้อหาทั้งหมดเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำผลมาหาประสิทธิภาพตามกระบวนการ (E2)

ครั้งที่ 3 ทดลองแบบกลุ่มใหญ่ โดยทดลองกับนักเรียนปฐมวัย ขั้nonุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่หนองยาง อำเภอชาน្តุรักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เท่าๆ กัน เพื่อหาประสิทธิภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดยกลุ่มทดลองเรียนจบในแต่ละครั้งแล้ว ต้องทำการประเมินหลังเรียน เพื่อทำการประเมินความรู้ระหว่างเรียน นำผลมาหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และเมื่อกลุ่มทดลองศึกษาเนื้อหาทั้งหมดเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำผลมาหาประสิทธิภาพตามกระบวนการ (E2)

4.3 นำชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่ผ่านการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านส lokale สร้างสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 9 คน

5. ขั้นการประเมินผล

5.1 การประเมินชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสื่อและผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้หาของชุดการสอน เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการสร้างชุดการสอนให้มีความสอดคล้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5.2 การนำชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่ผ่านการสร้างแล้วทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านส lokale สร้างสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 9 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน

5.3 รายงานการประเมินด้านการสร้างและด้านความรู้ที่ผ่านการศึกษาข้อมูลจากชุดการสอนพร้อมทั้งดำเนินการสรุปผลและอภิปรายผลเพื่อรายงานผู้ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของการศึกษาค้นคว้า

4. วิธีดำเนินการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

4.1 นำชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านส lokale สร้างสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 9 คน

4.2 นำแบบประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านส lokale สร้างสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 9 คน ก่อนและหลังจากที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เข้าไปค้นคว้าหาข้อมูลจากชุดการสอน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้า ได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80 / 80 โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการแบบประเมิน ผลการเรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80

5.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยการใช้โปรแกรม Excel ซึ่งเป็นโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จfully เพื่อหาค่าทางสถิติ ด้วยวิธีทางทางสถิติ ดังนี้

1. ประเมินคุณภาพชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียน ปฐมวัย โดยแบบประเมินคุณภาพ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)
2. ประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยใช้สูตร E1/E2
3. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลังการเรียนโดยโปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่ (t-test dependent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษาผลการชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสภากาตุร สำหรับนักเรียนปฐมวัยผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสภากาตุร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสภากาตุร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสภากาตุร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสภากาตุร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสภากาตุร สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการ	$n=5$	ระดับคุณภาพ	
			\bar{X}	S.D.
ด้านเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้				
1	โครงสร้างเนื้อหาชัดเจน	4.20	0.84	ดี
2	เนื้อหาที่นำเสนอตรงและครอบคลุมตัวชี้วัดของสารการเรียนรู้	4.00	0.71	ดี

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
				คุณภาพ
3	รูปแบบตัวอักษร สีและขนาดมีความเหมาะสม	4.00	0.71	ดี
4	เนื้อหาที่นำเสนอ มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและกลุ่มเป้าหมาย	4.00	0.71	ดี
5	ความน่าสนใจของเนื้อหา	4.20	0.45	ดี
ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูล				
6	ดึงดูดความสนใจ	4.00	0.71	ดี
7	การออกแบบ เนื้อหา มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง	4.40	0.55	ดี
8	ความยาวของการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละเรื่อง	4.20	0.45	ดี
	เหมาะสม			
9	วิธีการถ่ายทอดเนื้อหา น่าสนใจ	4.60	0.55	ดีมาก
10	เนื้อหา มีความยึดหยุ่น สนองแตกต่างระหว่างบุคลคล	4.40	0.89	ดี
11	มีความเหมาะสมของ การใช้ภาพเคลื่อนไหว และมัลติมีเดีย	4.60	0.55	ดีมาก
12	มีความเหมาะสมของ การใช้เสียงประกอบ	4.40	0.55	ดี
รวม		4.25	0.14	ดี

จากตารางที่ 6 พบร่วมกัน ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลดกาตรา สำหรับนักเรียน ปฐมวัย โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ($\bar{X} = 4.25$) สามารถนำไปใช้ได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหาที่นำเสนอ มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับดี

ตาราง 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลัก นาตระ สำหรับนักเรียนปฐมวัย จำนวน 20 คน ตามเกณฑ์ 80/80

กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน นักเรียน	ค่าเฉลี่ย E1 คะแนนจาก การสังเกตระหว่างเรียน		ค่าเฉลี่ย E2 คะแนน จากการประเมินหลังเรียน	
		ระหว่างเรียน (96 คะแนน)		หลังเรียน (90 คะแนน)	
		คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
นักเรียน	20	76.85	80.05	73.90	82.11

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการสังเกตระหว่างเรียนเท่ากับ 78.85 คิดเป็นร้อยละ 80.05 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 73.90 คิดเป็นร้อยละ 82.11 ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักนาตระ สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.05/82.11$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2.ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักนาตระ สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ตาราง 8 แสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียนและหลังเรียนของการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักนาตระ สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t*	Sig
ก่อนเรียน	9	90	37			0.000
หลังเรียน	9	90	68.66	3.354	14.907*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบร่วมกันว่า คะแนนเฉลี่ยของการประเมินก่อนเรียนของนักเรียน เท่ากับ 37 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน เท่ากับ 68.66 ค่า t เท่ากับ 14.907* แสดงว่าผล

៩០. ព្រះនគរមេដ្ឋានបាល់ពិភពលេខ នគរបាល ភ្នំពេញ ទៅបាល់បង់ នូវក្រុងការ
អនុបត្រក្នុងខេត្ត នៃបច្ចេកទេសនៃក្រសួងពេទ្យ នៅថ្ងៃទី ២៨ មីនា ២០១៩ នៅក្នុងការ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาด้านค่าวาร์บี้เป็นการศึกษาผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยสามารถสรุปผลกิจกรรม และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการศึกษาด้านค่าวาร์บี้ผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย สรุปผลการศึกษาด้านค่าวาร์บี้ได้ดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี และผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร เท่ากับ $80.05/82.11$ ซึ่งสอดคล้องตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ $80/80$

1.1 ผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $= 4.25$ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์คุณภาพระดับดี

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ในขั้นทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่ม 9 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ $70/72.71$ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ $70/70$ และกลุ่ม 20 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.05/82.11$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ $80/80$ แสดงว่าชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการ

สอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย มีผลการเรียนรู้ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ผลจาก การศึกษาค้นคว้าอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย

1.1 การสร้างและประเมินคุณภาพชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยผู้เขียนรายด้านสื่อเทคโนโลยีให้ความเห็นว่าชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากการสร้างชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาซึ่งผู้เขียนรายได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลจริงด้วยที่ผู้เขียนรายได้ดำเนินมาปรับปูจพัฒนา จนได้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คำราพ กานุจันพิษณุ และคณะ(2547) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง เข้าสมอแครง จำเกอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก, จิราพร ภูสึม่วง และคณะ(2547) ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแหล่งเรียนรู้เสมือนจริง : วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหารและชัยยุทธ กันทะยะ และคณะ (2547) เรื่องการสร้างแหล่งเรียนรู้เสมือนจริงบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องอุทยานประวัติศาสตร์ครีเทพ จำachoครีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

1.2 การหาประสิทธิภาพชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย พนบว่ามีประสิทธิภาพ เท่ากับ $80.05/82.11$ ซึ่งสอดคล้องตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ $80/80$ และผลการประเมินชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย จากผู้เขียนรายมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้เนื่องจากชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่

เหมาะสม โดยใช้รูปแบบการพัฒนาตามกรอบของ Generic ID Model : ADDIE (华文宁等, 2014) คือ วิเคราะห์เนื้อหา ดำเนินการออกแบบ สร้างและพัฒนา นำไปทดลองใช้ใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ดันพบ รวมทั้งการประเมินผล อีกทั้งก่อนที่จะนำไปใช้จริง ได้ผ่านการทดลองทางประสิทธิภาพ คือ ทดลอง กลุ่ม 3 คน กลุ่ม 9 คน และกลุ่ม 20 คนตามลำดับโดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบและหาข้อบกพร่องของชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จึงทำให้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย ที่ผู้ศึกษาดันคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้

2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียนปฐมวัย พบร้า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย หลังเรียนสูงกว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนส lokale สำหรับนักเรียน ปฐมวัย มีทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงบรรยาย เร้าความสนใจ มีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพและความพร้อม นอกจากนี้ผู้ศึกษาดันคว้าได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบตามขั้นตอนของการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพการเรียนรู้ และมีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย สอดคล้องกับผลการศึกษาดันคว้าของพากำนึง ทองดอนชื่อน (2555) ซึ่งได้พัฒนาแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่องพลังงานทดแทนที่ใช้ใน โรงเรียนวัดเข้าน้อยและชุมชนบ้านเข้าน้อย อำเภอ พระมหาพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบร้า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนการดันคว้าจากการแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่องพลัง งานทดแทนที่ใช้ในโรงเรียนวัดเข้าน้อยและชุมชนบ้านเข้าน้อย อำเภอ พระมหาพิราม จังหวัดพิษณุโลก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ความเข้าใจของอินเทอร์เน็ตเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงในการใช้ชุดการสอน
2. ครูจะต้องค่อยเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อค่อยช่วยเหลือ ชี้แนะ เวลาที่นักเรียนเรียนรู้
3. สถานศึกษาควรจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถภาพเพียงพอ ในการเรียน
4. เสียงบรรยายในวิดีโอลิบในชุดการสอนควรตรวจสอบการออกเสียงให้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียน ปฐมวัย ในรูปแบบอื่นๆ
2. ควรพัฒนาตัวแปรที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ จากชุดการสอน เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบสื่อ ชุดการสอน กับนวัตกรรมอื่นๆ

กระทรวงวัฒนธรรม

สำนักงานพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2544). ความรู้เกี่ยวกับมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ

: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กรุงเทพฯ.

: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติมศักดิ์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติมศักดิ์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม 2 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกษตร สาหร้ายทิพย์. (2542). ระบบบิชีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิษณุโลก: วัดสุวรรณ.

ชนิชชู ชานนท์. (2532). “เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอน”. วารสาร เทคโนโลยี

ทางการศึกษา 1 (เมษายน – มิถุนายน): 25.

ชนิชชู จิโรจน์. (1 มีนาคม 2540) .เทคโนโลยีกับการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย. สีบคัน

จาก (http://aruroong.blogspot.com/2010/11/blog-post_01.html)

คำรพ กัญจนพิชณ์ และคณะ (2547). การสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง
เข้าสมอแครงอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร

จิราพร ภู่สีม่วง และคณะ.(2547) การสร้างแหล่งเรียนรู้สมீอ่อนจริง : วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ
รวมมหาวิหาร.พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ชัยยุทธ กันทะยะ และคณะ (2547). การสร้างแหล่งเรียนรู้สมீอ่อนจริงบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เรื่อง อุทัยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัด เพชรบูรณ์.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2535). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมชนการเกษตรแห่งประเทศไทย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการสอน การออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.

นฤมล กันหา และคณะ (2551). การสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต : พิพิธภัณฑ์
เมืองพิจิตร.พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร

นฤมล เนียนหอม. (2540). การศึกษาสภาพและปัญหาการสอนภาษาแบบธรรมชาติใน
โรงเรียนอนุบาลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประณามศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

บุญเกื้อ ควรหาເເຊ. (2543). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: เอสอาร์ พรินติ้ง.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: ขมรมเด็ก.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.

บุญชุม ศรีสะอาด, สมนึก ภัททิยธนี, นุชวนा เหลืองอังกูร, อรุณ ศรีสะอาด, สมบติ ท้ายเรือคำ,
ประวิต เอราวราณ, ทรงศักดิ์ ภู่สีอ่อน และสุนทรพจน์ ดำรงค์พาณิช. (2552)

พื้นฐานการวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ก้าฟสินธุ: ประisanการพิมพ์.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2544). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุริยสาสน์.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.

พรรณิดา ผุสี. (2556). พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย. สีบคัน

จาก (<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=845068>)

มนตรีชัย เทียนทอง. (2545). การออกแบบคอร์สแวร์สำหรับที่เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.

กรุงเทพฯ : คณะคุณศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มยุรี ขาวสันเทียะ และคณะ (2251). การสร้างแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต:

การหล่อพระจังหวัดพิษณุโลก. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยเรศวร.

เยาวภา เตชะคุปต์. (2542). การศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เอพี.กราฟคส ดีไซน์

วรรณี โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

สุนทร สุนันท์ชัย. (2540). การพัฒนาและการใช้แหล่งวิทยากรในชุมชน. เอกสารสอนชาดเชย

วิชาหน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุภาวดี ศรีวรรณ. (2542). พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม.

นครสวรรค์ : เจ. กรุ๊ป แอดเวอร์ไทซิ่ง/чинกนนท์การพิมพ์.

สุภาณิต ศรีกอกโพธิ. (2553). งานวิจัยการจัดการศึกษาปฐมวัย สืบคัน

จาก (<https://sites.google.com/site/deakthai3d/home>)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2522). รายงานผลการวิจัย : การจัดศูนย์เด็กปฐมวัย

ในประเทศไทย.กรุงเทพฯ : เจริญผล.

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผศ.ดร.ดิเรก มีระภูธร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ภาคเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผศ.ดร.รุจารักษ์ แก้วอุไร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร ภาควิชาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ดร.สุจิตรา เจียวงศ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการให้ความช่วยเหลือ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
4. นายดันดุรัศ พาชชนะพรวณ์ หัวหน้างานบริการคอมพิวเตอร์และสื่อการสอน กองบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. นายกิตติ คุ้มชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียนวิชารศีกษา ตำบลสลกบາตร อำเภอขานธูร ลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร
6. นายสมชาย บัญญาสุ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอขานธูร ลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร
7. นายอำนาจ สังฆะระปีรีชา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านช่องลม ตำบลสลกบາตร อำเภอขานธูร ลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร
8. นางกฤษณา สังฆะระปีรีชา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอขานธูร ลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร
9. นางถาวร บัวสด ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านสลกบາตร ตำบลสลกบາตร อำเภอขานธูร ลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร

แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ)

หัวข้อ ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผู้วิจัย นายพัทธิค บัววงศ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.สุภานี เสิงศรี

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยแบ่งออกเป็นสองตอนดังนี้

ตอนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นต่อชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ระดับค่าประเมิน 5 หมายถึง ดีมาก

ระดับค่าประเมิน 4 หมายถึง ดี

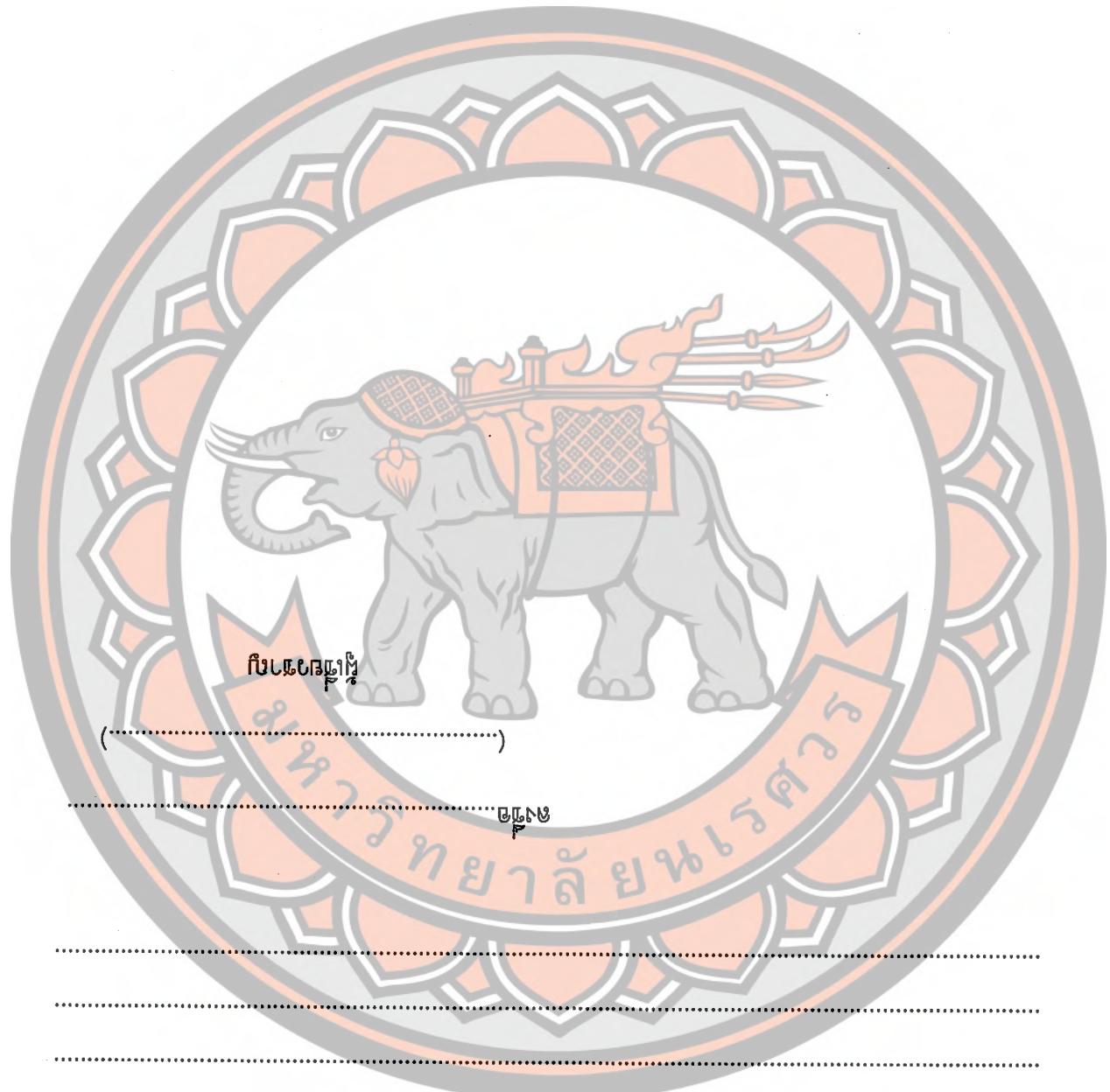
ระดับค่าประเมิน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับค่าประเมิน 2 หมายถึง พอดี

ระดับค่าประเมิน 1 หมายถึง ปรับปรุง

ตอนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
	ด้านเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้					
1	โครงสร้างเนื้อหาชัดเจน					
2	เนื้อหาที่นำเสนอตรงและครอบคลุมตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้					
3	รูปแบบตัวอักษร สีและขนาดมีความเหมาะสม					
4	เนื้อหาที่นำเสนอ มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและกลุ่มเป้าหมาย					
5	ความน่าสนใจของเนื้อหา					
	การออกแบบและ การนำเสนอ					
6	ดึงดูดความสนใจ					
7	การออกแบบ เนื้อหา มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง					
8	ความพยายามของการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละเรื่องเหมาะสม					
9	วิธีการถ่ายทอดเนื้อหา น่าสนใจ					
10	เนื้อหา มีความยืดหยุ่น สนองแต่ต่างระดับบุคคล					
11	มีความเหมาะสมของการใช้ภาพเคลื่อนไหว และมัลติมีเดีย					
12	มีความเหมาะสมของการใช้เสียงประกอบ					

នគរាមូន៍រោងអនុម័យ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

หัวข้อ ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผู้วิจัย นายพาทิศ บัววงศ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.สุภานี เสิงศรี

คำอธิบาย

แบบประเมินฉบับนี้ ต้องการสอบถามความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ โปรดพิจารณาข้อคำถามของแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย และให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง ข้อคำถามของแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ให้มีคุณภาพมากขึ้น

กรุณางานความเห็นว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็น ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้อง

0 เมื่อยังไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้อง

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

ขอบพระคุณอย่างสูง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้				
1	โครงสร้างเนื้อหาชัดเจน				
2	เนื้อหาที่นำเสนอตรงและครอบคลุมตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้				
3	รูปแบบตัวอักษร สีและขนาดมีความเหมาะสม				
4	เนื้อหาที่นำเสนอ มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและกลุ่มเป้าหมาย				
5	ความน่าสนใจของเนื้อหา				
	ด้านการออกแบบและการนำเสนอ				
6	ดึงดูดความสนใจ				
7	การออกแบบ เนื้อหา มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง				
8	ความพยายามในการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละเรื่องเหมาะสม				
9	วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาน่าสนใจ				
10	เนื้อหา มีความยืดหยุ่น สนองแต่ต่างระดับบุคคล				
11	มีความเหมาะสมของการใช้ภาพเคลื่อนไหว และมัลติมีเดีย				
12	มีความเหมาะสมของการใช้เสียงประกอบ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เขียนรายงาน

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย เรื่อง
แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพ
ของเครื่องมือ)

หัวข้อ ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผู้วิจัย นายพัทธิศ บัวคง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.สุภานี เสิงศรี

คำอธิบาย

แบบประเมินฉบับนี้ ต้องการสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของ
นักเรียนปฐมวัย เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ขอความอนุเคราะห์จาก
ผู้เชี่ยวชาญโปรดพิจารณาข้อคำถามของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย เรื่องแหล่ง
เรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย และให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง ข้อ
คำถามของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย ให้มีคุณภาพมากขึ้น

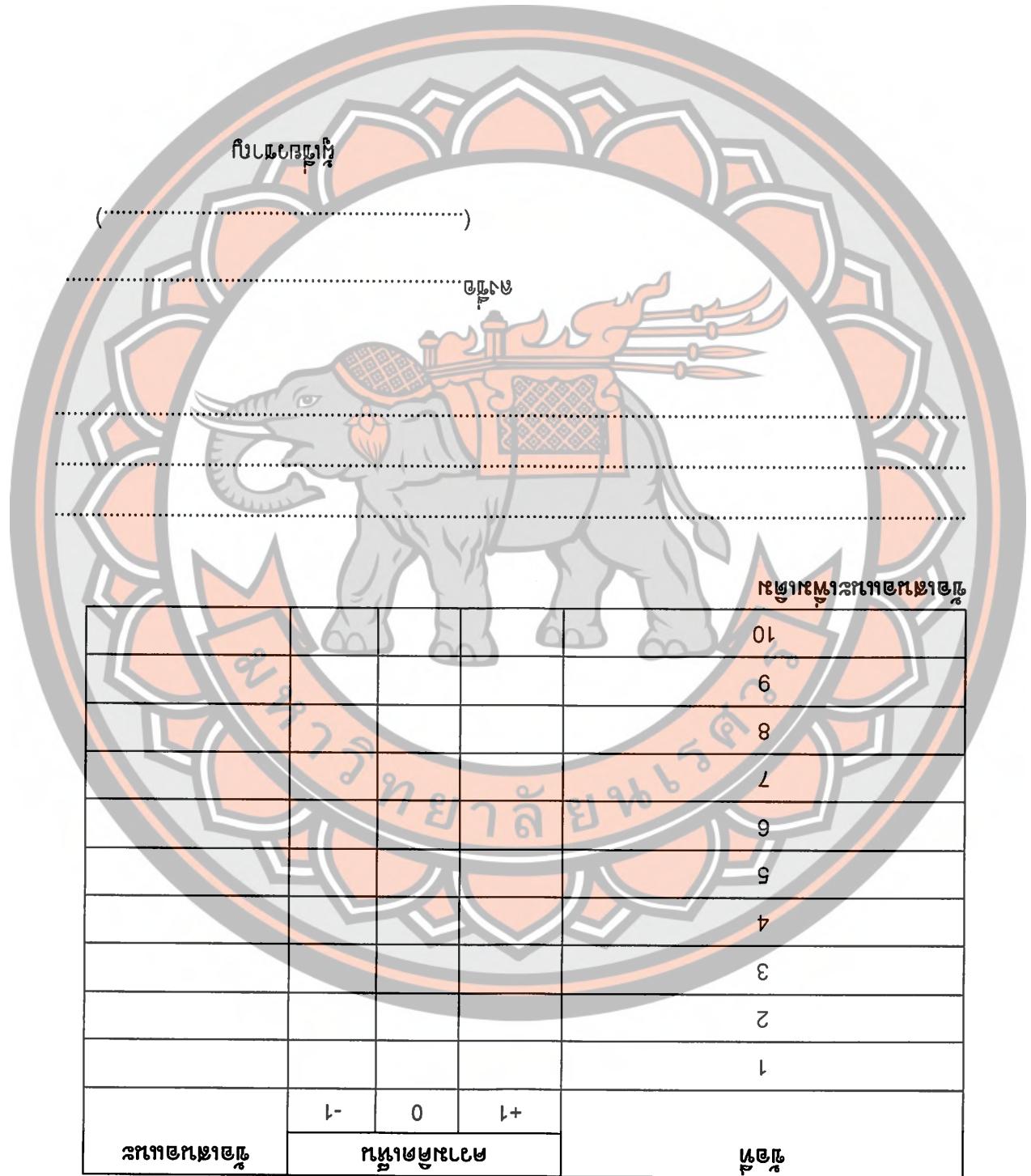
กรุณางานความเห็นว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในห้อง
ความคิดเห็น ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้อง

0 เมื่อยังไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้อง

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

ขอบพระคุณอย่างสูง

แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย (สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ)

หัวข้อ ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผู้วิจัย นายพาทิศ บัววงศ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.สุภานี เสิงศรี

คำศัพท์

- แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดประสบการณ์ ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย
- แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

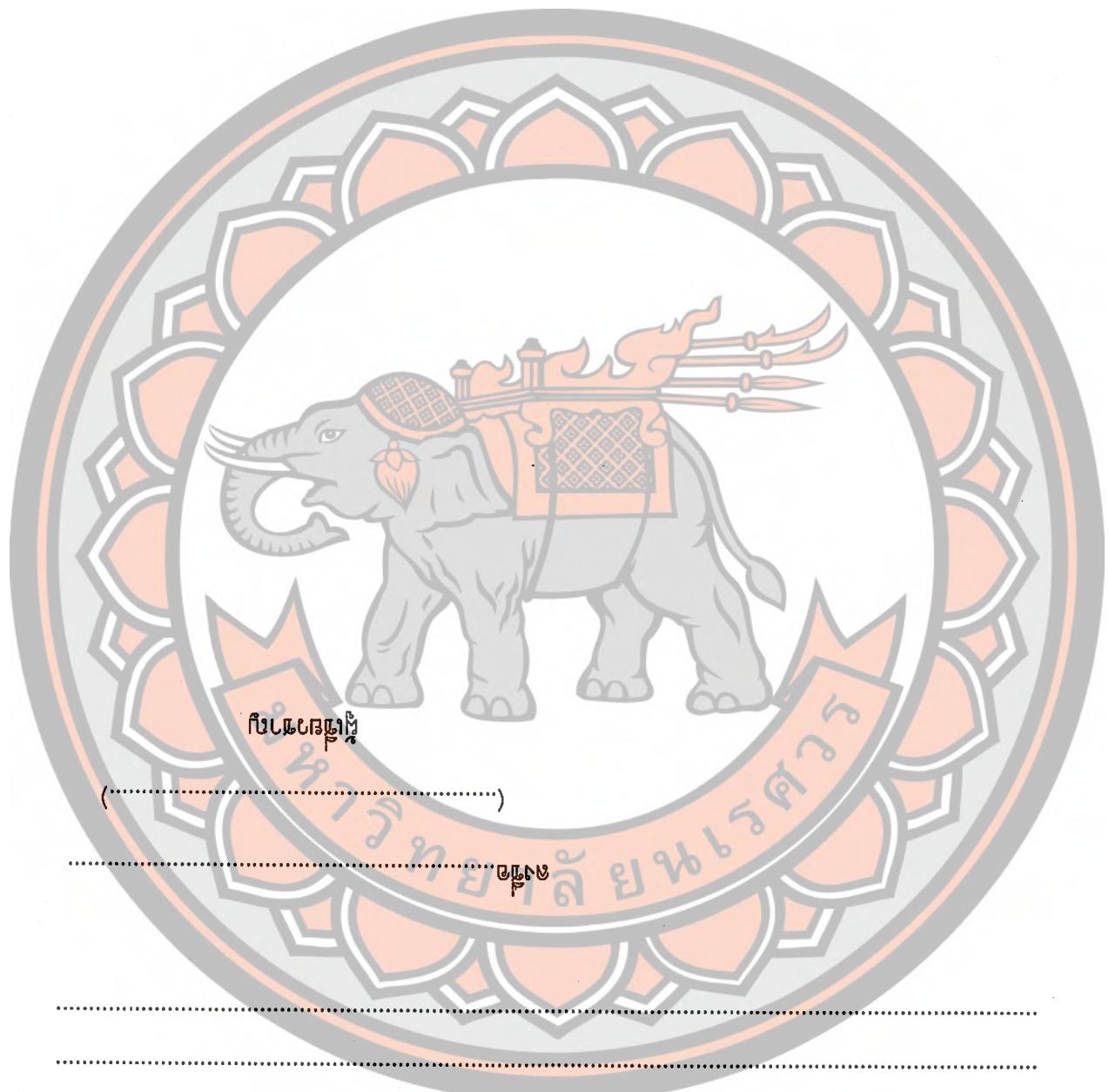
ส่วนที่ 1 รายการประเมินแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย แบ่งระดับคุณภาพออกเป็น 5 ระดับคือ

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้เรียนช่วย กruunaทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับตามความคิดเห็นของท่านหากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกรุณาเขียนลงในช่องว่างที่กำหนด

ที่	ประเด็นประเมิน	ระดับคุณภาพ					ข้อควรปรับปรุง/ เสนอแนะ
		1	2	3	4	5	
1	สาระสำคัญ						
	1.1 มีความถูกต้องเหมาะสม						
2	เนื้อหา						
	2.1 适合คล้องกับวัตถุประสงค์						
	2.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน						
3	ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน						
	3.1 เรียงลำดับขั้นตอนได้เหมาะสม						
	3.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม						
	3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม						
4	ด้านสื่อ/อุปกรณ์						
	4.1 สามารถใช้งานได้จริง						
5	ด้านการประเมินผล						
	5.1 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม						

ក្រសួងculature

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน
เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย**

หัวข้อ ผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

ผู้จัด นายพัทธิค บัววงศ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.สุภานี เสิงศรี

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

2. แบบประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายการประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัยโดยแบ่งระดับคุณภาพออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1	หมายถึง	มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประเมิน
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง
-1	หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประเมิน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้เขียนรายงาน กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกรุณาระบบในช่องว่างของส่วนที่ 2

ข้อที่	ประเด็นประเมิน	ความเหมาะสม			ข้อควรปรับปรุง/ เสนอแนะ
		เหมาะสม (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	
1	สาระสำคัญ 1.1 มีความถูกต้องเหมาะสม				
2	เนื้อหา 2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
	2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน				
3	ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน 3.1 เรียงลำดับขั้นตอนได้เหมาะสม				
	3.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนมีความเหมาะสม				

	3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม				
4	ด้านสื่อ/อุปกรณ์ 4.1 สามารถใช้งานได้จริง				
5	ด้านการประเมินผล 5.1 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

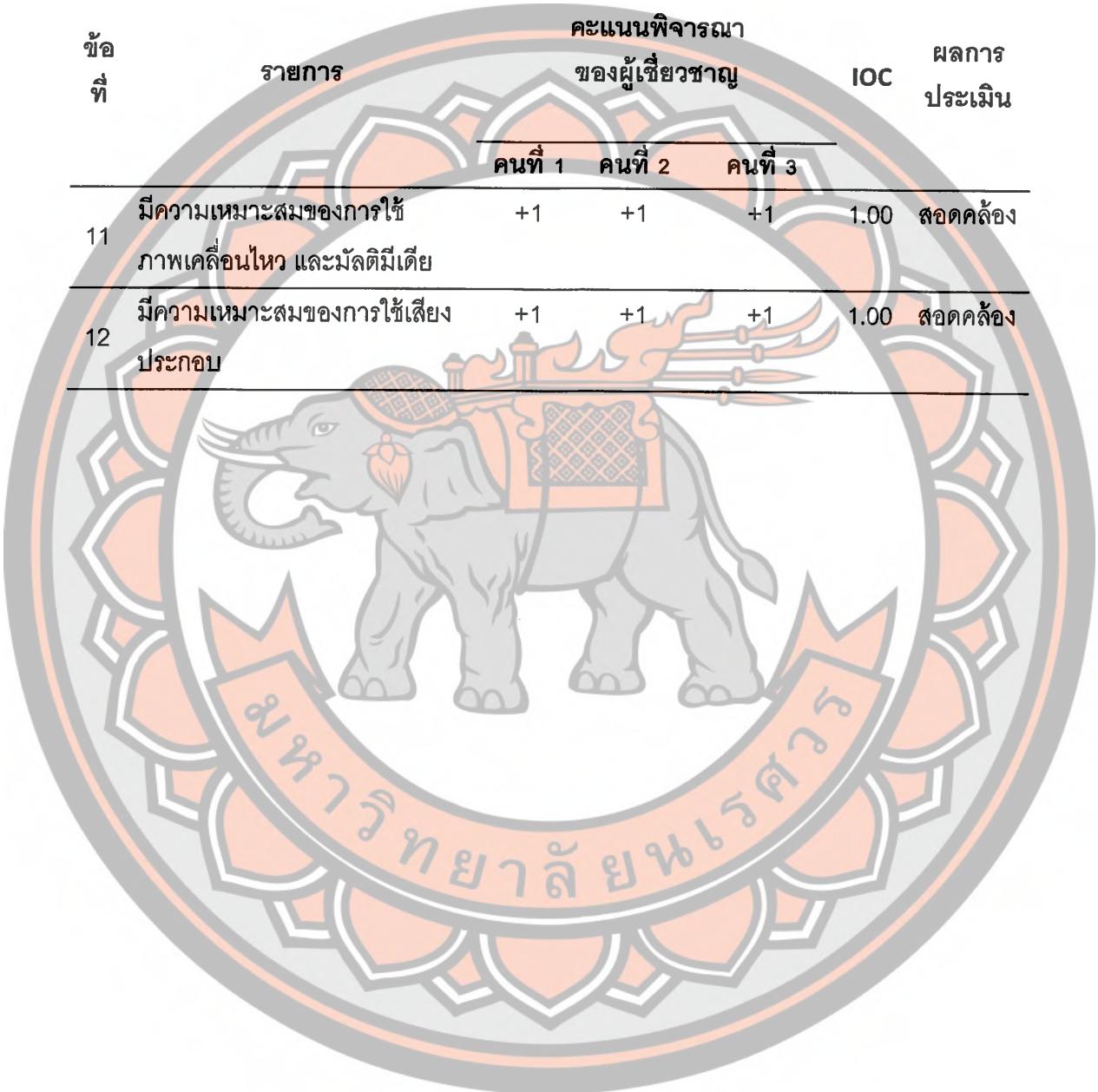
ผู้เขียนรายงาน

ผลการพิจารณาระบบประเมินคุณภาพของผลการใช้ชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสละกาตรา สำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อ ที่	รายการ	คะแนนพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการ ประเมิน
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้						
1	โครงสร้างเนื้อหาชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	เนื้อหาที่นำเสนอด้วยและ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	ครอบคลุมด้วยวัดของสาระการ เรียนรู้					
3	รูปแบบด้วยอักษร สีและขนาดมี	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	ความเหมาะสม					
	เนื้อหาที่นำเสนอมีความ	+1	0	+1	0.66	สอดคล้อง
4	เหมาะสมกับผู้เรียนและ กลุ่มเป้าหมาย					
5	ความน่าสนใจของเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
การออกแบบและการนำเสนอ						
6	ดึงดูดความสนใจ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
	การออกแบบ เนื้อหามี	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง					
	ความยาวของการนำเสนอเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	ในแต่ละเรื่องเหมาะสม					
9	วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาน่าสนใจ	+1	+1	0	0.66	สอดคล้อง
	เนื้อหามีความยืดหยุ่น สนอง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	แตกด้วยระหัวงบุคคล					

ข้อ ที่	รายการ	คะแนนพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการ ประเมิน
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
11	มีความเหมาะสมของการใช้ ภาพเคลื่อนไหว และมัลติมีเดีย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	มีความเหมาะสมของการใช้เสียง ประกอบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

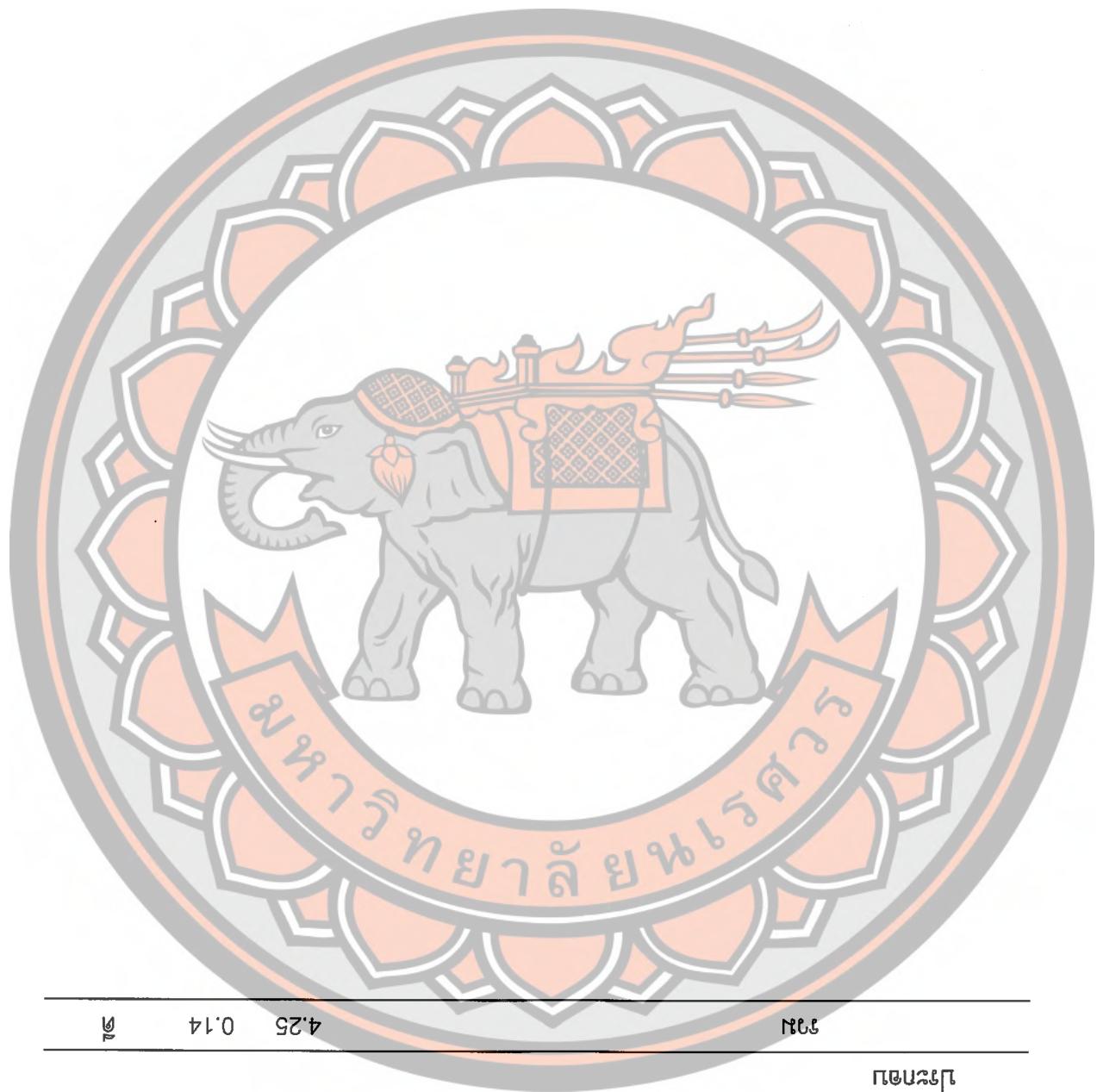

ପ୍ରକାଶକ

ՀԵՄ Է ՊԵՂԵՍ ՈՎԾՆԵՑՆԴԻՇԱԾՎ ԲՆԱՇՎՐԱՅԱԿԱՆԱԿԱՆ ՖԱՇԱՌԱՄՆԵՐ ԵՎ ՖԱՇԱՄՆԵՐՆԵՐՆ ՊԵՂԵՏՆԵՐ

ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสังคมบัตร สำหรับนักเรียน ปฐมวัยของ(ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน)

ข้อ ที่	รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					$n=5$	ระดับ คุณภาพ
		1	2	3	4	5		
ด้านเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้								
1	โครงสร้างเนื้อหาชัดเจน	5	4	3	5	4	4.20	0.84
2	เนื้อหาที่นำเสนอด้วย ครอบคลุมตัวชี้วัดของสาระการ เรียนรู้	4	5	4	3	4	4.00	0.71
3	รูปแบบตัวอักษร สีและขนาดมี ความเหมาะสม	4	4	3	5	4	4.00	0.71
4	เนื้อหาที่นำเสนอมีความ เหมาะสมกับผู้เรียนและ กลุ่มเป้าหมาย	4	5	4	4	3	4.00	0.71
5	ความน่าสนใจของเนื้อหา	4	4	4	4	5	4.20	0.45
การออกแบบและการ นำเสนอ								
6	ดึงดูดความสนใจ	3	4	4	4	5	4.00	0.71
7	การออกแบบดี เนื้อหามี ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง	4	5	4	4	5	4.40	0.55
8	ความยาวของการนำเสนอ เนื้อหาในแต่ละเรื่องเหมาะสม	4	4	5	4	4	4.20	0.45
9	วิธีการถ่ายทอดเนื้อหา吸引 ใจ	5	5	4	4	5	4.60	0.55
10	เนื้อหา มีความยืดหยุ่น สนอง แตกต่างระหว่างบุคคล	5	3	4	5	5	4.40	0.89
11	มีความเหมาะสมของการใช้ ภาพเคลื่อนไหว และมัลติมีเดีย	4	4	5	5	5	4.60	0.55

ລາຍ	ລາຍລະອຽດ	ສຳເນົາ					12
		1	2	3	4	5	
ກົມ	ກົມ	n=5	ແຈ້ງ	ກົມ	X	S.D.	ສຳເນົາ
ມີ	ມີ	4	5	4	5	4.40	0.55

ผลแสดงความสอดคล้องข้อคำถามของแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

รายการประเมิน	คะแนนพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ioc	ผล
	1	2	3		
สาระสำคัญ					สอดคล้อง
1.1 มีความถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
เนื้อหา					
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน					
3.1 เรียงลำดับขั้นตอนได้เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านสื่อ/อุปกรณ์					
4.1 สามารถใช้งานได้จริง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านการประเมินผล					
5.1 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	+1	+1	0	0.66	สอดคล้อง
รวมเฉลี่ย					0.95

ผลแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมแผนการจัดประสบการณ์ของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เข้าร่วม คนที่			\bar{x}	S.D	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
สาระสำคัญ						
1.1 มีความถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	ดีมาก
เนื้อหา						
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4	5	4	4.33	0.58	ดี
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	ดี
ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน						
3.1 เรียงลำดับขั้นตอนได้เหมาะสม	5	4	5	4.67	0.58	ดีมาก
3.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการ	4	4	4	4.00	0.58	ดี
สอนมีความเหมาะสม						
3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	0.00	ดีมาก
ด้านสื่อ/อุปกรณ์						
4.1 สามารถใช้งานได้จริง	5	4	5	4.33	0.58	ดี
ด้านการประเมินผล						
5.1 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	4	4	5	4.33	0.58	ดี
รวมเฉลี่ย						
				4.42	0.51	ดี

ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักป่าตราช สำหรับนักเรียนปฐมวัย ของนักเรียนจำนวน 9 คน

คนที่	ค่าเฉลี่ย E1		ค่าเฉลี่ย E2	
	คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียน		คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน	
	(96 คะแนน)	(90 คะแนน)	(90 คะแนน)	(90 คะแนน)
1	66		70	
2	72		63	
3	69		70	
4	66		62	
5	65		69	
6	64		64	
7	70		61	
8	65		65	
9	68		65	
คะแนนเฉลี่ย	67.22		65.44	
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	70.02		72.71	

ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องแหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย ของนักเรียนจำนวน 20 คน

คนที่	ค่าเฉลี่ย E1		ค่าเฉลี่ย E2	
	คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียน		คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน	
	(96 คะแนน)	(90 คะแนน)	(90 คะแนน)	(90 คะแนน)
1	74		67	
2	81		68	
3	81		69	
4	80		68	
5	77		70	
6	73		80	
7	75		75	
8	81		78	
9	75		80	
10	78		73	
11	78		67	
12	78		79	
13	79		78	
14	74		76	
15	74		80	
16	74		76	
17	77		79	
18	77		70	
19	76		70	
20	75		75	
คะแนนเฉลี่ย	76.85		73.90	

ମେଲିରୁ

၁၇၁

80.05

82.11

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สำหรับนักเรียนปฐมวัย : กรณีศึกษาชุมชนสลักบาตร

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 Pretest	37.00	9	2.739	.913
Posttest	68.67	9	4.183	1.394

Paired Samples Test

	Paired Differences					t*	df	Sig. (2-tailed)			
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference							
				Lower	Upper						
Pair 1 Pretest - Posttest	16.667	3.354	1.118	19.245	14.088	14.907*	8	.000			

ข้อที่ 1 แบบประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียน/หลังเรียน

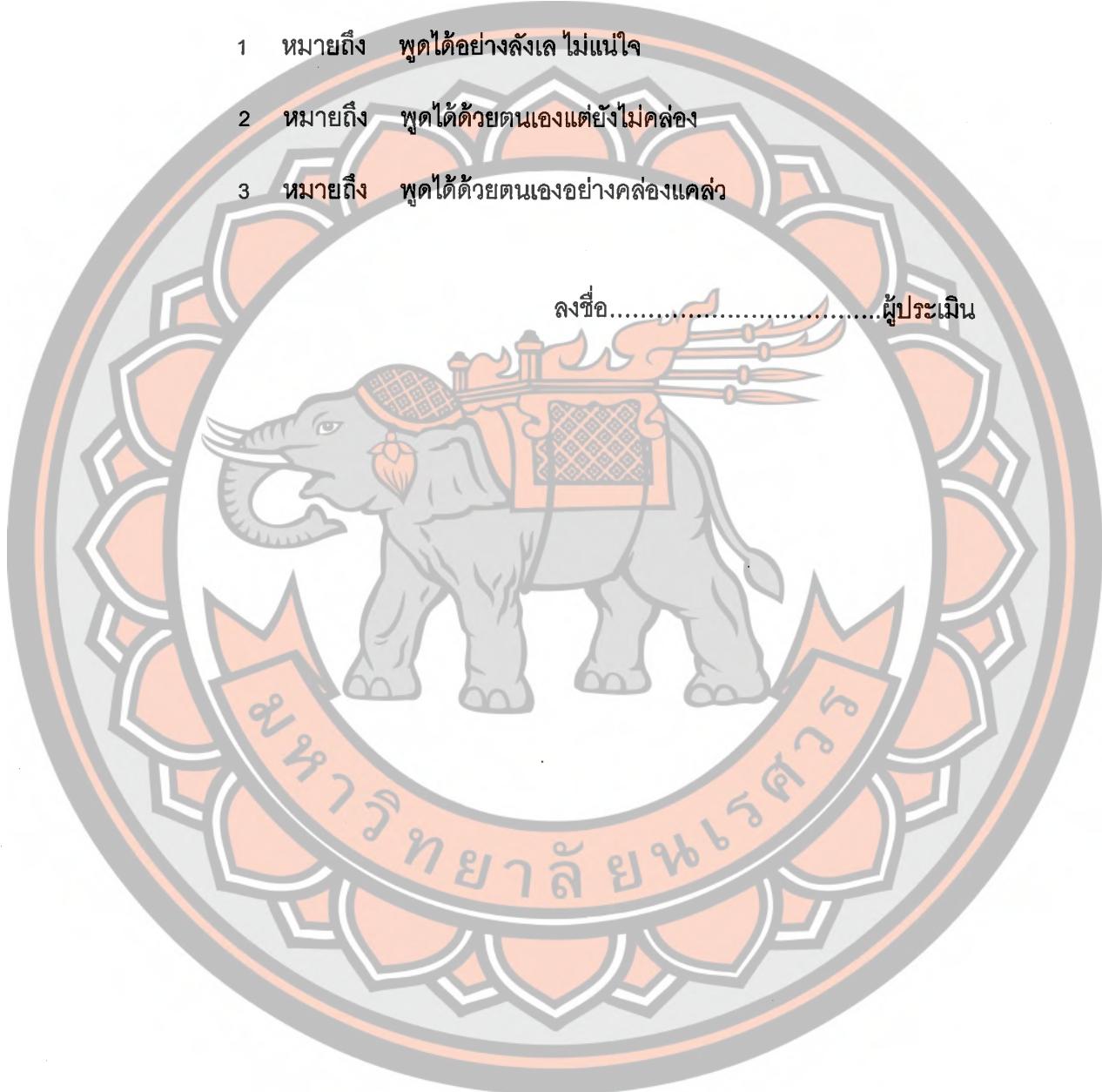

ให้นักเรียนดูภาพเหล่าเรียนรู้ และพูดสนทนากัน แสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องจากภาพ

ที่	พูดสนทนา	พูดสนทนา	พูดแสดง	พูดเล่าเรื่อง	รวม	ผลการประเมิน	
	จากภาพ	จากภาพ	ความคิดเห็น	จากภาพ		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่างลังเล ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

ข้อที่ 2 แบบประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียน/ หลังเรียน

ให้นักเรียนดูภาพและลงเรียนรู้ แล้วพูดสนทนากับครุภัณฑ์ แสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องจากภาพ

ที่	พูดสนทนากับ จากภาพ	พูดแสดง ความคิดเห็น	พูดเล่าเรื่อง จากภาพ	รวม	ผลการประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่าง流利 ไม่แนใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คุ้นชื่อ
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

ข้อที่ 3 แบบประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียน/ หลังเรียน

ให้นักเรียนดูภาพเหล่านี้ และพูดสนทนากัน แสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องจากภาพ

ที่	พูดสนทนากับ จากภาพ	พูดแสดง ความคิดเห็น	พูดเล่าเรื่อง จากภาพ	รวม	ผลการประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่างลังเล ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

ข้อที่ 4 เบบีเปลี่ยนการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียน / หลังเรียน

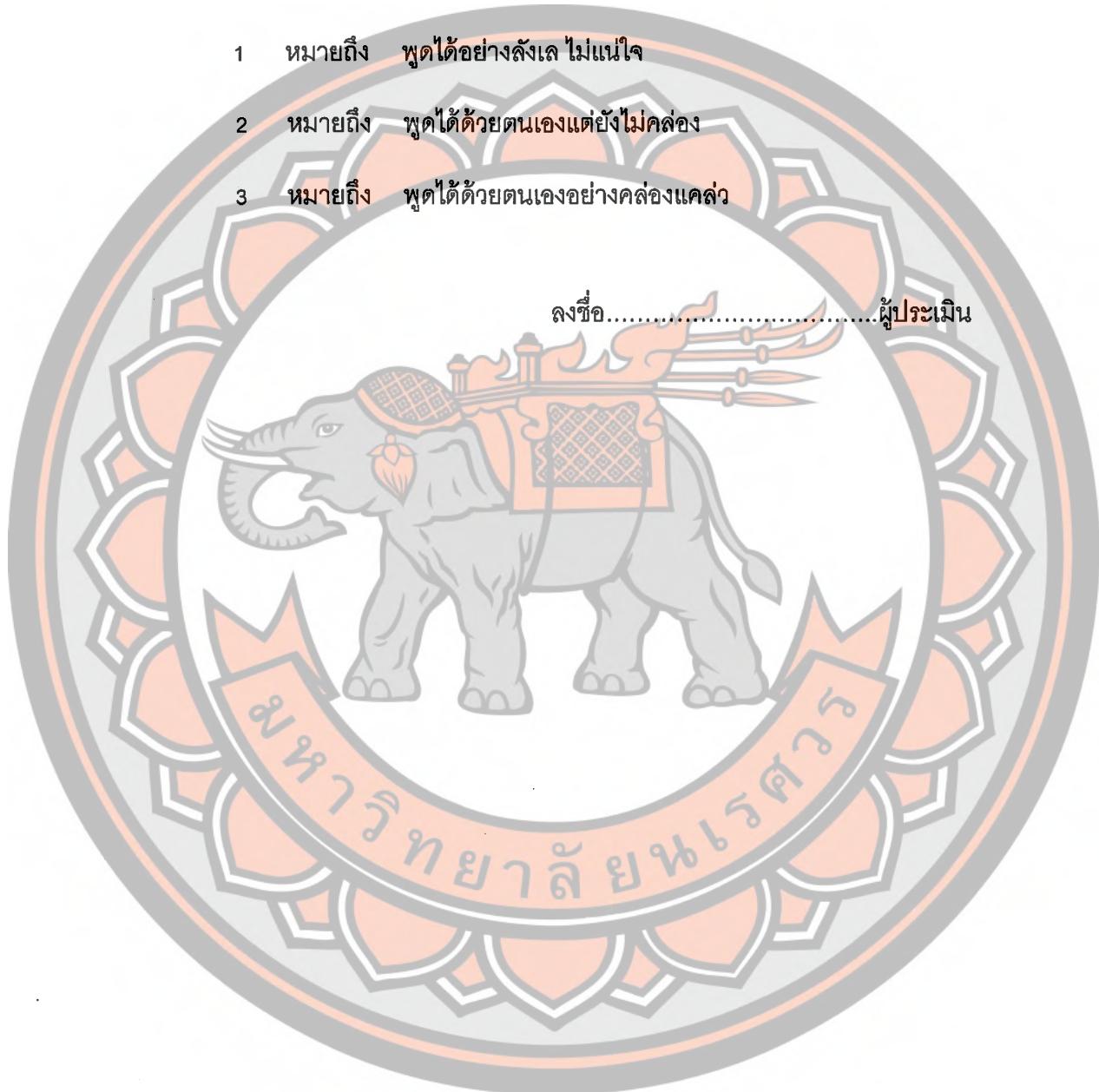

ในสัปดาห์เรียนนี้ภาคแม่ลังได้ยกน้ำร้อน แล้วพูดสอนมา การแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรื่องจากภาษา

ผู้ดูแลเด็ก	ผู้ดูแลเด็ก	ผู้ดูแลเด็ก	ผู้ดูแลเด็ก
อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์
ความคิดเห็น	ความคิดเห็น	ความคิดเห็น	ความคิดเห็น
อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์	อาจารย์
ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน	ผ่าน
ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน
7	8	9	9

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่าง流利 ไม่แก่ใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

ข้อที่ 5 แบบประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียน/ หลังเรียน

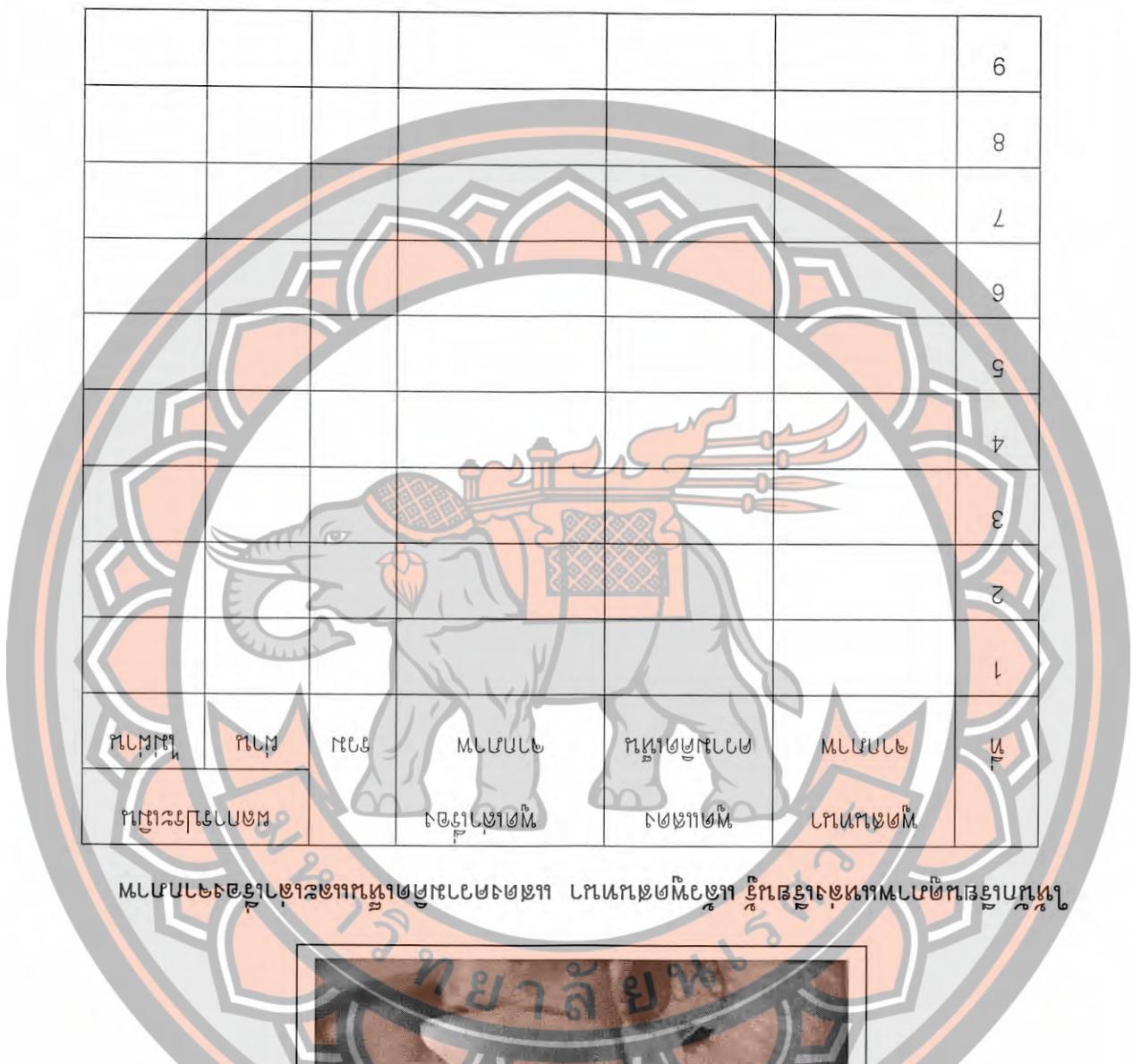
ให้นักเรียนดูภาพเหล่านี้แล้วพูดสนทนากัน แสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องจากภาพ

ที่	พูดสนทนากับ อาจารย์	พูดแสดง ความคิดเห็น	พูดเล่าเรื่อง จากภาพ	รวม	ผลการประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่างลังเล ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

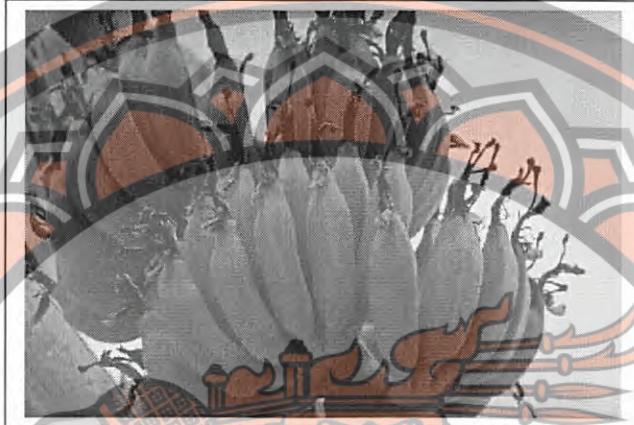
នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่าง流利 ไม่ແນີໃຈ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองແຕ່ຍັງໄມ່ຄລ່ອງ
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองອຍ່າຍຄລ່ອງແຄລ່ວ

ข้อที่ 7 แบบประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัย ก่อนเรียน/ หลังเรียน

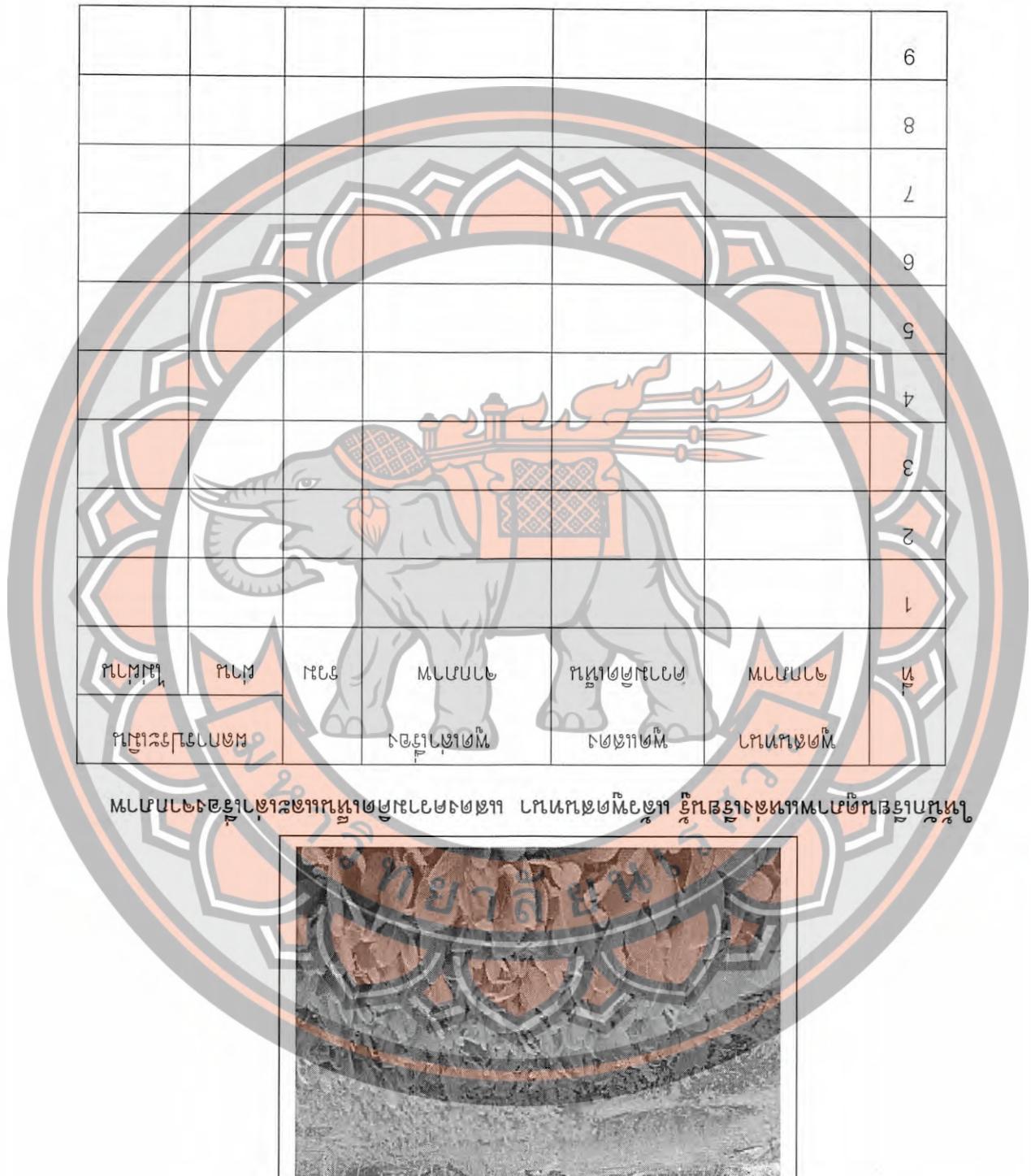
ให้นักเรียนดูภาพเหล่านี้แล้วพูดสนทนากัน แสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องจากภาพ

ที่	พูดสนทนากับ	พูดแสดง	พูดเล่าเรื่อง	รวม	ผลการประเมิน	
	จากภาพ	ความคิดเห็น	จากภาพ		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่าง流利 ไม่แนใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

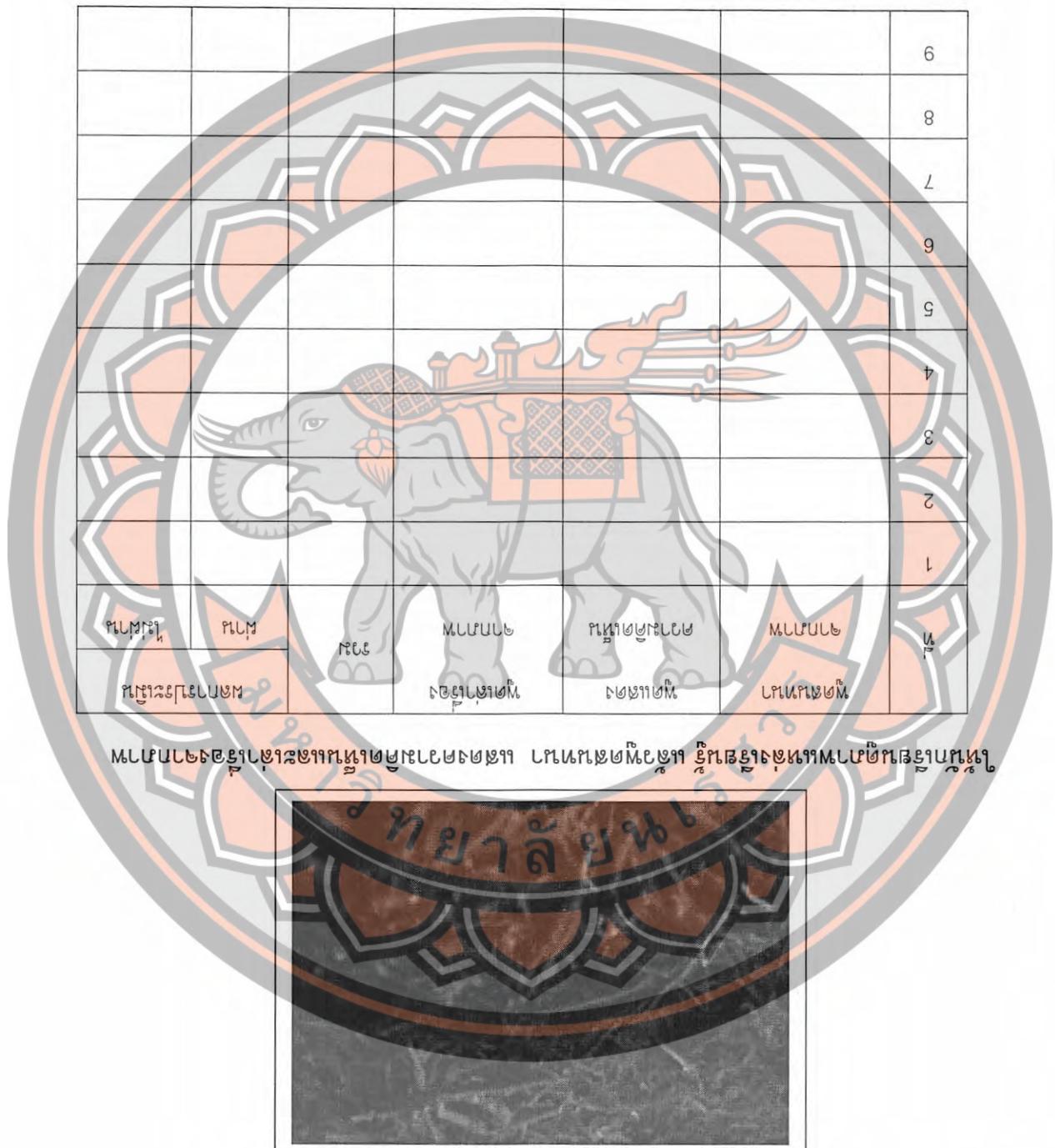

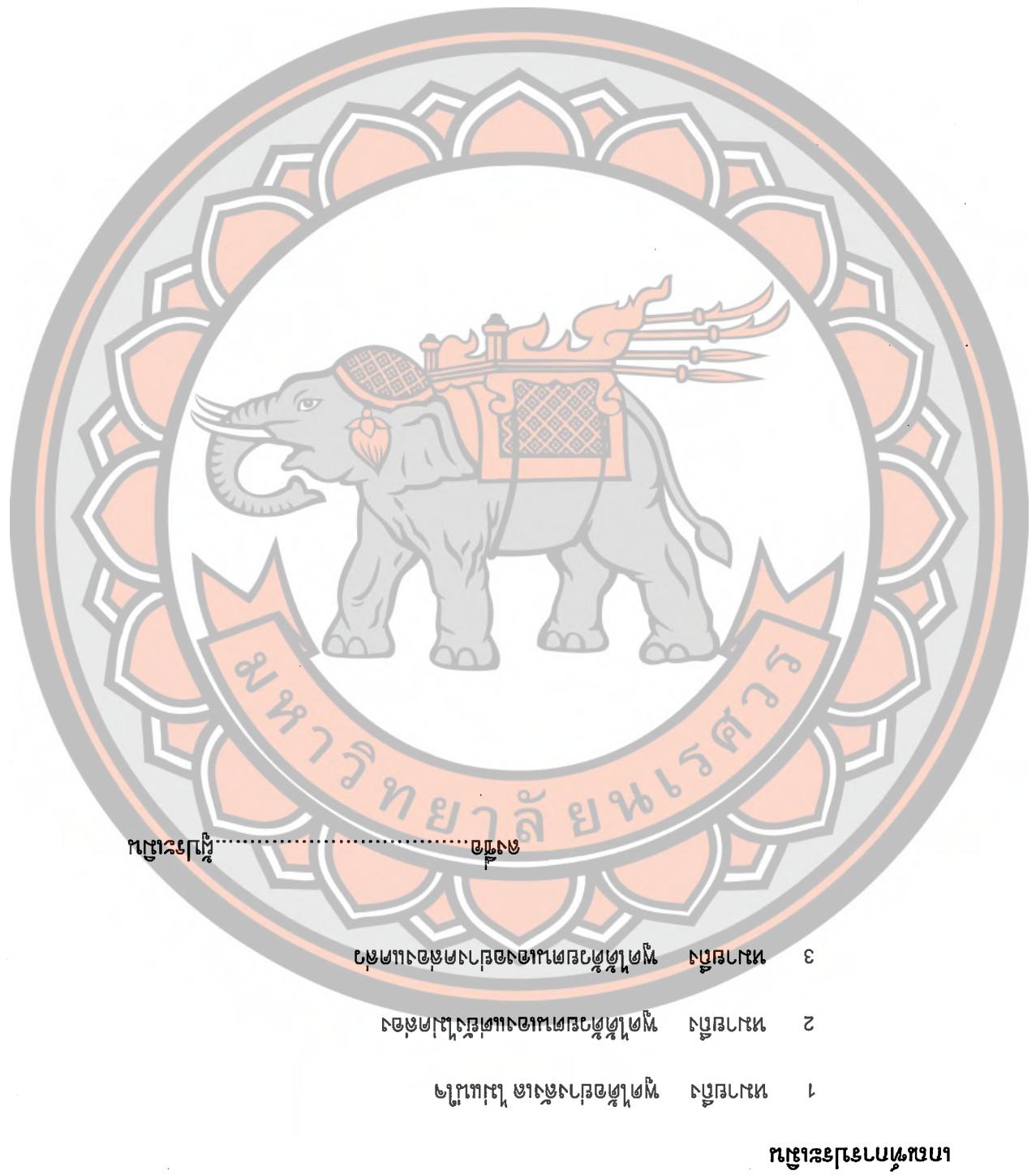
เกณฑ์การประเมิน

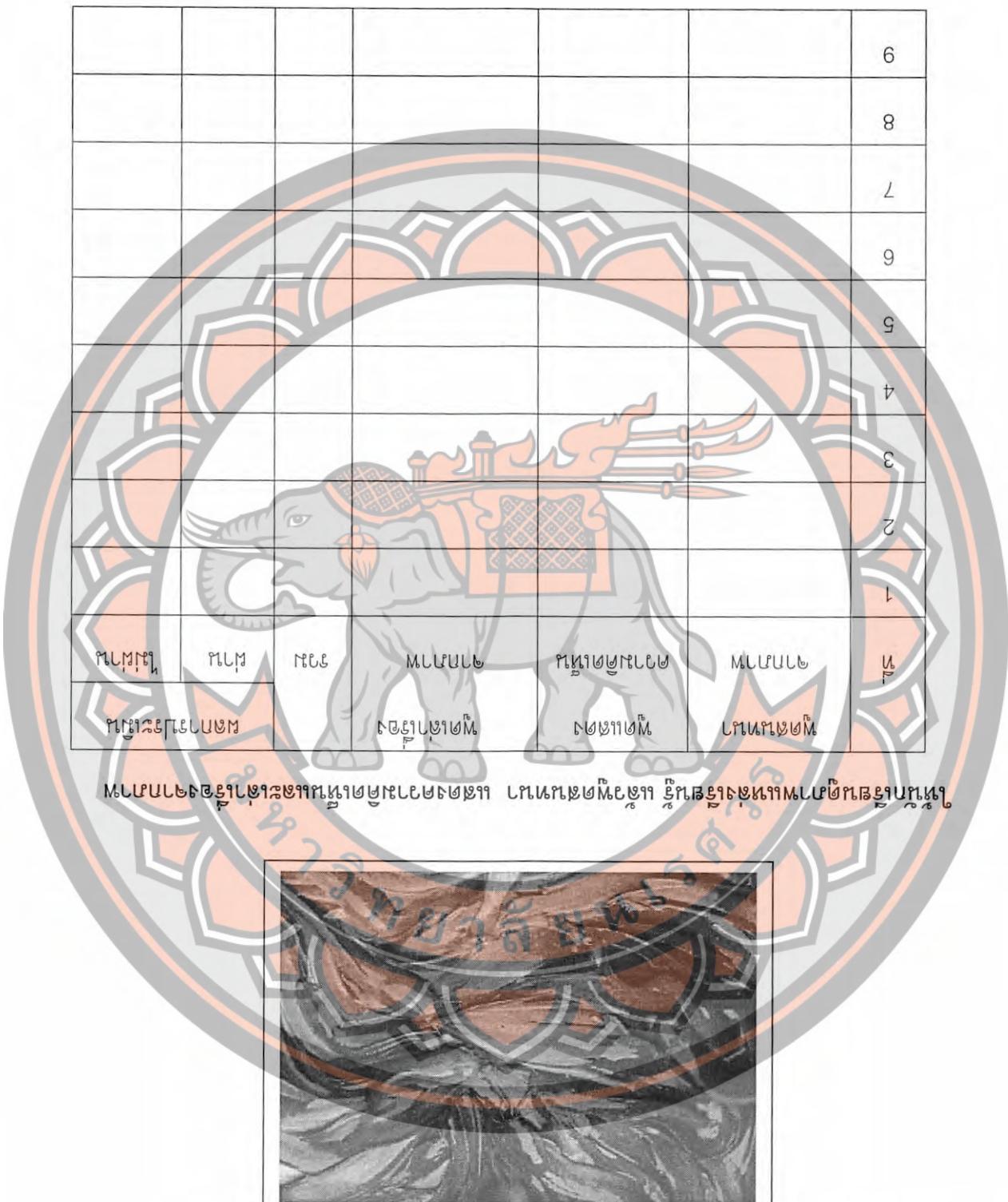
- 1 หมายถึง พูดได้อย่าง流利 ไม่แก้ใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

የፍትሬ ተናግሩ /የፍትሬ ከዚህ ይመለከታል ይመለከታል የቅርቡ ስራውን የቅርቡ ስራውን የቅርቡ ስራውን

ՀԱՅՈՒԹԵԱ / ՀԱՅՈՒԹԵԱ ԲԵԼՔԻ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱԳՈՎՐԾԻ ՏԵՍԱԿԱՑՈՒՅՑ 10 ԱՆՁ

เกณฑ์การประเมิน

- 1 หมายถึง พูดได้อย่างลังเล ไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองแต่ยังไม่คล่อง
- 3 หมายถึง พูดได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอนเรื่องแหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย

1. หน่วย ชุมชนของเรา

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง ความหมายของชุมชน

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 2 เรื่อง ประวัติของชุมชนสลักบาตร

2. หน่วย สายใยชุมชน

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 3 เรื่อง ความเป็นมาของวัดแห่งหนึ่ง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง ความเป็นมาของวัดสลักบาตรและวัดสิงคาราม

3. หน่วย สวนสาธารณะ

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 5 เรื่อง ความเป็นมาของสวนสาธารณะ

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 6 เรื่อง ประโยชน์ของสวนสาธารณะของคลองวัว

4. หน่วย กล้วยpedia

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 เรื่อง ลักษณะของต้นกล้วย

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 8 เรื่อง สวนประกอบของต้นกล้วย

5. หน่วย ศาลเจ้าจอมทอง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 9 เรื่อง ความเป็นมาของศาลเจ้าจอมทอง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 10 เรื่อง สถานที่ตั้งของศาลเจ้าจอมทอง

6. หน่วย รื่นรมยาชีพ

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 11 เรื่อง การทำเขากีวี่ชาภัทราก

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 12 เรื่อง การทำเห็ดนางฟ้า

7. หน่วย อารีพันธุ์

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13 เรื่อง การปลูกมันสำปะหลัง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 14 เรื่อง การเลี้ยงปลาดุก

8. หน่วย ผักสด

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 15 เรื่อง มาฐานักผัก

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 16 เรื่อง ประโยชน์ของผัก

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย ชุมชนของเรา	ครั้งที่ 1
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1	เรื่อง ความหมายของชุมชน	เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

คนหล่ายครอบครัว มาอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ เรียกว่า ชุมชน

จุดประสงค์

1. บอกความหมายของชุมชนได้
2. บอกลักษณะของชุมชนได้
3. สนใจและตอบคำถามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชนได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - ชุมชน หมายถึง สถานที่ที่มีคนจำนวนมากอยู่ร่วมกัน ปลูกบ้านบริเวณใกล้กัน
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การฟังเรื่องราวด้วย ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูสนทนารักษาความร่วมกัน เกี่ยวกับ ชุมชนของเรา
2. กำหนดวงกลม 2 วง ให้เด็กเลือกยืนในวงกลมใดวงกลมหนึ่ง ที่สนใจ
3. เด็กทุกคนสังเกตและเปรียบเทียบว่า วงกลมใดมีจำนวนเด็กมากกว่า และน้อยกว่า โดยการจับคู่เด็กทั้งสองวงกลม 1 ต่อ 1 คนแล้วนับลง วงกลมใดมีเด็กยืนเหลืออยู่ แสดงว่าวงกลมนั้นมีจำนวนเด็กมากกว่า วงกลมใดไม่มีเหลืออยู่แสดงว่าวงกลมนั้นมีจำนวนเด็กน้อยกว่า

เปรียบเทียบว่า

- วงกลมที่มีจำนวนเด็กมากกว่า เปรียบเหมือนชุมชน
 - วงกลมใดที่มีจำนวนเด็กน้อยกว่า เปรียบเทียบเหมือนครอบครัว
4. เด็กดูวิดีโคลิปหน่วยชุมชนของเรา และสนทนารักษาความร่วมกันเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ ในชุมชนสลักบาตรและสนทนากับเพื่อนๆ จำนวนบ้าน ประมาณ 10-15 หลัง
 5. ให้เด็กบอกร่องรอยสถานที่แหล่งเรียนรู้ที่เด็กรู้จัก และสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับ การไปใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชนสลักบาตร

6. เด็กสนใจและสรุปร่วมกันเกี่ยวกับความหมายของชุมชน และให้เด็กบอกความหมายของชุมชน ลักษณะของชุมชน สถานที่ในชุมชน บุคคลที่ทำงานอยู่ในชุมชน การปฏิบัติตนต่อชุมชน และการรักษาสมบัติของชุมชน

7. เด็กวัดภาพระบายสีชุมชนของตนเอง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วิดีโอลิปหน่วยชุมชนของเวลา
2. กระดาษขาวัดภาพ
3. สีเทียน

การวัดและประเมินผล

1. สงเกตการบอกความหมายของชุมชน
2. สงเกตการบอกลักษณะของชุมชน
3. สงเกตการสนทนารอบค้ำตามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนชี้นำ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ແປ່ນສົງເກົດພາຕີກຮຽມນັກເທິບ່ນ

ເກມທຳກາດປະລິມຸນ

- 2 = เด็กปฐมวัยติดกับการร้อง “ได้ด้วยตนเอง”
1 = เด็กปฐมวัยติดกับการร้อง “ได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ”
0 = เด็กปฐมวัยติดกับการร้อง “ไม่ได้”

សំគាល់.....ជ្រើន

()

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลากบาท สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย ชุมชนของเรา ครั้งที่ 2
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 2 เรื่อง ประวัติของชุมชนสลักป่าตร เวลา 40 นาที

ສາຮະສຳຄັບ

การศึกษาชุมชนของเรา จำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชนสลัก
บานดราก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ในชุมชนได้ดี
จดประสงค์

1. บอกรื่นเริงรู้ที่สำคัญได้
 2. บอกรความสำคัญของเหล่เงินรู้ต่าง ๆ ได้
 3. บอกระหวดของชุมชนสลักบาทได้

ສາຮະກາຣເວີຍນ້ຳ

1. สาระที่ควรเรียนรู้
ประวัติความเป็นมาของชุมชนสลักนาตระ
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์
 - ภาระผูกพันทางครอบครัว

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กทุกคนร้องเพลง “ชุมชนดี” และให้มือจับหัวเข่าหมุนตามจังหวะการร้องเพลง โดยครูร้องนำก่อนและให้เด็กร้องตาม
 2. เด็กและครูร่วมกันสนทนากลุ่มๆ แล้วปูจากเนื้อเพลง เกี่ยวกับสถานที่ในชุมชนมีอะไรบ้าง
 3. เด็กๆ จัดตั้งกลุ่มๆ กัน ไปสำรวจชุมชนของเรารา แล้วลงพื้นที่เข้ากับภารกิจของชุมชน เช่น ปลูก

၁၆၆

- ให้เด็กบอกร่องรอยที่สำคัญและบอกความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
 - ให้เด็กเล่าเรื่องเกี่ยวกับประวัติของชุมชนสลักปารตามความเข้าใจของเด็ก
 - เด็กและครัวร่วมกันสรุปเกี่ยวกับประวัติของชุมชนสลักนาดาว

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยชุมชนของเรา
 2. เพลง “ชุมชนดี”

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรือแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ
2. สังเกตการบอกรความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
3. สังเกตการบอกระดับความชุ่มชนลักษณะ

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

မြန်မာနိုင်ငြချေးရုံး

ပြည်သူ့နည်းလွှာ

ပညာမှတ်

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บวกซึ่ง แหล่งเรียนรู้ ที่สำคัญ			บวกความสำคัญ ของแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ			บวกประวัติ ของชุมชน ลูกบ้าตร			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนชี้นำ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ.....
(.....) ผู้ประเมิน

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย สายไหมชุมชน	ครั้งที่ 3
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 3	เรื่อง ความเป็นมาของวัดแห่งทอง เวลา 40 นาที	

สาระสำคัญ

การศึกษาวัดแห่งทองจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของวัดแห่งทองก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้ความสำคัญของวัดแห่งทองได้ดี

จุดประสงค์

1. นออกชื่อสถานที่สำคัญได้
2. บอกความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ ได้
3. เล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดแห่งทองได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
ความเป็นมาของวัดแห่งทอง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กทุกคนร้องเพลง “ชุมชนดี” และให้มือจับหัวเข้าหมุนตามจังหวะการร้องเพลง โดยครูร้องนำให้เด็กร้องตาม
2. เด็กดูวิดีโอดังปืนน้ำยายสายไหมชุมชน แล้วสนทนาก้ามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้คือ
วัดแห่งทอง
3. พาเด็กไปดูวัดแห่งทอง พาเด็กกราบพระสงฆ์ที่วัด พิงเทศน์ และเดินทางกลับ
โรงเรียน
4. เด็กเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดแห่งทอง แล้วสนทนาก้ามเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ
ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ และการปฏิบัติกิจกรรมของวัดหลังจากที่ศึกษานอกห้องเรียนแล้ว
5. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ และ
ความเป็นมาของวัดแห่งทอง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยสายไชยวุฒิ
2. วัดแหงษ์ทอง
3. เพลง “ชุมชนดี”

การวัดและประเมินผล

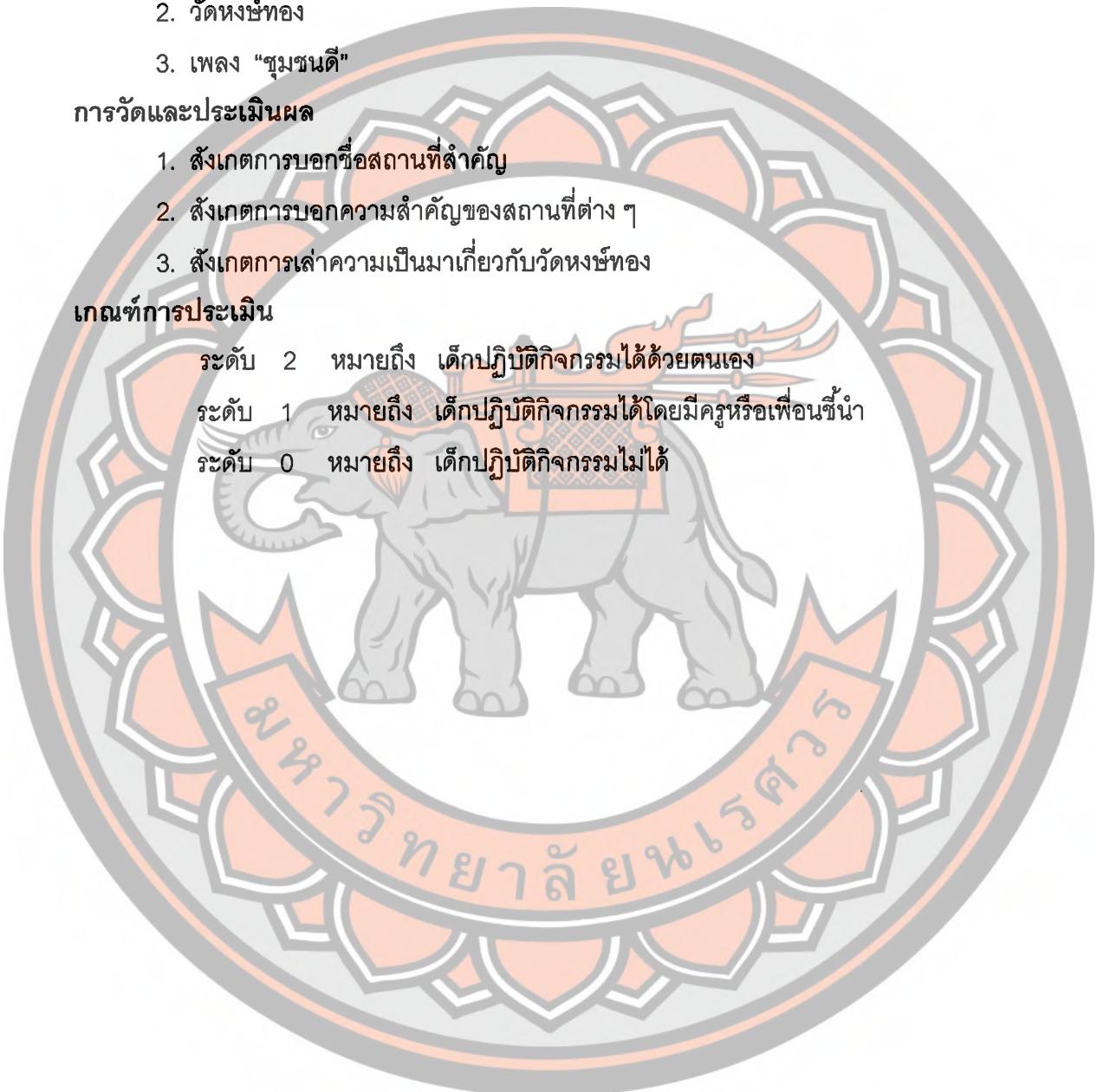
1. สังเกตการบอกรือสถานที่สำคัญ
2. สังเกตการบอกรือความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ
3. สังเกตการเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดแหงษ์ทอง

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คณที่	บอกชื่อ สถานที่ สำคัญ			บอกความสำคัญ ของสถานที่ ต่างๆ			เล่าความเป็นมา เกี่ยวกับ วัดแห่งนี้			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลากบาท สำหรับนักเรียนปฐมวัย

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย สายไหมชุมชน ครั้งที่ 4

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 4 เรื่องความเป็นมาของวัดสลักบาทร วัดสิงคาราม เวลา 40 นาที

ສາຮະສຳຄົມ

การศึกษาวัดสลักประติมากรรม จำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของ
วัดสลักประติมากรรมและวัดสิงหารามก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้ความสำคัญของวัดสลักประติมากรรมและวัดสิงหา
รามได้ดี

จดประทังค์

1. บอกชื่อสถานที่สำคัญได้
 2. เล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดสลักบาตรได้
 3. เล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดสิงหารามได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
ความเป็นมาของวัดวัดสลักบาทรและวัดลิงคาราม
 2. ประสบการณ์สำคัญ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กทุกคนร้องเพลง “ชุมชนดี” และให้มือจับหัวเข่าหมุนตามจังหวะการร้องเพลง โดยครูร้องนำให้เด็กร้องตาม
 2. เด็กดูวิดีโอกลิปหน่วยสายใยชุมชน และสนทนาก้าวตามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้คือวัดสลักบาทรและวัดสิงคาราม
 3. พาเด็กไปดูวัดสลักบาทรและวัดสิงคาราม พาเด็กกราบพระสมมทีวัด พังเทศน์ และเดินทางกลับโรงเรียน
 4. เด็กเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับสถานที่ของวัดสลักบาทรและวัดสิงคาราม และสนทนาก้าวตามเกี่ยวกับสถานที่สำคัญของวัด และการปฏิบัติกิจกรรมของวัดหลังจากที่ศึกษา nok hong weiyin และ

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ สถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ ความเป็นมาของวัดสลักบานตรและวัดสิงคาราม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยสายไหมชุมชน
2. วัดสลักบานตร, วัดสิงคาราม
3. เพลง “ชุมชนดี”

การวัดและประเมินผล

1. sond การบอกชื่อสถานที่สำคัญ
2. sond การเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดสลักบานตร
3. sond การเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับวัดสิงคาราม

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บวกซึ่อ สถานที่ สำคัญ			เล่าความเป็นมา เกี่ยวกับ วัดสลกบาทร			เล่าความเป็นมา เกี่ยวกับ วัดสิงคาราม			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยนำ

0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลากบาท สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย สวนสาธารณะ ครั้งที่ 5

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 5 เรื่อง ความเป็นมาของสวนสาธารณะ เวลา 40 นาที

ສາຮະສຳຄັບ

สวนสาธารณะหนองคลองวัวเป็นสถานที่สำคัญในชุมชนสลัก Barton จำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของสวนสาธารณะก่อนจึงจะสามารถเรียนรู้ความสำคัญของสวนสาธารณะได้ดี

จุดประสงค์

1. บอกชื่อสถานที่สำคัญได้
 2. บอกความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ ได้
 3. บอกความเป็นมาของสวนสาธารณะหนองคลองวัวได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - ความเป็นมาของสวนสาธารณะหนองคลองวัว
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- เด็กและครูสนทนากับสวนสาธารณะและให้เด็กบอกชื่อสถานที่สำคัญ
 - เด็กดูวิดีโอลิปหน่าวิสวนสาธารณะ และสนทนาซักถามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้คือสวนสาธารณะแห่งคลองวัว
 - เด็กบอกหรือเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับสวนสาธารณะที่เด็ก ๆ รู้จัก และสนทนาซักถามเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ และสถานที่สวนสาธารณะแห่งคลองวัว
 - เด็กวาดภาพเกี่ยวกับสวนสาธารณะที่ชอบและนำเสนอผลงาน
 - เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่และบอกความเป็นมาของสวนสาธารณะแห่งคลองวัว

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยสวนสาธารณะ
2. สวนสาธารณะหนองคลองวัว

การวัดและประเมินผล

1. สำรวจการบอกข้อมูลสถานที่สำคัญ
2. สำรวจการบอกรความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ
3. สำรวจการบอกรความเป็นมาสวนสาธารณะหนองคลองวัว

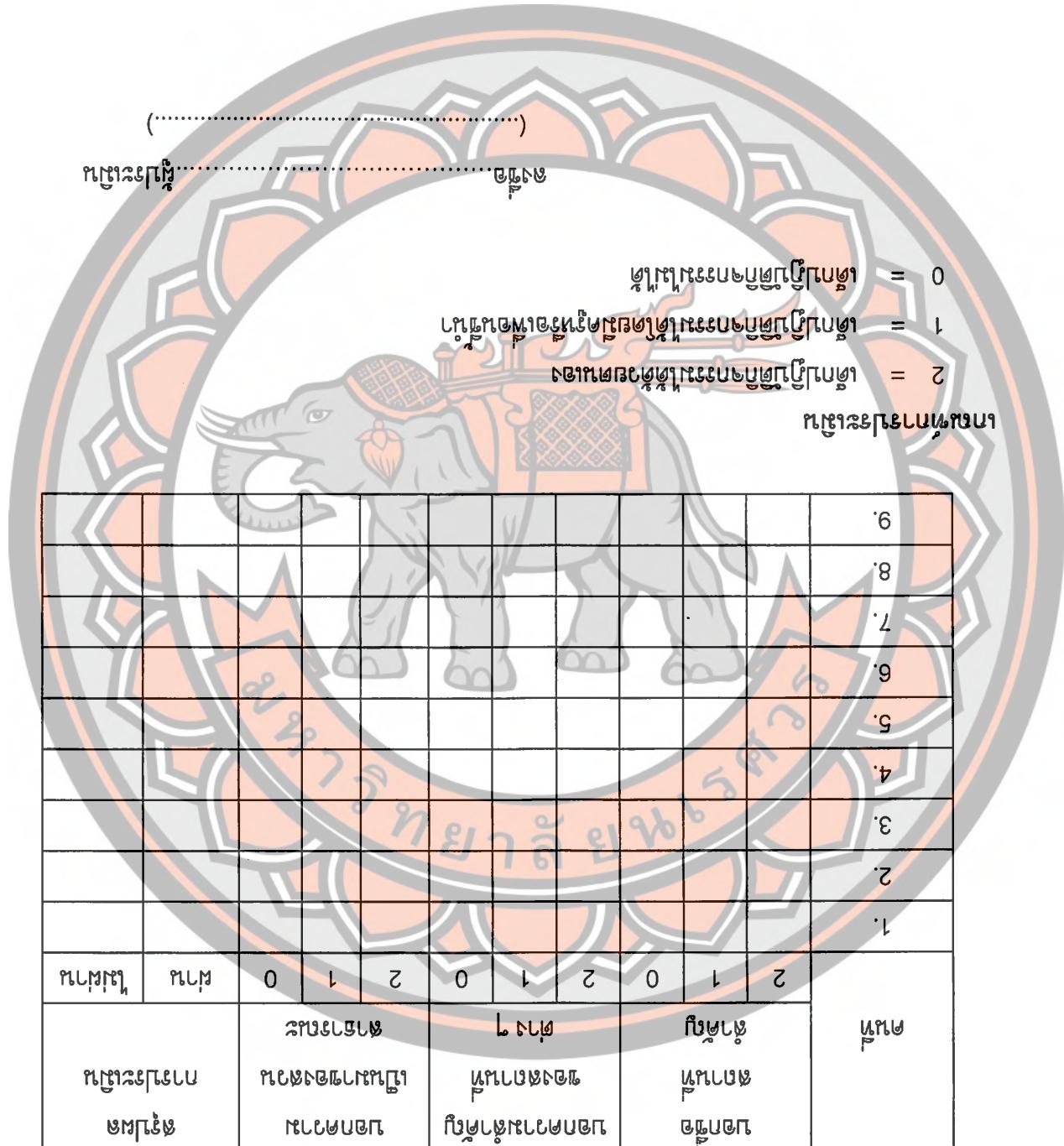
เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีคู่หรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

የፍቅርአዲስአበባ

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลากบาท สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย สวนสาธารณะ ครั้งที่ 6

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 6 เรื่อง ประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

สวนสาธารณะหนองคลองวัวเป็นสถานที่สำคัญในชุมชนสลัก Barton และเป็นสถานที่ให้ทุกคนได้ออกกำลังกาย

จดประสังค์

1. บอกรือสถานที่สำคัญได้
 2. สนใจและตอบคำถามเกี่ยวกับสวนสาธารณะหนองคลองวัวได้
 3. วาดภาพประยุกต์สวนสาธารณะหนองคลองวัวได้

สาระการเรียนรู้

-
 - สาระที่ควรเรียนรู้
ประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว
 - ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- เด็กและครูสนทนา เกี่ยวกับวิดีโอลิปซึ่งมีวัสดุสาระแนะแนวให้เด็กบอกชื่อสถานที่สำคัญ
 - พาเด็กไปดูสวนสาธารณะหนองคลองวัว พาเด็กเดินดูรอบ ๆ สวนและสนทนาซักถามเกี่ยวกับประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว และเดินทางกลับโรงเรียน
 - เด็กวัดภาพระนาบyle เกี่ยวกับประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัวแล้วสนทนาซักถาม หลังจากที่ได้ศึกษานอกห้องเรียนแล้ว
 - เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ และประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยสวนสาธารณะ
2. สวนสาธารณะหนองคลองวัว
3. กระดาษ
4. สีเทียน

การวัดและประเมินผล

1. สำรวจการบอกชื่อสถานที่สำคัญ
2. สำรวจการสนทนาระบุคคลในสวนสาธารณะหนองคลองวัว
3. สำรวจการคาดคะเนของสวนสาธารณะหนองคลองวัว

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

143

ແນວສົງເກຕພາດີກຮຽມນັກເຮືອນ

ເກມຊັບຕະຫຼາດ

- 2 = เด็กปูนบัดก้าวรวมเดินวยตันเดิน
1 = เด็กปูนเดินก้าวรวมได้โดยมีครุฑ์รื้อเพื่อนซึ่ง
0 = เด็กปูนเดินก้าวรวมไม่ได้

လောက်မြန်မာရှိသူများ

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย ก้าวขึ้นมา	ครั้งที่ 7
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7	เรื่อง ลักษณะของต้นกล้วย	เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

กล้วยเป็นพืชยืนต้น ที่มีลำต้นตรง มีใบยาวและใหญ่ ปลูกง่าย
จุดประสงค์

1. บอกลักษณะของต้นกล้วยได้
2. สนใจและตอบคำถามได้
3. บอกชื่อแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วยภายในโรงเรียนได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
กล้วยเป็นพืชที่มีลำต้นตรง มีใบยาวและใหญ่ ต้นกล้วยมีขนาดใหญ่ – ตัว ไม่เท่ากัน
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การสำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่าง ๆ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูช่วยกันร้องเพลง “ต้นกล้วย” พร้อมใช้มือแตะให้แล้วและการแข่งขันลับกัน
2. เด็กวูดีโคลิปหน่วยกล้วยจ้ำ แล้วสนใจร่วมกันเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วย
ทั้งภายในโรงเรียนและในหมู่บ้านหรือชุมชนสลักบาตร
3. ให้เด็กบอกชื่อสถานที่แหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วยที่เด็กรู้จักและสร้างข้อตกลงร่วมกัน
เกี่ยวกับการไปใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชนสลักบาตร
4. แบ่งกลุ่มเด็ก 3 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน และพาเด็กไปศึกษาต้นกล้วยจากแหล่งเรียนรู้
ภายในโรงเรียนด้านหลังของโรงอาหารเพื่อสังเกตลักษณะและขนาดของต้นกล้วย กลุ่มละ 1 ต้น
5. ให้เด็กนั่งใต้ต้นไม้ เพื่อสรุปผลการสังเกต โดยให้ตัวแทนกลุ่มบอกลักษณะของ ต้น
กล้วยให้เพื่อน ๆ พึง
6. เด็กและครูสนใจและสรุปร่วมกันว่า กล้วยแต่ละต้นมีลักษณะเหมือนกันแต่มีขนาด
ไม่เท่ากันบางต้นมีขนาดต่ำ และบางต้นมีขนาดใหญ่
7. เด็กทุกคนเบริญบทีบขนาด สูง – ต่ำ ของต้นกล้วยโดยการสังเกตและใช้มือ

ต้นกล้วยแต่ละต้น

8. ให้เด็กวาดภาพพระบรมสีต้นกล้วยที่ได้จากการสังเกต หรือเป็นต้นกล้วยด้วยดินน้ำมัน

9. เด็กและครูสนทนาระบุร่วมกัน เกี่ยวกับลักษณะของต้นกล้วย ชนิดของกล้วย

สวนประกอบของต้นกล้วย ประโยชน์ของสวนประกอบต้นกล้วย ขนมที่ทำจากผลกล้วย

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดิโอลิปหน่วยกล้วยจำ

2. แหล่งเรียนรู้สวนกล้วย

3. เพลง “ต้นกล้วย”

4. สีเทียน

5. ดินน้ำมัน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบุกหลักณะของต้นกล้วย

2. สังเกตการสนทนาระบุค่าตาม

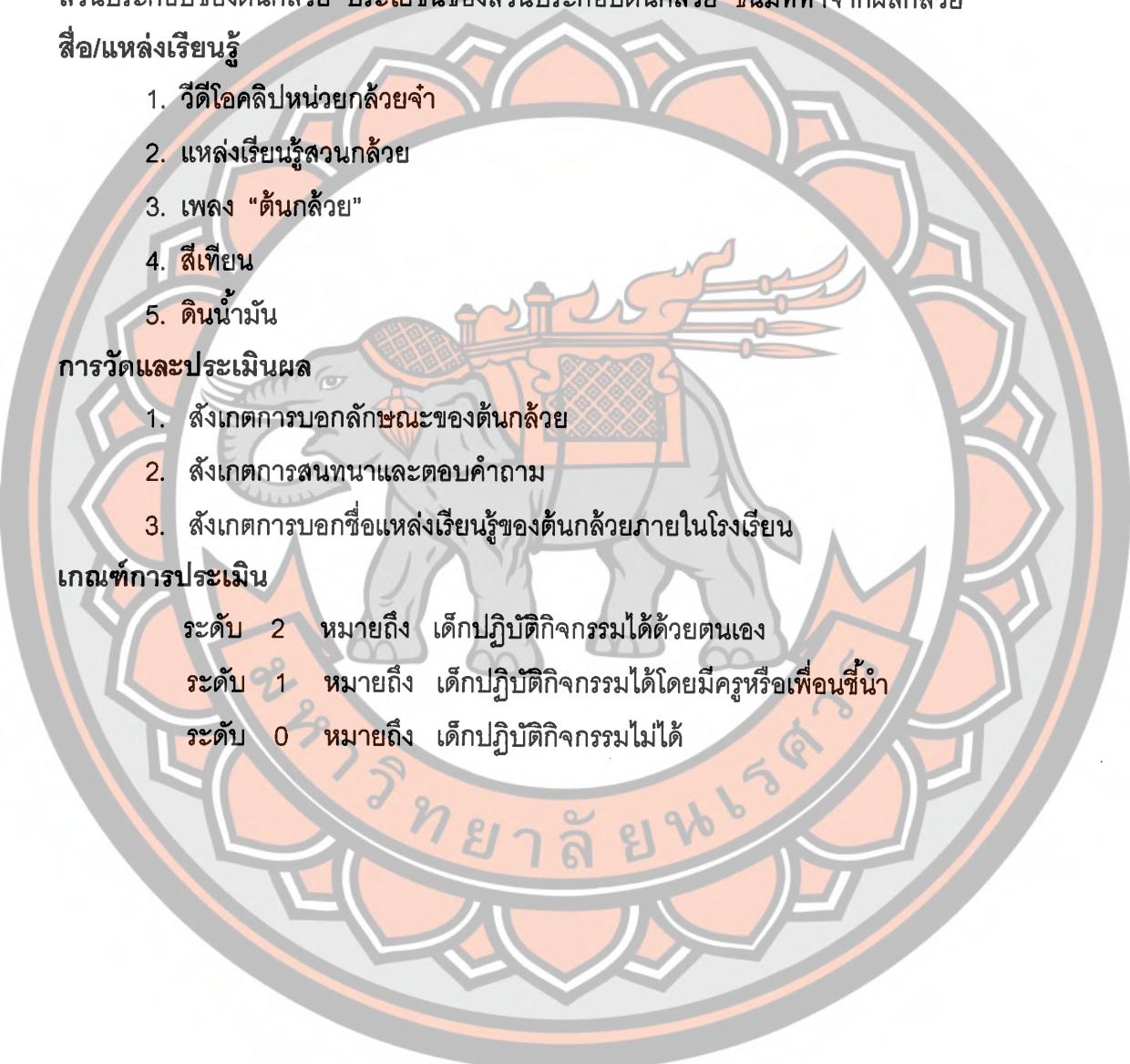
3. สังเกตการบุกซื้อแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วยภายในโรงเรียน

เกณฑ์การประเมิน

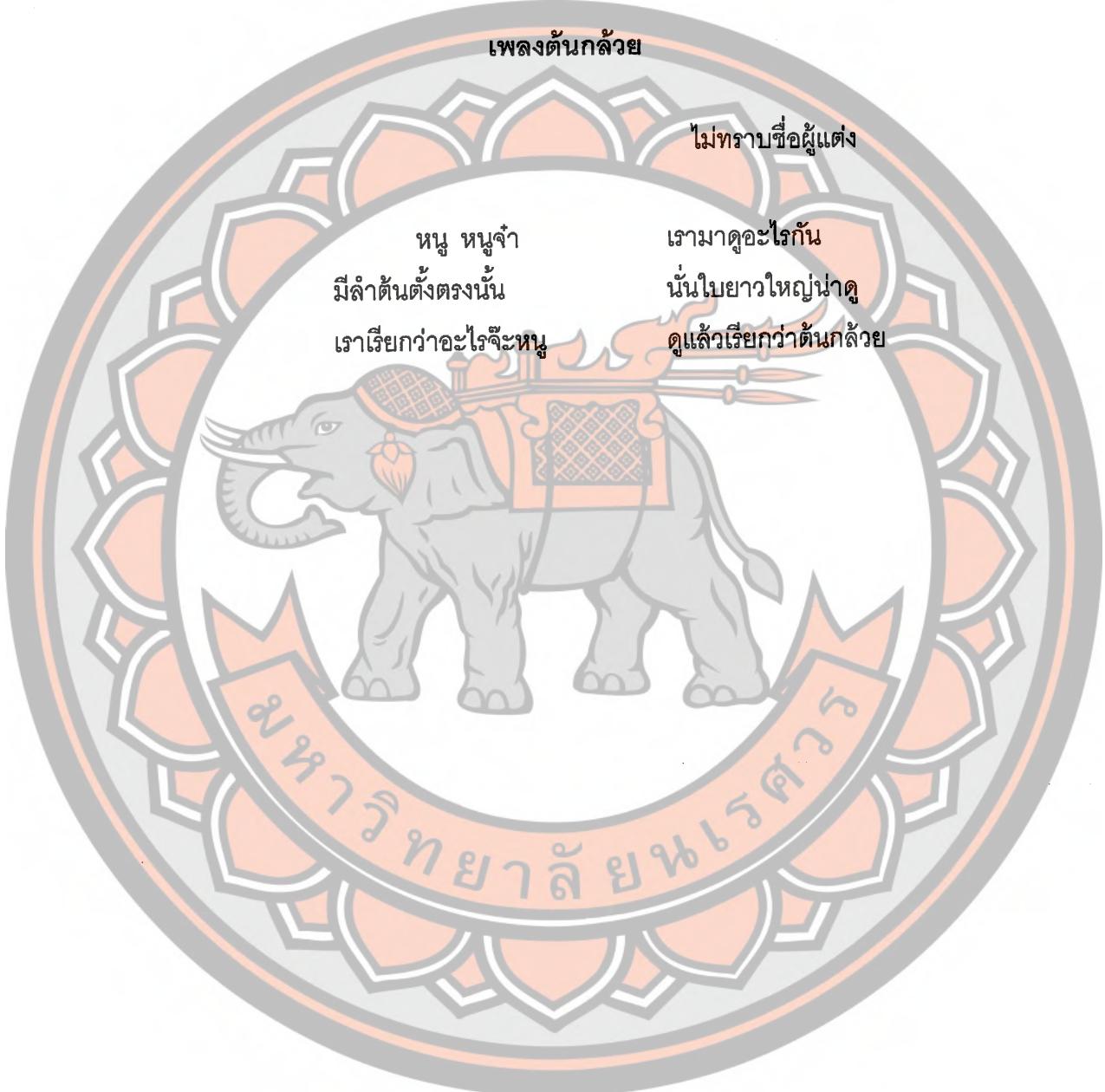
ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ภาคผนวก

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บวกลักษณะ			สนใจ และ ตอบคำถาม			บวกชื่อเหล่า เรียนรู้ของ ต้นกล้วย			สรุปผล การประเมิน		
	ของ ต้นกล้วย	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย กล้วยจ้ำ	ครั้งที่ 8
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 8	เรื่อง สวนประกอบของต้นกล้วย	เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

กล้วยเป็นพืชยืนต้น มีสวนประกอบที่เรียกว่าแทงต่างกันตามลักษณะ
จุดประสงค์

1. บอกและชี้สวนประกอบของต้นกล้วยได้
2. สนใจกับคtru และเพื่อนได้
3. บอกชื่อแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วยในชุมชนได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

กล้วยเป็นพืชยืนต้นชนิดหนึ่ง มีลำต้นตรง มีสวนประกอบของลำต้น เช่น ก้าน ใบ ผล และดอก ซึ่งดอกของต้นกล้วยเรียกว่าปลี ในของกล้วย เรียกว่า ใบตอง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การสำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของสิ่งต่าง ๆ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูสนทนากันว่ากับวีดีโคลิปแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วยในชุมชนสลักบาตร
ลักษณะของต้นกล้วยและข้อตกลงในการไปแหล่งเรียนรู้ เพื่อทบทวน
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม (กลุ่มเดิม) พาเด็กไปแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้วยสถานที่
จริงในชุมชนสลักบาตร เพื่อดูต้นกล้วยโดยเดินเป็นแฉวอย่างมีระเบียบเพื่อสังเกตว่า ต้นกล้วย
มีสวนประกอบอะไรบ้าง
3. ให้แต่ละกลุ่มสังเกตต้นกล้วยของจริงว่า มีสวนประกอบอะไรบ้าง
4. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่ม ออกมากำชับเมืองและบอกสวนประกอบของต้นกล้วยให้
เพื่อน ๆ พึง และให้เด็กทุกคนพูดชื่อสวนประกอบของต้นกล้วยพร้อมกัน
5. เด็กสังเกตและเปรียบเทียบว่าใบกล้วยมีขนาดเล็กหรือใหญ่ พร้อมทำมือแสดงขนาด
เล็กและใหญ่ด้วย
6. กลับเข้าห้องเรียน ให้แต่ละกลุ่มบันทึกสวนประกอบของต้นกล้วย กลุ่มละ 1 ชนิด เมื่อ

บันทึกแล้ว ให้แต่ละกลุ่มนำส่วนประกอบที่บันทึกมาประกอบรวมกันให้เป็นต้นกล้าย หรือหาด
ภาคพระบาทสีต้นกล้าย แสดงไว้ที่แสดงผลงาน

7. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับส่วนประกอบของต้นกล้าย และให้เด็กบอกชื่อ
แหล่งเรียนรู้ของต้นกล้ายในชุมชนอีกครั้ง
สืบ/แหล่งเรียนรู้

1. วิดีโอลิปหน่วยกล้ายจำ
2. แหล่งเรียนรู้ของต้นกล้าย
3. ดินน้ำมัน
4. กระดาษ
5. สีเทียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกและชี้ส่วนประกอบของต้นกล้ายได้
2. สังเกตการสนทนากับครูและเพื่อนได้
3. สังเกตการบอกชื่อแหล่งเรียนรู้ของต้นกล้ายในชุมชนได้

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2	หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
ระดับ 1	หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
ระดับ 0	หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บวกและซึ่ง ส่วนประกอบของ ต้นกล่าว			สนทนา กับครู และเพื่อน			บวกซึ่ง แหล่งเรียนรู้ ของต้นกล่าว			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วย

0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลาบนาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย ศาลาเจ้าจอมทอง	ครั้งที่ 9
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 9 เรื่อง ความเป็นมาของศาลาเจ้าจอมทอง เวลา 40 นาที		

สาระสำคัญ

ศาลาเจ้าจอมทองเป็นสถานที่สำคัญในชุมชนจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของศาลาเจ้าจอมทองก่อนจึงจะสามารถเรียนรู้ความสำคัญของศาลาเจ้าจอมทองได้ดี

จุดประสงค์

1. บอกชื่อสถานที่สำคัญได้
2. บอกความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ ได้
3. บอกความเป็นมาของศาลาเจ้าจอมทองได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
 - ความเป็นมาของศาลาเจ้าจอมทอง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูสนทนากันเกี่ยวกับศาลาเจ้าจอมทองและให้เด็กบอกชื่อสถานที่สำคัญ
2. เด็กดูวิดีโอลิปหน่วยศาลาเจ้าจอมทอง แล้วสนทนารักภักดีกันเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้คือ
ศาลาเจ้าจอมทอง
3. เด็กบอกหรือเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับศาลาเจ้าจอมทอง แล้วสนทนารักภักดีกัน
สถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ และความเป็นมาของศาลาเจ้าจอมทอง
4. เด็กภาพกันเกี่ยวกับศาลาเจ้าจอมทองและนำเสนอผลงาน
5. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่และบอกความ
เป็นมาของศาลาเจ้าจอมทอง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยศัลเจ้าจอมทอง
2. ศัลเจ้าจอมทอง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรือสถานที่สำคัญ
2. สังเกตการบอกรความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ
3. สังเกตการบอกรความเป็นมาของศัลเจ้าจอมทอง

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนชี้นำ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บอกชื่อ สถานที่ สำคัญ			บอกความสำคัญ ของสถานที่ ต่างๆ			บอกความ เป็นมาของศาลา			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย ศาลาเจ้าคอมทอง ครั้งที่ 10
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 10 เรื่อง สถานที่ตั้งของศาลาเจ้าคอมทอง เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

ศาลาเจ้าคอมทองเป็นสถานที่สำคัญในชุมชนสลักบาตรและเป็นสถานที่ที่ให้ทุกคนได้เคารพ
กราบไหว้

จุดประสงค์

1. บอกชื่อสถานที่สำคัญได้
2. สนทนากับสถาปัตยกรรมเกี่ยวกับศาลาเจ้าคอมทองได้
3. บอกสถานที่ตั้งของศาลาเจ้าคอมทองได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
สถานที่ตั้งของศาลาเจ้าคอมทอง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูสนทนากับวีดีโคลิปหน่วยศาลาเจ้าคอมทองและให้เด็กบอกชื่อ
สถานที่สำคัญ สถานที่ตั้ง
2. พาเด็กไปดูศาลาเจ้าคอมทอง พาเด็กเดินดูรอบ ๆ สวนและสนทนาซักถามเกี่ยวกับ
สถานที่ตั้ง ประโยชน์ของศาลาเจ้าคอมทองและเดินทางกลับโรงเรียน
3. เด็กภาพสถานที่ตั้งและบอกประโยชน์ของศาลาเจ้าคอมทองแล้วสนทนาซักถาม
หลังจากที่ได้ศึกษาอกห้องเรียนแล้ว
4. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ความสำคัญของสถานที่ต่าง ๆ
สถานที่ตั้งและประโยชน์ของศาลาเจ้าคอมทอง

ສື່ອ/ແຫລ່ງເຮືອນຽ້າ

1. ວິດີໂອຄລິປໜ່ວຍສາລເຈົ້າຂອມທອງ
2. ສາລເຈົ້າຂອມທອງ
3. ກະຣາຊ
4. ສີເຕີຍ

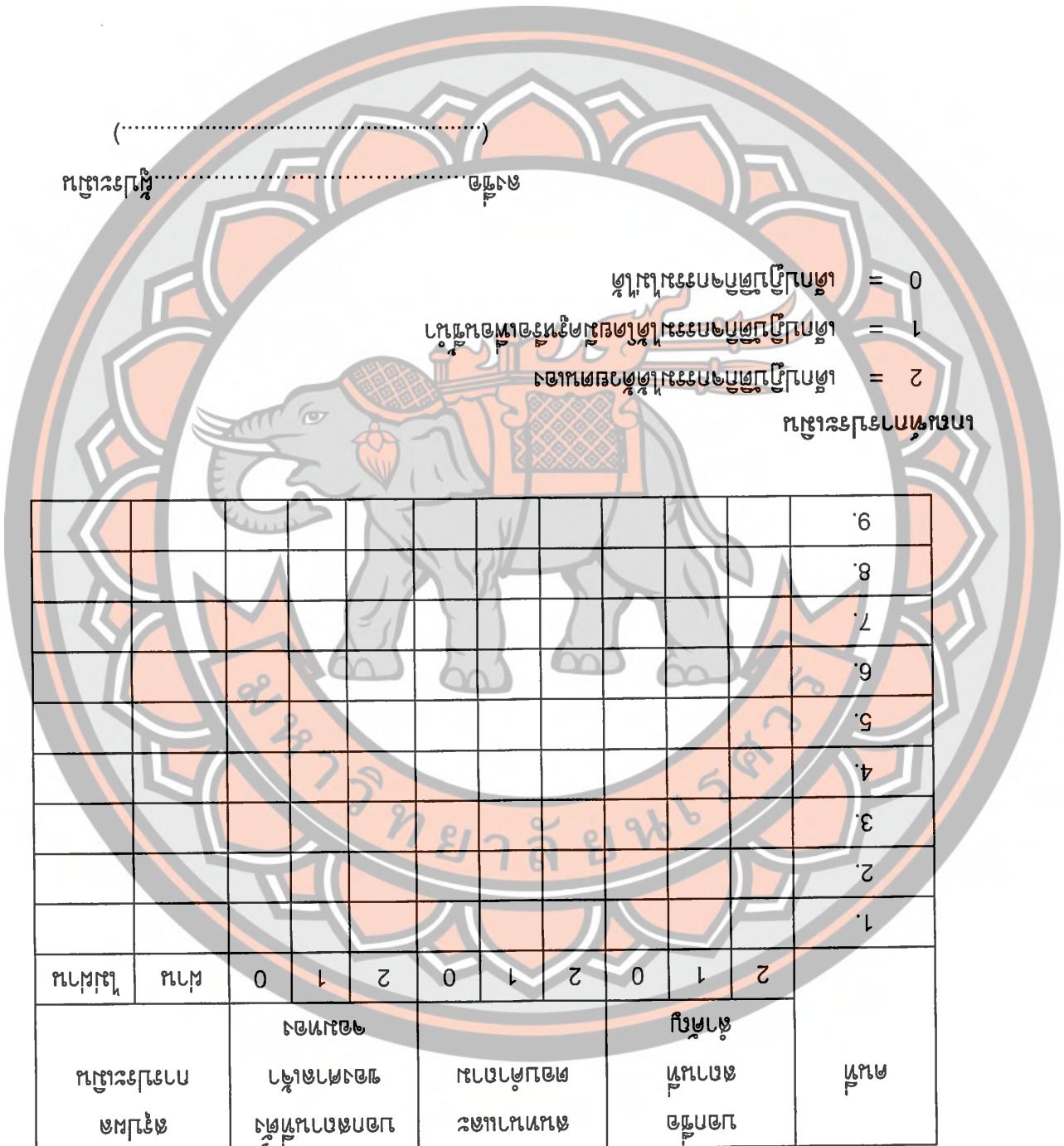
ກາຮັດແລະປະເມີນຜລ

1. ສັງເກດກາຮບອກຂໍ້ອສຖານທີ່ສຳຄັງ
2. ສັງເກດກາຮສນທານແລະຕອບຄໍາດາມເກີຍກັບສາລເຈົ້າຂອມທອງ
3. ສັງເກດກາຮບອກສຖານທີ່ຕັ້ງແລະວາດກາພປະໄຍ້ນຂອງສາລເຈົ້າຂອມທອງ

ເກລີກກາຮປະເມີນ

- ຮະດັບ 2 ມໍາຍຄື່ງ ເຊິ່ງປະຕິບັດກິຈກរມໄດ້ດ້ວຍຕນເອງ
- ຮະດັບ 1 ມໍາຍຄື່ງ ເຊິ່ງປະຕິບັດກິຈກរມໄດ້ໂດຍມີຄຽງຮູ້ອ່າເພື່ອເນື້ນໜ້າ
- ຮະດັບ 0 ມໍາຍຄື່ງ ເຊິ່ງປະຕິບັດກິຈກរມໄມ້ໄດ້

ຂ້າວິທາລໍ້າຫເຮົດວະ

የፍጥሃዊነዱዎችበታቸሚያዎችበኩ

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลากบาท สำหรับนักเรียนปฐมวัย

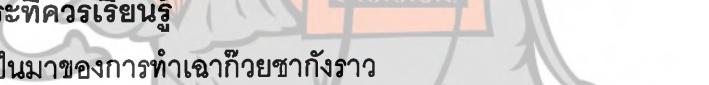
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย ชีนชมอาชีพ ครั้งที่ 11
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 11 เรื่อง การทำเจ้ากี้วัยชาガ้ก้าว เวลา 40 นาที

ສາຮະສຳຄັບ

การทำเจ้ากี้วายชาภัคกงรา เป็นอาชีพหนึ่งของคนในชุมชนสลักบาตร
จุดประสงค์

1. บอกรความเป็นมาของการทำเจ้ากิวยชาังรัวได้
 2. บอกรความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ ได้
 3. บอกระยะห์น์ของเจ้ากิวยชาังรัวได้

สาระการเรียนรู้

-
 1. สาระที่ควรเรียนรู้
ความเป็นมาของการทำเจ้ากีวychak geng raw
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- เด็กและครูสอนภาษาอังกฤษต่างๆ ในชุมชนสลักนาตรและให้เด็กบอกร่องรอยที่สำคัญหรือแหล่งเรียนรู้ของภาษาอังกฤษต่างๆ
 - เด็กดูวีดีโอกลิปหน่วยชื่นชมภาษาอังกฤษ แล้วสอนภาษาอังกฤษกับเด็กแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เด็กๆ รู้จักและแหล่งเรียนรู้ของการทำเจ้ากิจชา กิจกรรม
 - พาเด็กไปดูแหล่งเรียนรู้การทำเจ้ากิจชา กิจกรรมของจริงให้เด็กสอบถามวิทยากรที่ทำเจ้ากิจชา กิจกรรมและสอนภาษาอังกฤษกับความเป็นมา ความสำคัญและประโยชน์ของเจ้ากิจชา กิจกรรม และเดินทางกลับโรงเรียน
 - ให้เด็กบอกร่องรอยเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ของการทำเจ้ากิจชา กิจกรรม แล้วสอนภาษาอังกฤษกับความสำคัญของภาษาอังกฤษต่างๆ และประโยชน์ของเจ้ากิจชา กิจกรรม
 - เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความเป็นมาแหล่งเรียนรู้ของการทำเจ้ากิจชา กิจกรรม ความสำคัญของภาษาอังกฤษและประโยชน์ของเจ้ากิจชา กิจกรรม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยชีนชมอาชีพ
2. แหล่งเรียนรู้เจ้ากี้วายชาภังรา瓦

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรความเป็นมาของเจ้ากี้วายชาภังรา瓦
2. สังเกตการบอกรความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ
3. สังเกตการบอกระยะชน์ของเจ้ากี้วายชาภังรา瓦

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีคู่หูหรือเพื่อนชื่นนำ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บอกความ เป็นมาของ เข้ากิจกรรมนักเรียน			บอกความสำคัญ ของอาชีพ ต่าง ๆ			บอกประไบงานของ เข้ากิจกรรมนักเรียน			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติภาระได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติภาระได้โดยมีครูหรือเพื่อนชี้นำ
- 0 = เด็กปฏิบัติภาระไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย ชื่นชมอาชีพ	ครั้งที่ 12
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 12	เรื่อง การทำเห็ดนางฟ้า	เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

การทำเห็ดนางฟ้า เป็นอาชีพหนึ่งของคนในชุมชนสลักบาตร

จุดประสงค์

1. บอกที่มาของการทำเห็ดนางฟ้าได้
2. บอกความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ ได้
3. บอกประโยชน์ของการทำเห็ดนางฟ้าได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
ที่มาของการทำเห็ดนางฟ้า
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การพึงเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูสนทนากาเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนสลักบาตรและให้เด็กบอกชื่อสถานที่สำคัญหรือแหล่งเรียนรู้ของอาชีพต่าง ๆ
2. เด็กดูวิดีโอลิปหน่ายชื่นชมอาชีพ แล้วสนทนารักษ์ถามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้อาชีพที่เด็ก ๆ รู้จักและแหล่งเรียนรู้ของการทำเห็ดนางฟ้า
3. พาเด็กไปดูแหล่งเรียนรู้การทำเห็ดนางฟ้าของจริง ให้เด็กสอบถามวิทยากรที่ทำเห็ดนางฟ้าและสนทนารักษ์ถามเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญและประโยชน์ของอาชีพการทำเห็ดนางฟ้า และเดินทางกลับโรงเรียน
4. ให้เด็กบอกหรือเล่าที่มาเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ของการทำเห็ดนางฟ้า แล้วสนทนารักษ์ถามเกี่ยวกับความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ และประโยชน์ของการทำเห็ดนางฟ้า
5. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความเป็นมาแหล่งเรียนรู้ของการทำเห็ดนางฟ้า ความสำคัญของอาชีพและประโยชน์ของการทำเห็ดนางฟ้า

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปหน่วยชีนซ์ชมอาชีพ
2. แหล่งเรียนรู้การทำเนื้องานพื้ก

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรความเป็นมาของกรรมการทำเนื้องานพื้ก
2. สังเกตการบอกรความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ
3. สังเกตการบอกรประโยชน์ของการทำเนื้องานพื้ก

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

ลำดับ ที่	บอกรู้มาก ของภาระ	บอกรู้มากสำหรับ ภาระของครูพี่ๆ	บอกรู้ระดับปานกลาง ของภาระให้เด็ก นักเรียนฟัง	สรุปผล การประเมิน
	บอกรู้มาก ของภาระ	บอกรู้มากสำหรับ ภาระของครูพี่ๆ	บอกรู้ระดับปานกลาง ของภาระให้เด็ก นักเรียนฟัง	
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				

เกณฑ์การประเมิน

2 = เด็กปฏิบัติภาระได้ดีอย่างดีเยี่ยม

1 = เด็กปฏิบัติภาระได้โดยมีครุประพฤติพอสมควร

0 = เด็กปฏิบัติภาระไม่ได้

(.....) ลักษณะผู้ประเมิน

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย อาชีพน่ารู้ ครั้งที่ 13
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13 เรื่อง การปลูกมันสำปะหลัง เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

การปลูกมันสำปะหลัง เป็นอาชีพหนึ่งของคนในชุมชนสลักบาตร
จุดประสงค์

1. บอกที่มาของการปลูกมันสำปะหลังได้
2. บอกความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ ได้
3. บอกประโยชน์ของการปลูกมันสำปะหลังได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
ที่มาของการปลูกมันสำปะหลัง
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เนตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูสนทนากันเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนสลักบาตรและให้เด็กบอกชื่อสถานที่สำคัญหรือแหล่งเรียนรู้ของอาชีพต่าง ๆ
2. เด็กดูวิดีโอดิจิทัลหน่วยอาชีพน่ารู้ แล้วสนทนากับกิจกรรมเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้อาชีพที่ เด็ก ๆ รู้จักและแหล่งเรียนรู้ของการปลูกมันสำปะหลัง
3. พาเด็กไปดูแหล่งเรียนรู้การปลูกมันสำปะหลัง ของจริงให้เด็กสังเกตสถานที่จริงและสนทนากับกิจกรรมเกี่ยวกับที่มา ความสำคัญและประโยชน์ของอาชีพการปลูกมันสำปะหลัง และเดินทางกลับโรงเรียน
4. ให้เด็กบอกหรือเล่าความเป็นมาเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ของการปลูกมันสำปะหลัง แล้วสนทนากับกิจกรรมเกี่ยวกับความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ และประโยชน์ของการปลูกมันสำปะหลัง
5. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความเป็นมาแหล่งเรียนรู้ของการปลูกมันสำปะหลัง ความสำคัญของอาชีพและประโยชน์ของการปลูกมันสำปะหลัง

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอลิปน่าอยาชีพน่ารู้
2. แหล่งเรียนรู้การปลูกมันสำปะหลัง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรความเป็นมาของ การปลูกมันสำปะหลัง
2. สังเกตการบอกรความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ
3. สังเกตการบอกรประโยชน์ของการปลูกมันสำปะหลัง

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีคู่หูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บวกที่มา ของการปลูก มันสำปะหลัง			บวกความสำคัญ ของอาชีพ ต่าง ๆ			บวกประโยชน์ ของการปลูกมัน สำปะหลัง			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักบาตร
สำหรับนักเรียนปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หน่วย อาชีพน่ารัก ครั้งที่ 14

แผนการจัดประสบการณ์ที่ 14 เรื่อง การเลี้ยงปลาดุก เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

การเลี้ยงปลาดุก เป็นอาชีพหนึ่งของคนในชุมชนสลักบาตร
จุดประสงค์

1. บอกรหัสของการเลี้ยงปลาดุกได้
 2. บอกรความสำคัญของการซึ่งกันและกันได้
 3. บอกระยะชน្តีของการเลี้ยงปลาดุกได้

สาระการเรียนรู้

-
 1. สาระที่ควรเรียนรู้
ที่มาของการเลี้ยงปลาดุก
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
 - การฟังเชื่อถือต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- เด็กและครูสอนภาษาอังกฤษกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนสลักบาตรและให้เด็กบอกร่องรอยสถานที่สำคัญหรือแหล่งเรียนรู้ของอาชีพต่าง ๆ
 - เด็กดูวิดีโอกลิปหน่วยอาชีพน่ารู้ และสนทนากับภารกิจตามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้อาชีพที่เด็ก ๆ รู้จักและแหล่งเรียนรู้ของการเลี้ยงปลาดุก
 - พาเด็กไปดูแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงปลาดุกของจริง ให้เด็กสอบถามวิทยากรที่เลี้ยงปลาดุก และสนทนากับภารกิจตามเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญและประโยชน์ของอาชีพการเลี้ยงปลาดุก และเดินทางกลับโรงเรียน
 - ให้เด็กบอกร่องรอยเล่าที่มาเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ของการเลี้ยงปลาดุก และสนทนากับภารกิจตามเกี่ยวกับความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ และประโยชน์ของการเลี้ยงปลาดุก
 - เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับที่มาแหล่งเรียนรู้ของการเลี้ยงปลาดุก ความสำคัญของอาชีพและประโยชน์ของการเลี้ยงปลาดุก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดิโอลิปหน่วยอาชีพน่ารู้
2. แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงปลาดุก

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรความเป็นมาของ การเลี้ยงปลาดุก
2. สังเกตการบอกรความสำคัญของอาชีพต่าง ๆ
3. สังเกตการบอกระยะชน์ของการเลี้ยงปลาดุก

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บวกความ เป็นมาของ การเลี้ยงปลาดุก			บวกความสำคัญ ของอาชีพ ต่างๆ			บวกประโยชน์ ของการเลี้ยง ปลาดุก			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ.....
(.....) ผู้ประเมิน

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลักนาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2	
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย ผ้าสด	ครั้งที่ 15
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 15	เรื่อง มาฐานักผัก	เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

ผักมีหลายชนิดและมีลักษณะแตกต่างกัน

จุดประสงค์

- บอกชื่อผักที่ใช้เป็นอาหารได้
- สนใจและตอบคำถามเกี่ยวกับผักได้
- จำแนกลักษณะของผักชนิดต่าง ๆ ได้

สาระการเรียนรู้

- สารที่ควรเรียนรู้
 - ผักคือพืชที่นำส่วนของใบ ก้าน ลำต้น ผล ดอก และราก มาปรับประทาน
 - ผักมีหลายชนิดและมีลักษณะแตกต่างกัน
- ประสบการณ์สำคัญ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ
 - การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- ให้เด็กตอบปริศนาคำทาย ดังนี้
“อะไรเอiy บ้างสีเขียว บ้างสีขาว บ้างสีแดง นำมาผัก นำมาแกง อร่อยดี”
- ให้เด็กช่วยกันบอกชื่อผักที่รู้จักหรือผักที่ใช้เป็นอาหาร
- ให้เด็กดูวิดีโอลิปหน่วยผ้าสด และสนใจชักถามเกี่ยวกับผักชนิดต่าง ๆ
- ให้เด็กสังเกตและจำแนกลักษณะของผักชนิดต่าง ๆ เช่น ดูจากรูปร่าง สี ขนาด น้ำหนัก รสและกลิ่น
- เด็กและครูร่วมกันสนทนารถึงส่วนต่าง ๆ ของผักที่รับประทาน เช่น ส่วนลำต้น ใบ ดอก ผล ราก ฯลฯ (ครูนำข้อมูลมาประกอบการสนทนา)
- เด็กและครูช่วยกันสรุปประเภทต่าง ๆ ของผักพร้อมทั้งบอกชื่อผักที่เด็กรู้จัก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ปริศนาคำทายเกี่ยวกับผัก
2. วีดีโอลิปหน่วยผักสด
3. ผักของจริง (ที่มีในห้องถัง)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการบอกรซื้อผักที่ใช้เป็นอาหาร
2. สังเกตการสนทนาระดับตอบคำถามเกี่ยวกับผัก
3. สังเกตการจำแนกลักษณะของผักชนิดต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีคู่หรือเพื่อนช่วยเหลือ
- ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บอกรือผัก ที่ใช้ เป็นอาหาร			จำแนก ลักษณะของผัก ชนิดต่าง ๆ			สนทนา ตอบคำถาม เกี่ยวกับผัก			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติภาระได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติภาระได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติภาระไม่ได้

ลงชื่อ.....
(.....) ผู้ประเมิน

แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ชุมชนสลากบาทร สำหรับนักเรียนปฐมวัย	ชั้นอนุบาลปีที่ 2
กิจกรรมเสริมประสบการณ์	หน่วย ผักสด ครั้งที่ 16
แผนการจัดประสบการณ์ที่ 16	เรื่อง ประโยชน์ของผัก เวลา 40 นาที

สาระสำคัญ

ผักมีประโยชน์และมีคุณค่ามาก ทำให้ร่างกายแข็งแรง บำรุงสายตาและผิวพรรณ ช่วยในการขับถ่าย ผักสดในผักจะมีน้ำและจะคายน้ำออกตลอดเวลา ถ้าเก็บไม่ได้ผักจะเสียคุณค่าทางอาหาร เราคาจะเก็บผักให้สดอยู่เสมอ

จุดประสงค์

1. บอกประโยชน์ของผักได้
2. สนใจและตอบคำถามได้
3. บอกวิธีเก็บผักสดอย่างง่าย ๆ ได้

สารการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้
ผักที่เราปรุงอาหารทำให้ร่างกายแข็งแรง บำรุงสายตาและผิวพรรณ ช่วยในการขับถ่าย
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การฟังเรื่องราวต่าง ๆ
 - การสำรวจและอธิบายความเหมือนความต่าง ของสิ่งต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนากันเกี่ยวกับวีดีโคลิปหน่วยผักสด และประโยชน์ของผักสด
2. ให้เด็กไปดูแหล่งเรียนรู้ผักสดของจริง และให้เด็กได้สังเกตดูผักของจริงและเปรียบเทียบผักสดกับผักไม่สด โดยครูสนทนาร่วมกันทดลองว่าในผักมีน้ำ โดยให้ลองขยำหรือตำ ครูอธิบายว่าถ้าปล่อยทิ้งไว้ผักจะคายน้ำออกตลอดเวลา
3. เด็กและครูร่วมกันทดลองว่าในผักมีน้ำ โดยให้ลองขยำหรือตำ ครูอธิบายว่าถ้าปล่อยทิ้งไว้ผักจะคายน้ำออกตลอดเวลา
4. ให้เด็กได้สังเกตการเปรียบเทียบวิธีเก็บผักสดอย่างง่าย ๆ โดยครูเป็นผู้สาธิต ดังนี้
 - งานที่ 1 วางผักไว้ 1 ตัน
 - งานที่ 2 วางแก้วที่มีน้ำและผักแช่ไว้
 - งานที่ 3 วางผักที่พร้อมน้ำแล้วใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำคลุนไว้
5. เด็กคุยกันสังเกตติดตามผลการทดลองที่จัดไว้ ณ มุมวิทยาศาสตร์

6. เด็กและครูช่วยกันสรุปประโยชน์และวิธีการเก็บผักให้สดอยู่เสมอ และให้เด็กบอกประโยชน์ของผักและบอกวิธีเก็บผักสดอย่างง่าย ๆ อีกด้วย

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. วีดีโอดิจิทัลหน่วยผักสด
2. แหล่งเรียนรู้สวนผัก
3. ผักต่าง ๆ ของจริง
4. ajan 3 ใบ, แก้วน้ำ

การวัดและประเมินผล

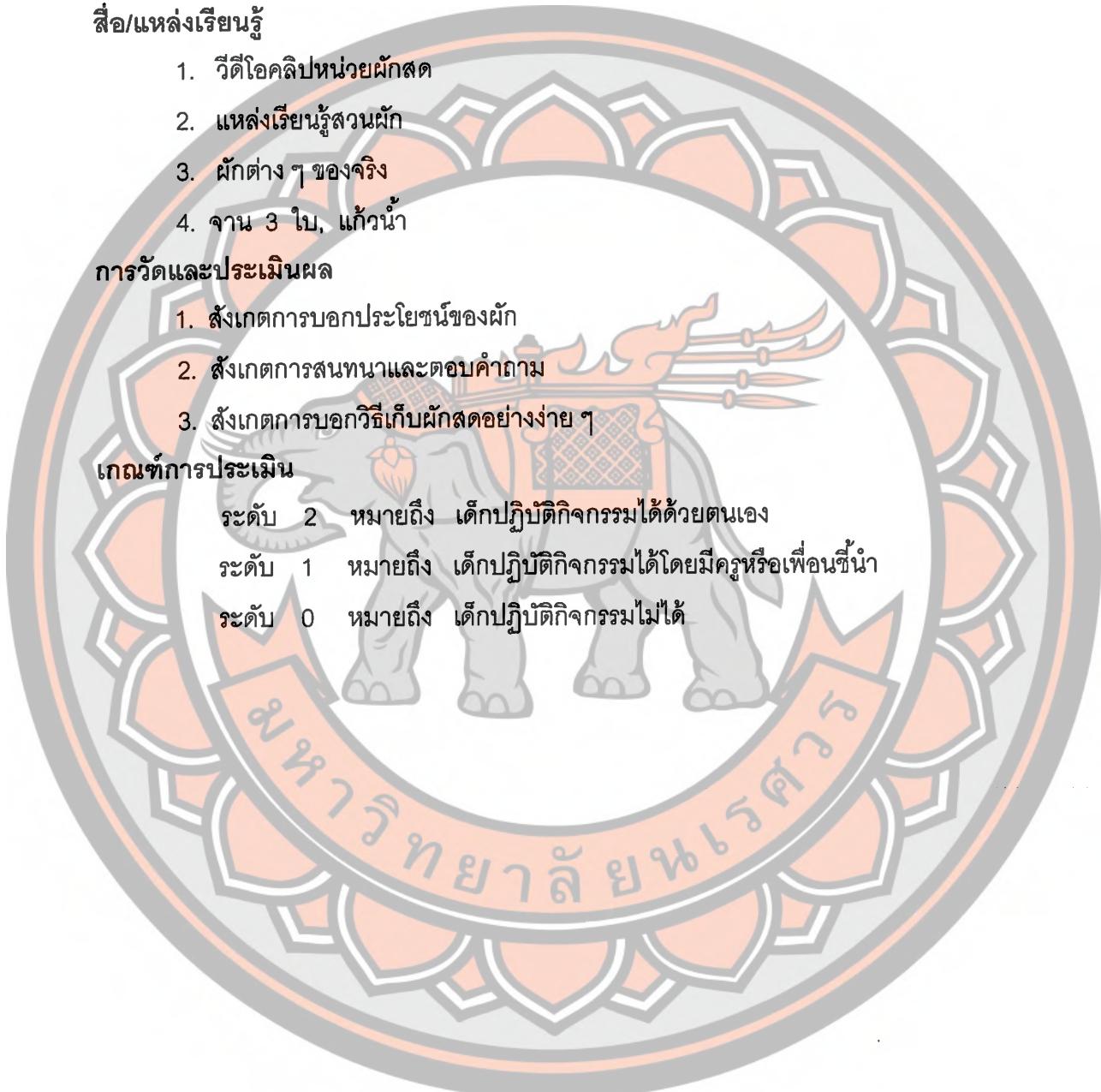
1. สังเกตการบอกประโยชน์ของผัก
2. สังเกตการสนใจและตอบคำถาม
3. สังเกตการบอกรับวิธีเก็บผักสดอย่างง่าย ๆ

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ

ระดับ 0 หมายถึง เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คนที่	บอก ประโยชน์ ของผู้ก			บอกรวม เก็บผักสด อย่างง่าย ๆ			สนใจ และ ตอบคำถาม			สรุปผล การประเมิน	
	2	1	0	2	1	0	2	1	0	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											

เกณฑ์การประเมิน

- 2 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง
- 1 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้โดยมีครูหรือเพื่อนช่วยเหลือ
- 0 = เด็กปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

(<https://salokbat.wordpress.com>)

ສະຫະເມືດຕະກິບຕະຫຼາດ

ສະຫະເມືດຕະກິບຕະຫຼາດ ສະຫະເມືດຕະກິບຕະຫຼາດ ສະຫະເມືດຕະກິບຕະຫຼາດ

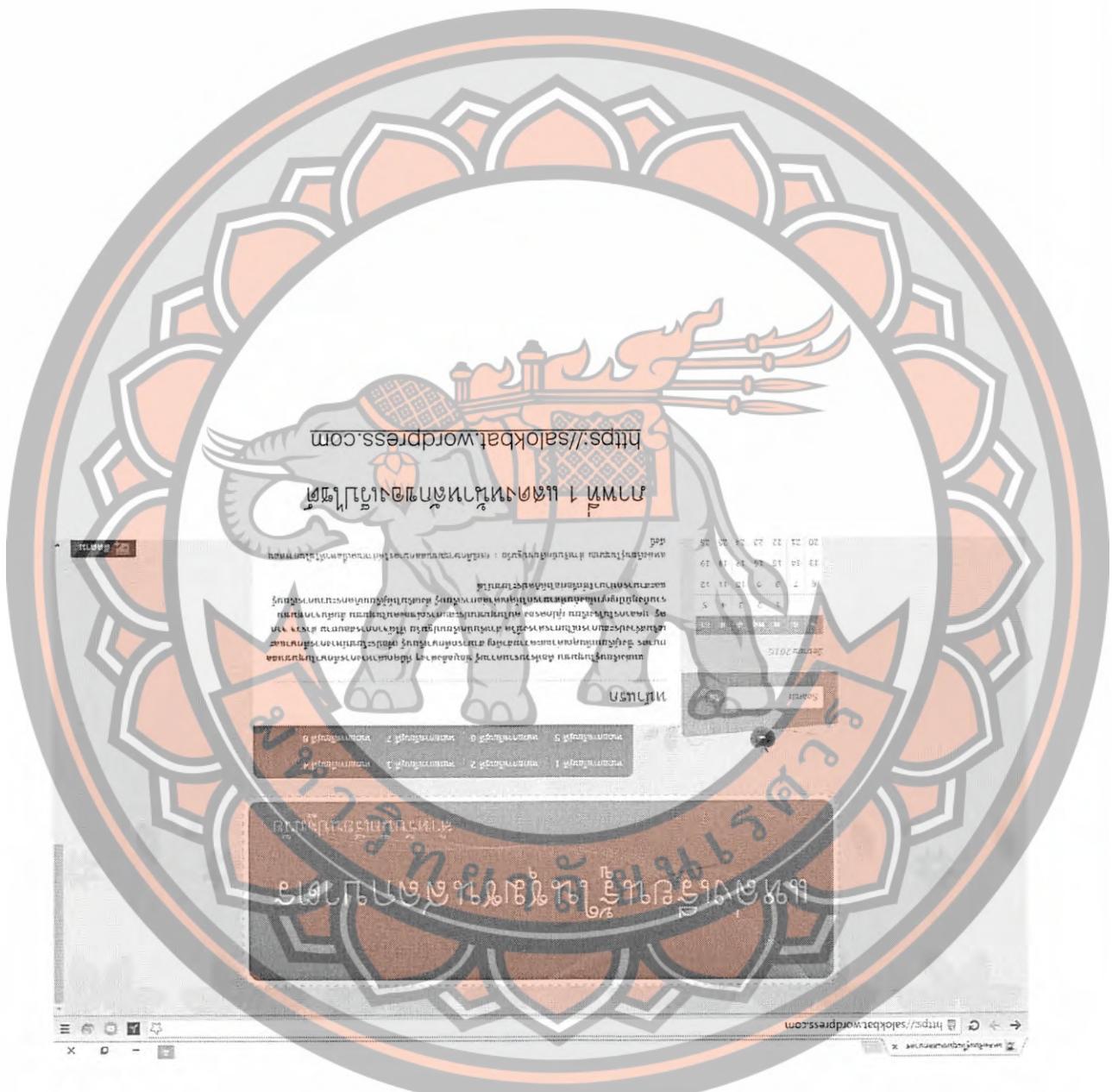
ສະຫະເມືດຕະກິບຕະຫຼາດ

ສະຫະເມືດຕະກິບຕະຫຼາດ

คำแนะนำการใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับนักเรียนปฐมวัย การเตรียมอุปกรณ์

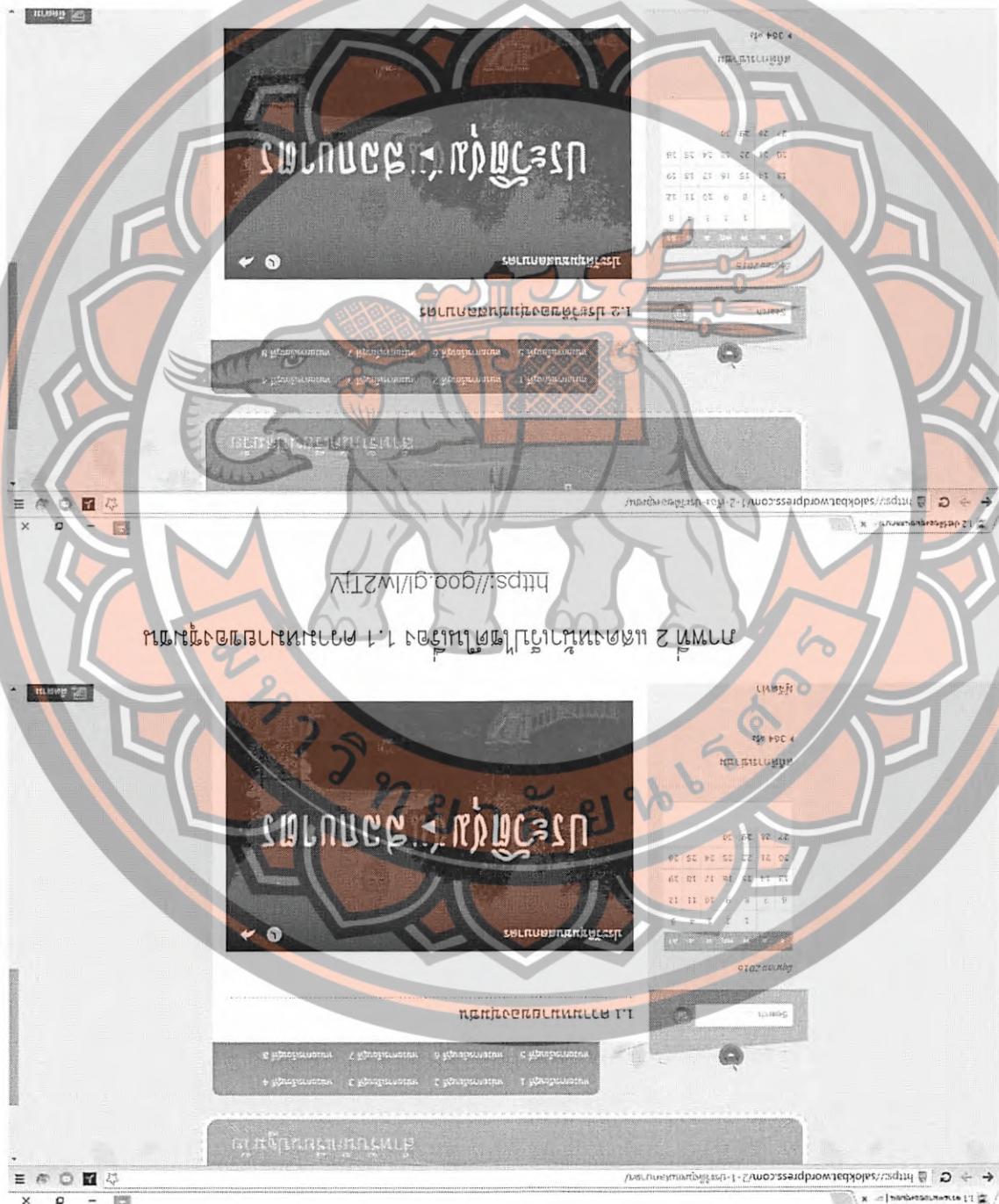
ยาร์ดแวร์และซอฟแวร์ เพื่อใช้ชุดการสอน เรื่อง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนสลักบาตร สำหรับ นักเรียนปฐมวัย โดยจัดเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีคุณสมบัติอย่างต่อไปนี้

1. เครื่อง CPU 1 GHz หรือสูงกว่า
2. หน่วยความจำข้าวคราฟ (RAM) 512 MB หรือสูงกว่า
3. Monitor VGA ปรับความละเอียดของหน้าจอให้เป็นขนาด 1024x768 Pixels ขึ้นไป
4. ติดตั้งการ์ดเสียง (Sound Card) และลำโพงหรือหูฟัง
5. ติดตั้งระบบปฏิบัติการ Windows 7 ขึ้นไป
6. ติดตั้งโมเด็ม (Modem) สำหรับเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Internet System)
7. ติดตั้งโปรแกรมเบราว์เซอร์ (Web Browser)

<https://goo.gl/s9XOCR>

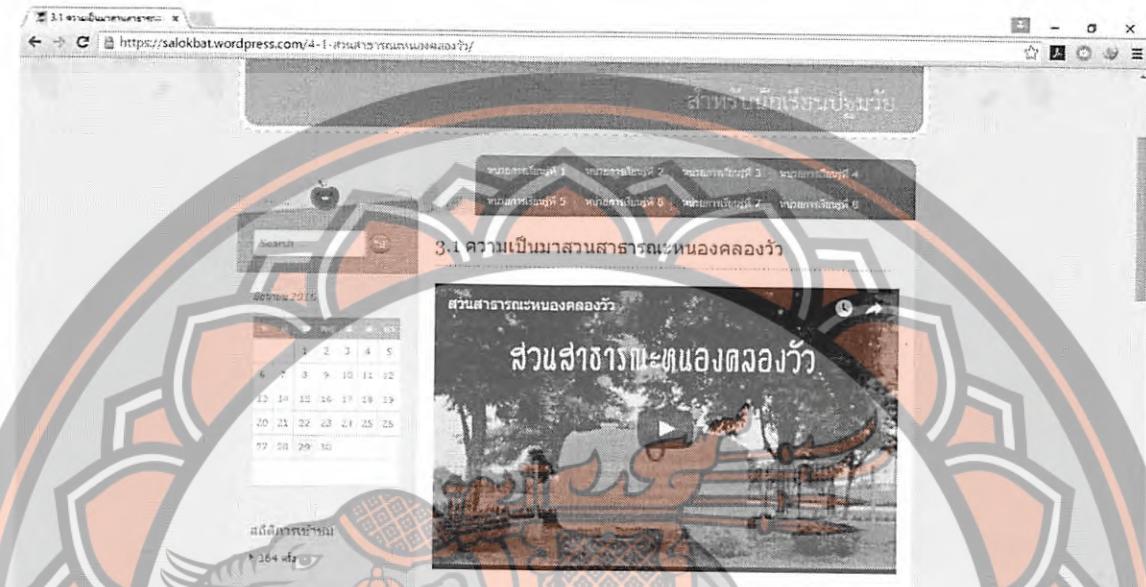
3. 11. 1991-ի հունվարի 12-ին պատճենաբառը կազմվել է 1.2 մլն դրամով:

<https://goo.gl/O9JSx3>

જાહેર 5 લિયાર્ડની જીતની વિચારણા 2.2 ફાસિલીટીઝ અનુભૂતિઓની વિશ્વાસી

ภาพที่ 6 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 3.1 ความเป็นมาของสวนสาธารณะหนองคลองวัว

<https://goo.gl/kfCx8b>

ภาพที่ 7 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 3.2 ประโยชน์ของสวนสาธารณะหนองคลองวัว

<https://goo.gl/q39R4w>

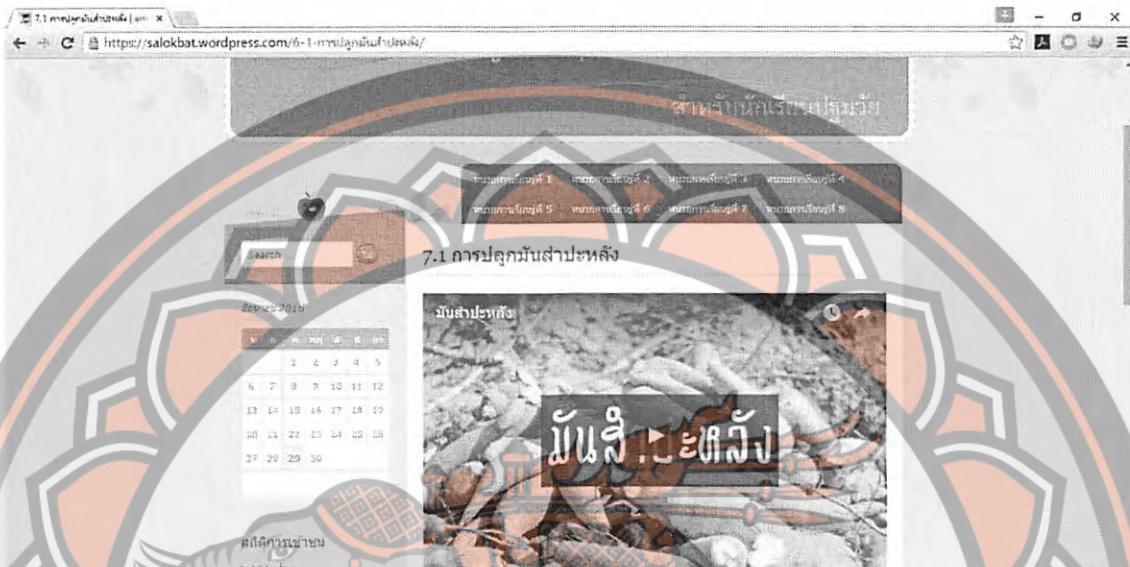

<https://goo.gl/Ctg6VC>

ՄԵԴԻԱՆ 13 ԽԱՂԱՔՆԻ ԽՈՎԱԿԻ ԽՈՎԱԿԻ 6.2 ԱԼԵՎԻ ԽՈՎԱԿԻ ԽՈՎԱԿԻ

ภาพที่ 14 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 7.1 การปลูกมันสำปะหลัง

<https://goo.gl/94zSTw>

ภาพที่ 15 แสดงหน้าเว็บไซต์ในเรื่อง 7.2 การเลี้ยงปลาดุก

<https://goo.gl/TRD9Gm>

<https://goo.gl/IU2QbP>

በ ፳፻፲፭ ዓ.ም. ከ በንግድ ማስቀመጥ እና ተወስኗል፡፡

